

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΘ'

Τρίτη 5 Φεβρουαρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 3667
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Κ. Χατζηδάκη, σελ. 3637
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 32ο Γενικό Λύκειο Θεσσαλονίκης, σελ. 3646, 3649
4. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Συζήτηση και ψήφιση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76 του Συντάγματος και του άρθρου 118 του Κανονισμού της Βουλής, της πρότασης του Προέδρου της Βουλής: «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής - Μέρος Β' (ΦΕΚ 51 Α'/10.4.1997) και Μέρος Κοινοβουλευτικό (ΦΕΚ 106 Α'/24-6-1987), όπως ισχύουν», σελ. 3633 - 3663
5. Ανακοινώνεται ότι η Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος καταθέτει την έκθεσή της, σελ. 3637
6. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 3652
7. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 3633, 3644, 3649, 3651, 3652, 3653, 3656

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Εκθέσεων Διαρκών Επιτροπών:
Οι Διαρκείς Επιτροπές Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτουν την έκθεσή τους στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία: α) της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/2102 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2016, για την προσβασιμότητα των ιστότοπων και των εφαρμογών για φορητές συσκευές των οργανισμών του δημοσίου τομέα και β) του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/2455 του Συμβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 2017», σελ. 3637
2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:
Ο Υπουργός Οικονομικών και η Υφυπουργός Οικονομικών κατέθεσαν σήμερα 5-2-2019 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της από 24 Ιανουαρίου 2019 Σύμβασης Παράτασης της «Σύμβασης Ανάπτυξης Αεροδρομίου» που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 31 Ιουλίου 1995 και κυρώθηκε με τον ν. 2338/1995 (Α'202), σελ. 3637

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 3633 - 3646
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 3646 - 3667

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 3643
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 3653, 3654
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 3643
ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν. , σελ. 3645, 3646
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 3650, 3651
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. , σελ. 3646
ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. , σελ. 3633, 3635
ΚΟΛΜΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 3642
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 3637, 3647
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. , σελ. 3651, 3652
ΜΠΑΛΤΑΣ Α. , σελ. 3644
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 3650
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 3637, 3638
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 3639, 3640
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 3648
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 3640, 3641
ΣΥΡΙΓΟΣ Α. , σελ. 3653
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 3636, 3644, 3645

B. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 3652
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. , σελ. 3652

Γ. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 3633, 3644
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 3652
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 3649
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. , σελ. 3644
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 3649, 3651, 3652, 3656
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. , σελ. 3653
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 3649
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 3653
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 3644

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΠΑΝΤΖΑΣ Γ. , σελ. 3638
ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. , σελ. 3651
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 3652, 3654
ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ Χ. , σελ. 3641

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΘ'

Τρίτη 5 Φεβρουαρίου 2019

Αθήνα, σήμερα στις 5 Φεβρουαρίου 2019, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.11' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΡΕΜΕΝΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Αποφάσεις Βουλής: συζήτηση και ψήφιση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76 του Συντάγματος και του άρθρου 118 του Κανονισμού της Βουλής, της πρότασης του Προέδρου της Βουλής: «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής - Μέρος Β' (ΦΕΚ 51 Α'/10-4-1997) και Μέρος Κοινοβουλευτικό (ΦΕΚ 106 Α'/24-6-1987), όπως ισχύουν».

Θα λάβουν τον λόγο οι εισηγητές, οι ειδικοί αγορητές και οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι εάν το επιθυμούν για δέκα λεπτά.

Τον λόγο έχει η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας κ. Παναγιώτα Κοζομπόλη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ - ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε, να παρουσιάσω πρώτα δύο νομοτεχνικές βελ-

τιώσεις εκτός της ομιλίας μου, προκειμένου να τοποθετηθούν και εκείνοι που θα ακολουθήσουν. Θα τις καταθέσω και στα Πρακτικά.

Η πρώτη αφορά τη δαπάνη μισθοδοσίας των αποσπασμένων υπαλλήλων. Λέμε ότι βαρύνει την Βουλή, όχι τον φορέα υποδοχής των εργαζομένων. Επίσης, στο άρθρο 12 της πρότασης –με το οποίο αντικαθίσταται το άρθρο 111- η φράση, «οι οποίοι υπηρετούν στην Βουλή με απόσπαση έως τη δημοσίευση του παρόντος», αντικαθίσταται από τη φράση, «οι οποίοι υπηρετούν στην Βουλή με απόσπαση κατά την 20-01-2019». Αφορά τη διάλυση του Ποταμιού.

Δεύτερον, στο άρθρο 21 της πρότασης προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής: «Σε περίπτωση απώλειας της ιδιότητας μέλους Κοινοβουλευτικής Ομάδας από την οποία προέρχονται πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας τροποποίησης, η αυτοδίκαιη λήξη της θητείας των μελών του Προεδρείου της Βουλής επέρχεται με τη δημοσίευση της παρούσας τροποποίησης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Τις καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η κ. Παναγιώτα Αμανατίδου - Κοζομπόλη, καταθέτει στα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Στην από 11.1.2019 πρόταση του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων «για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής - Μέρος Β' (ΦΕΚ 51 Α' /10.4.1997) και Μέρος Κοινοβουλευτικό (ΦΕΚ 106 Α' /24.6.1987), όπως ισχύουν», όπως διαμορφώθηκε και έγινε δεκτή από την Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής κατά τη συνεδρίαση της 4^{ης} Φεβρουαρίου 2019.

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 της πρότασης προστίθενται περιπτώσεις β), γ) και δ) ως εξής:

«β) Μετά το πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 81 (πρώην 87/75), όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η δαπάνη μισθοδοσίας των αποσπασμένων ως άνω υπαλλήλων βαρύνει τη Βουλή των Ελλήνων».

γ) Στην παράγραφο 4 του άρθρου 81 (πρώην 87/75), όπως ισχύει, μετά τη φράση «για την ίδια αιτία» προστίθεται η φράση «, καθώς και οι δαπάνες κίνησης της περ. β) της παραγράφου 4 του άρθρου 164Δ».

δ) Η ισχύς της περίπτωσης β) της παρούσας παραγράφου αρχίζει από 1.1.2018.»

2. Στο άρθρο 12 της πρότασης, με το οποίο αντικαθίσταται το άρθρο 111 (πρώην 117/105) η φράση «, οι οποίοι υπηρετούν στη Βουλή με απόσπαση έως τη δημοσίευση του παρόντος.» αντικαθίσταται από τη φράση «, οι οποίοι υπηρετούν στη Βουλή με απόσπαση κατά την 20.1.2019.»

3. Στο άρθρο 21 της πρότασης προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Σε περίπτωση απώλειας της ιδιότητας μέλους Κοινοβουλευτικής Ομάδας από την οποία προέρχονται πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας τροποποίησης, η αυτοδίκαιη λήξη της θητείας των μελών του Προεδρείου της Βουλής επέρχεται με τη δημοσίευση της παρούσας τροποποίησης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

Αθήνα, 5.2.2019

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κυρία Κοζομ- πόλη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ - ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής έχει μια παράδοση. Οι εργασίες της είναι συναινετικές, οι αποφάσεις βγαίνουν σχεδόν ομόφωνα, με μικρές εξαιρέσεις, και έχουμε αναπτύξει μια κουλτούρα διαλόγου.

Εδώ και τριάντα χρόνια αυτή η επιτροπή εργάζεται «μυρμηγκία» –θα έλεγα- και έκανε αυτό που στην πρώτη συνεδρίαση εξαγγέλθηκε από τον Πρόεδρο της Βουλής, δηλαδή, να τροποποιήσουμε και τα δύο μέρη του Κανονισμού. Να σας θυμίσω ότι ειδικά το Β' Μέρος που αφορούσε τη διαχείριση των ανθρώπινων πόρων, το προσωπικό, απαρτιζόταν από διάχυτες, διάσπαρτες διατάξεις που μπορούσε να τις βρει κανείς παντού ή και πουθενά και αφορούσε αδιαφανή τρόπο προαγωγής και μετακίνησης υπαλλήλων. Αυτό το κομμάτι το έχουμε κάνει να λειτουργεί με τρόπο διαφανή, με τρόπο δημοκρατικό για όλους τους δημόσιους υπαλλήλους.

Στη χθεσινή συνεδρίαση της επιτροπής, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η ίωση του ετεροκαθορισμού της άποψης μεταδόθηκε και στη συγκεκριμένη επιτροπή.

Χθες είχαμε όχι την άποψη για αυτή καθ' αυτή τη νομοθετική ρύθμιση που πρότεινε ο Πρόεδρος της Βουλής, που προτάθηκε και ήρθε προς επεξεργασία και σήμερα προς ψήφιση, όχι τη συγκεκριμένη άποψη, αν είναι καλή ή κακή, αν βοηθάει τους εργαζόμενους, αν βοηθάει το κοινοβουλευτικό έργο, αν λύνονται προβλήματα, αλλά, δυστυχώς, το κριτήριο για να ψηφιστεί ή να μην ψηφιστεί η συγκεκριμένη διάταξη ήταν ο επισπεύδων. Αν, δηλαδή το φέρνει ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι ο κακός ο ΣΥΡΙΖΑ, πρέπει να πέσει ο ΣΥΡΙΖΑ, άρα δεν το ψηφίζω.

Είναι η πρακτική της αντιπαράθεσης όχι επί της ουσίας ούτε επί της ουσιαστικής διαδικασίας, γιατί και η διαδικασία έχει ουσία πολλές φορές, όμως όχι επί αυτών ακριβώς, αλλά σε διαδικαστικά τετρίπια –επιτρέψτε μου τον όρο, με τρικλοποδιές και ψεύτικα νέα που σκοπό έχουν τη θόλωση και παραποίηση της πραγματικότητας.

Όμως, αυτή η συγκεκριμένη διαδικασία, κυρίες και κύριοι, ευτελίζει και τις εργασίες του Κοινοβουλίου, πληγώνει τη δημοκρατία, απαξιώνει το πολιτικό σύστημα και, αλίμονο, θρέφει το τέρας της Ακροδεξιάς και του φασισμού. Γιατί ο πολίτης βλέποντας όλη αυτήν τη διαδικασιολογία χωρίς ουσία, επαναλαμβάνω, γυρίζει την πλάτη σε όλα. Τον πολίτη τον ενδιαφέρει να δει να ψηφίζονται οι νόμοι που προστατεύουν την πρώτη κατοικία, που ρυθμίζουν τις οφειλές του, που δεν περικόπτουν τις συντάξεις του, που αυξάνουν τον κατώτατο μισθό, γενικά που βελτιώνουν την καθημερινότητά του και την πραγματικότητά του.

Παρά την επιχειρούμενη συσκότιση οι πολίτες θα διακρίνουν ποιος υπερασπίζεται τα συμφέρόντά τους και ποιος τα δικά του μικροπολιτικά συμφέροντα.

Πάντως, η Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής, όπως πράττει επί τριάντα χρόνια τώρα, συνεχίζει την τροποποίηση των διατάξεων του Κανονισμού, και των δύο μερών, με σκοπό τον εξορθολογισμό του, την αποτελεσματικότερη λειτουργία των υπηρεσιών της Βουλής και διαχείριση του προσωπικού της όσο και των κοινοβουλευτικών διαδικασιών. Αλλάζει και κωδικοποιεί διατάξεις διάσπαρτες, διαδικασίες αδιαφανείς γίνονται εμφανείς και αίρει ομηρία εργαζομένων, ομηρία χρόνων.

Σήμερα έρχονται προς ψήφιση νομοθετικές ρυθμίσεις που τροποποιούν τόσο το Α' Μέρος όσο και το Β' Μέρος του Κανονισμού της Βουλής. Με τις υπό ψήφιση διατάξεις συμπληρώνονται κενά του Κανονισμού για την αποτελεσματικότερη λειτουργία των υπηρεσιών.

Με το άρθρο 1 στις αρμοδιότητες του Τμήματος Βουλευτών και κομμάτων προστίθεται η τήρηση Αρχείου Καταγραφής Συνόδων Ολομέλειας.

Με το άρθρο 2 παρέχεται δυνατότητα για διετή αντί τριετούς θητείας του Διπλωματικού Συμβούλου της Βουλής.

Με το άρθρο 3 τίθενται κριτήρια διαπίστευσης και εισόδου στη Βουλή εκπροσώπων μέσων μαζικής ενημέρωσης. Εδώ δεν πρόκειται για λογοκρισία. Πρόκειται για κάποιες ακραίες περιπτώ-

σεις που έχουν προσβλητική συμπεριφορά προς τους υπαλλήλους, προς τους Βουλευτές και γενικά εμποδίζουν τη λειτουργία της Βουλής.

Με τα άρθρα 4 και 17 ενισχύεται και αναβαθμίζεται το έργο του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή και αναβαθμίζεται σύμφωνα με τις προτάσεις του ΟΟΣΑ.

Επίσης, έχουμε προσαρμογή του κανονισμού της Ειδικής Υπηρεσίας Ελέγχου Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης στη σχετική νομοθεσία που έχει ήδη ψηφιστεί και που διέπει τον έλεγχο των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης.

Με το άρθρο 6 ορίζεται ότι οι υπάλληλοι της Βουλής που δύνανται να τοποθετούνται σε γραφεία Αντιπροέδρων της Βουλής δεν μπορεί να είναι περισσότεροι από τέσσερις με σκοπό την καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού των εργαζομένων στη Βουλή.

Με το άρθρο 9 παρέχεται και στους αποσπασμένους υπάλληλους η δυνατότητα μετάταξης στη Βουλή με απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου και σύμφωνα πάντα με τις υπηρεσιακές ανάγκες. Εδώ είναι η αντίστιξη του τρόπου που γίνονταν πριν οι αποσπάσεις και οι μετακινήσεις στη Βουλή και ο τρόπος, από το υπηρεσιακό συμβούλιο, οι επιχειρησιακές και υπηρεσιακές ανάγκες, που γίνεται σήμερα.

Προστίθεται στις μετακινήσεις και κάτι άλλο. Εκτός από τις αποφάσεις και τις ανάγκες που προανέφερα, με το άρθρο 10 προστίθενται και τα κοινωνικά κριτήρια σε μια μετακίνηση.

Στο άρθρο 13 υπάρχει δυνατότητα με εισήγηση του Προέδρου της Βουλής κατόπιν εισηγήσεως της οικείας υπηρεσίας να παραιτείται η προθεσμία πληρωμής χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής έως και τη λήξη του επόμενου οικονομικού έτους από εκείνο που εκδόθηκε το χρηματικό ένταλμα πληρωμής.

Εδώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θεραπεύεται μια απίστευτη παθογένεια και μακάρι να υιοθετηθεί η διάταξη και στον υπόλοιπο δημόσιο τομέα, που όταν δεν εξαντλείται ένα συγκεκριμένο ποσό για μια δαπάνη που έχει προαποφασιστεί και μπορεί να είναι και σε εξέλιξη αυτή η συγκεκριμένη εργασία για την οποία έχουν προβλεφθεί τα χρήματα, επιστρέφονται πίσω στο τέλος του οικονομικού έτους και εν συνεχεία πρέπει να ξαναζητηθούν με μια απίστευτη καθυστέρηση και γραφειοκρατία. Αυτό, λοιπόν, αλλάζει.

Έχουμε τη δυνατότητα έκδοσης πιστωτικών καρτών για πληρωμή συγκεκριμένων δαπανών, ταξιδιών κ.λπ.. Προβλέπεται ότι οι διαδικασίες σύναψης συμβάσεων που είχαν εκκινήσει πριν τον Οκτώβριο του έτους 2018, οπότε τέθηκε σε εφαρμογή το σύστημα ηλεκτρονικών συμβάσεων της Βουλής, θα συνεχίσουν και θα ολοκληρωθούν σύμφωνα με το καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο έναρξής του.

Με το άρθρο 16 αίρεται η μνημονιακή δέσμευση με την οποία είχε παγώσει η καταβολή αποζημίωσης τους υπαλλήλους της Βουλής ακόμα και αν έκαναν πρόσθετη εργασία. Αυτό, λοιπόν, αίρεται, ξεπαγώνει αυτή η διάταξη.

Με το άρθρο 19 τακτοποιείται μια σοβαρή εκκρεμότητα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μιας ομάδας εργαζομένων που κυριολεκτικά τελούσε σε ένα καθεστώς αβεβαιότητας και ομηρίας. Πρόκειται για τους Ειδικούς Φρουρούς της Βουλής όπου ρυθμίζεται η σχέση εργασίας τους, τα καθήκοντά τους και η διαδικασία μετάταξής τους. Μέχρι τη συμπλήρωση της τρίτης θητείας μετατάσσονται για την κάλυψη πάγιων αναγκών της Βουλής σε προσωποπαγείς θέσεις μονίμου προσωπικού και σε κλάδους ανάλογα με τον τίτλο σπουδών τους. Εδώ να πω ότι έχει συγκροτηθεί ήδη μια επιτροπή και ήδη εξετάζονται τα προσόντα της συγκεκριμένης κατηγορίας εργαζομένων.

Το άρθρο 21 παρεμβαίνει στο Κοινοβουλευτικό Μέρος του Κανονισμού της Βουλής και γίνεται μια προσθήκη στην παράγραφο 3 του άρθρου 9 του Κανονισμού της Βουλής. Σύμφωνα με την εν λόγω προσθήκη εδώ φαίνεται πότε λήγει η θητεία του Αντιπροέδρου της Βουλής, των Γραμματέων και των Κοσμητόρων. Εδώ, λοιπόν, αφού λέγονται κάποιες περιπτώσεις, προστίθεται μια ακόμη περίπτωση: λήγει αυτοδικαίως σε περίπτωση απώλειας της ιδιότητας μέλους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας από όπου προέρχεται.

Εδώ σε αυτό το σημείο επιτρέψτε μου να επαινέσω τη στάση

του κ. Λυκούδη που στη συνεδρίαση της επιτροπής, όχι μόνο ψήφισε τη διάταξη που τον «καταργούσε», αλλά και η τοποθέτησή του και η όλη συμπεριφορά του ήταν αξιοπρεπέστατη. Θα τον ευχαριστήσω και εγώ ως μέλος του Κοινοβουλίου για τη συνεργασία κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Να σημειώσω ότι στις μέρες μας, δυστυχώς, τα αυτονόητα είναι ζητούμενα.

Τέλος, τα μέτρα που θεσμοθετούνται σήμερα είναι στο σύνολό τους υπέρ των εργαζομένων της Βουλής. Είναι κρίσιμα και η θωράκιση αυτών των συμφερόντων, δυστυχώς, γίνεται θύμα μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων.

Καλώ, λοιπόν, όλες τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες και όλους τους Βουλευτές χωριστά να υπερψηφίσουν τις συγκεκριμένες διατάξεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε για την τήρηση του χρόνου, εκτός των άλλων.

Ο Πρόεδρος, ο κ. Τραγάκης έχει τον λόγο από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε Τραγάκη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πολυετή θητεία μου εδώ, στο Κοινοβούλιο έχω συμμετάσχει πάρα πολλές φορές και σε Επιτροπή Κανονισμού αλλά και στην Ολομέλεια που συζητάμε την Επιτροπή του Κανονισμού.

Πάντοτε η Επιτροπή Κανονισμού ήταν ένα πεδίο σύγκλισης. Ήταν ένα πεδίο που μπορούσαν όλες οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες να πουν τις απόψεις τους σε ήρεμους τόνους, για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε στις αλλαγές και τις τροποποιήσεις του Κανονισμού της Βουλής.

Λυπάμαι που αυτή τη φορά αυτό το συναινετικό κλίμα έχει τορπιλιστεί. Και έχει τορπιλιστεί από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, διότι ο κύριος Πρωθυπουργός με την επιστολή που έστειλε αλλά και με τις όλες του δηλώσεις όλον αυτόν τον καιρό τορπίλισε αυτό το συναινετικό κλίμα και έφερε διχασμό. Και ο διχασμός αυτός ήρθε και στην Επιτροπή Κανονισμού.

Επήλθε διχασμός σε πολιτικό επίπεδο και στο πολιτικό πεδίο. Λογικό. Παραδείγματος χάριν, επήλθε διχασμός στην τροποποίηση του Κανονισμού που ήθελε να γίνει, που είναι παρέμβαση στα εσωτερικά της Βουλής, και υπήρξε και διχασμός, βέβαια, διότι υπήρξε και πρόβλημα σε ό,τι αφορά τις ανεξαρτησίες μεταξύ του Κοινοβουλίου, της νομοθετικής - κοινοβουλευτικής διαδικασίας και της εκτελεστικής δηλαδή παρενέβη στη διάκριση των εξουσιών.

Θα αναφερθώ στο καθένα από αυτά.

Στο πολιτικό επίπεδο ο κύριος Πρωθυπουργός στην επιστολή την οποία έστειλε, τα έβαλε με όλους. Είπε ότι η Αξωματική Αντιπολίτευση παρέσυρε και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, ώστε να είναι αντίθετα με όλα αυτά τα οποία ο κ. Τζανακόπουλος είχε εξαγγείλει, ότι θα γίνουν διορθώσεις σε ό,τι αφορά τον Κανονισμό της Βουλής, για να αναγνωριστεί η Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

Όλο αυτό το διάστημα, λοιπόν, ζήσαμε ένα νοσηρό φαινόμενο πολιτικού διχασμού. Αυτός, όμως, ο πολιτικός διχασμός έφερε και διχασμό σε ό,τι αφορά τη λειτουργία της Βουλής αυτής καθεαυτήν. Διότι ο κύριος Πρωθυπουργός καλεί τον Πρόεδρο της Βουλής να προχωρήσει σε διαδικασίες οι οποίες είναι εκτός Κανονισμού. Διότι αυτό το οποίο ήθελε να διορθώσει, όπως είπε ο κ. Τζανακόπουλος, ήταν το άρθρο 15 παράγραφος 1 και 2, που τι αναφέρει; Αναφέρει, παραδείγματος χάριν, ότι οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες που ιδρύονται πρέπει να έχουν δέκα Βουλευτές και όταν παύσουν να έχουν δέκα και μείνουν πέντε και οι πέντε Βουλευτές πρέπει να έχουν εκλεγεί με το ίδιο κόμμα. Αυτό δεν αλλάζει με τίποτε. Και δεν αλλάζει με τίποτε, γιατί; Γιατί υπάρχει γνωμοδότηση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής και όχι της Επιστημονικής Επιτροπής που αναφέρει ο κύριος Πρωθυπουργός στην επιστολή του. Γιατί το Επιστημονικό Συμβούλιο γνωμοδοτεί μετά από πρόταση του Προέδρου και το Επιστημονικό Συμβούλιο που γνωμοδοτεί είχε γνωμοδοτήσει από το 2013 αυτά τα οποία είπα. Ότι το άρθρο 15, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, δεν αλλάζει. Επομένως, υπήρχε γνωμοδότηση. Τι συνέβη όμως εσχέως; Η συνάδελφος εκ μέρους των Ανεξαρτήτων

Ελλήνων κατέθεσε μία επιστολή στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής, με την οποία ζητούσε να παραπεμφθεί αυτό το θέμα στο Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, για να γνωμοδοτήσει επ' αυτών ακριβώς που είπα.

Κάποιοι πληροφορήσε, φαίνεται, τον κ. Καμμένο. Αυτό τι σημαίνει δηλαδή; Ότι από τη στιγμή που υπεβλήθη αυτή η επιστολή, πάει να πει ότι η σχέση μεταξύ του κ. Καμμένου και του κ. Τσίπρα περνούσε από διάφορα στάδια. Εγώ δεν θα δεχθώ τους εκβιασμούς, δεν θα δεχθώ τίποτε, αλλά περνούσε από διάφορα στάδια. Όταν, λοιπόν, ο κ. Καμμένος πληροφορήθηκε ότι υπήρχε αυτή η γνωμοδότηση, τότε έστειλε επιστολή προς τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής και του ανέφερε: Μη στείλετε τη γνωμοδότηση στο Επιστημονικό Συμβούλιο, γιατί υπάρχει γνώμη επ' αυτού.

Κλείνοντας, θα ήθελα γι' αυτό το θέμα να πω το εξής. Ο κύριος Πρωθυπουργός με την επιστολή του κατέστησε τη Νέα Δημοκρατία σημαιοφόρο της αντίδρασης, για να υλοποιηθεί αυτό το σχέδιο, μαζί με τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Σημαίνει, λοιπόν, ότι ο στόχος που είχε θέσει η Νέα Δημοκρατία να μην προχωρήσει αυτή η διαδικασία όπως πήγαινε να προχωρήσει, επετεύχθη. Άρα, αυτό μπορώ να το πιστώσω ότι ήταν ένα πολιτικό κέρδος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κανονισμός της Βουλής είναι το ευαγγέλιό μας. Είναι το ευαγγέλιο που πρέπει να τηρούμε όλοι σύμφωνα με τις επιταγές του Συντάγματος. Αυτά που συνέβησαν χτες σε ό,τι αφορά τις επιστολές των έξι Βουλευτών, οι οποίες εστάλησαν προς τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής, είναι άχρηστα χαρτιά. Δεν έχουν καμμία σημασία. Δηλαδή, δεν μπορούν να προδικάσουν εκ των προτέρων το τι θα ψηφίσουν σε νομοσχέδια. Είναι αδιανόητο αυτό. Θα εισέλθω σε λίγο και για τη γεωγραφία των έξι.

Θα ήθελα να σας πω ότι αν φέρει η Κυβέρνηση, όχι βέβαια αυτή -μία κυβέρνηση- όπως είχαν πει παραδείγματος χάριν αρχαιολογικοί χώροι, ας αναφέρω τον Παρθενώνα, να πωληθεί. Δηλαδή, εκ προοιμίου δίνουν τη συναίνεση σε ένα τέτοιο θέμα, που βεβαίως είναι αδιανόητο, έτσι; Το θέτω σαν ακραίο παράδειγμα για να αντιληφθούμε ότι δεν υπάρχει συναίνεση εκ των προτέρων. Δεν μπορεί να υπάρξει συναίνεση εκ των προτέρων. Και βέβαια, παρουσιάζεται το φαινόμενο από τους έξι κύριους συναδέλφους, οι δύο να συμμετέχουν σε μία Κοινοβουλευτική Ομάδα, να ψηφίζουν υπέρ μιας άλλης Κοινοβουλευτικής Ομάδας, δηλαδή της κυβερνητικής μειοψηφίας -διότι δεν υπάρχει πια κυβερνητική πλειοψηφία, η Κυβέρνηση είναι μειοψηφία-, να ψηφίζουν για μία κυβερνητική μειοψηφία.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι εδώ υπάρχει και θεσμικό πρόβλημα, αλλά υπάρχει και πρόβλημα δημοκρατίας, διότι είναι αδιανόητο, παραδείγματος χάριν, δυο Βουλευτές να ανήκουν σε άλλο κόμμα και να έχουν δώσει εν λευκώ την ψήφο τους σε άλλο κόμμα. Αυτό είναι αδιανόητο, δεν μπορεί να γίνει και δεν έχει γίνει ποτέ. Είναι τραγέλαφος! Δεν βρίσκω λόγια, για να μπορέσω να το χαρακτηρίσω.

Αντιλαμβάνετε, λοιπόν, κατά τη γνώμη μου, ότι βρισκόμαστε σε μια θεσμική εκτροπή των δημοκρατικών θεσμών του Κοινοβουλίου. Το εννοώ. Διότι είναι αδιανόητο Βουλευτές να ανήκουν σε άλλη Κοινοβουλευτική Ομάδα και να έχουν δώσει εν λευκώ την ψήφο τους για οποιοδήποτε νομοσχέδιο στην κυβερνητική Μειοψηφία, εκτός του γεγονότος ότι τέσσερις συνάδελφοι απ' αυτούς είναι και στον κυβερνητικό σχηματισμό. Γιατί δεν πηγαίνουν στον σχηματισμό στον οποίο είναι Υπουργοί;

Αυτά ήταν στο πολιτικό σκέλος, το οποίο ήθελα να αναφέρω. Σε ό,τι αφορά τα άρθρα, θέλω να πω ότι υπάρχουν βελτιωτικά άρθρα. Υπάρχουν άρθρα, τα οποία βελτιώνουν τον Κανονισμό της Βουλής. Υπάρχουν και άρθρα, τα οποία μας δημιουργούν ορισμένες αμφιβολίες, ορισμένους προβληματισμούς, στα οποία άρθρα θα είμαστε αντίθετοι.

Ας κάνω μια σταχυολόγηση των άρθρων, επειδή το έκανε η κυρία συνάδελφος. Θα το κάνω και εγώ. Αλλιώς, είχα σκοπό να το κάνω από τη θέση μου, αλλά θα κάνω μια σταχυολόγηση, εάν μου δώσει ο Πρόεδρος τον χρόνο.

Παραδείγματος χάριν, στο Τμήμα Βουλευτών και Κομμάτων η προσθήκη για την τήρηση των αρχείων καταγραφής είναι θετική.

Η στελέχωση του Γραφείου του Διπλωματικού Συμβούλου νομίζω ότι μου αφήνει ένα ερωτηματικό και γι' αυτό το ερωτηματικό θα το δούμε.

Για την άδεια εισόδου στους κοινοβουλευτικούς συντάκτες εγώ ήμουν αντίθετος, όπως και ο κ. Παφίλης. Ο κύριος Πρόεδρος, όμως, με την τοποθέτηση που έκανε στην Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής με έπεισε. Θα το αναλύσω δε αυτό, για να καταλάβει και ο καθένας, γιατί όποιος το διαβάσει έτσι ψυχρά πιστεύει ότι ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής με ύφος τελειώς αυταρχικό θα απαγορεύει σε κοινοβουλευτικούς συντάκτες να εισέρχονται στη Βουλή. Τι συμβαίνει, όμως, εδώ; Όπως έχουν δημιουργηθεί όλοι αυτοί οι ιστότοποι που υπάρχουν, αντιλαμβάνεστε ότι καθένας από εμάς θα μπορεί να κάνει ένα site, θα μπορεί σε αυτό το site να ορίσει τον εαυτό του ως υπεύθυνο κοινοβουλευτικό και να έλθει να ζητήσει από τη Βουλή έγκριση να παρίσταται στους κοινοβουλευτικούς συντάκτες. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι υπάρχουν ορισμένες περιπτώσεις –δεν λέμε όλες, αλλά γι' αυτές τις περιπτώσεις γίνεται αυτό– που θα υπάρχουν διάφορες δυσλειτουργίες και παρακώλυση της κοινοβουλευτικής διαδικασίας.

Για το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής, το μελέτησα καλά. Υπό τη μορφή που είναι δεν με βρίσκει σύμφωνο. Θα μπορούσαμε να το είχαμε αλλάξει και να το είχαμε διορθώσει σε ό,τι αφορά ορισμένες πτυχές του, αλλά, επειδή δεν ψηφίζουμε κατά παράγραφο αλλά ψηφίζουμε άρθρο, είναι επιφύλαξη.

Για τον Ειδικό Κανονισμό της Βουλής του Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης, επειδή έχω διατελέσει Πρόεδρος της Επιτροπής για το «πόθεν έσχες», για να το πω απλά, ξέρω τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει αυτή η επιτροπή, ξέρω τι δύσκολο έργο έχει να αντιμετωπίσει και σ' αυτό είμαστε θετικοί.

Σε ό,τι αφορά στη διάθεση υπαλλήλων στα Γραφεία Αντιπροέδρων, δεν νομίζω ότι υπάρχει στο παρόν θέμα.

Σε ό,τι αφορά τον Ειδικό Γραμματέα, πάλι η προσθήκη λέξης που να είναι κάτι, όπως οκτώ, εννιά, δέκα, είναι απ' αυτά που δεν έχουν καμιά σημασία.

Στο άρθρο 11 υπάρχει ένα θέμα. Γνωρίζετε ότι αφορά εκείνους που είναι στο Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής και στους οποίους γίνεται μείωση των αποδοχών τους, χωρίς να πρέπει να γίνεται, γιατί δεν εισπράττουν ούτε τα οδοιπορικά ούτε τα έξοδα κίνησης ούτε τις υπερωρίες.

Το άρθρο 12 είναι για τους αποσπασμένους υπαλλήλους.

Τα χρηματικά εντάλματα και ό,τι έχει σχέση με τα οικονομικά βελτιώνουν τις καταστάσεις σε ό,τι υπάρχει και είναι μετά από πρόταση των οικονομικών υπηρεσιών της Βουλής για ορισμένες δυσλειτουργίες οι οποίες έχουν παρουσιαστεί και για το άρθρο 16 είμαστε θετικοί.

Για την Επιτροπή για τον Ειδικό Προϋπολογισμό του Κράτους, πράγματι υπό την παρούσα διατύπωση έχω ορισμένες επιφυλάξεις.

Για την Επιτροπή Ελέγχου της Περιουσιακής Κατάστασης, το άρθρο 18, επειδή είναι συνέχεια του προηγούμενου, το βλέπουμε με θετικό πρόσημο.

Για το άρθρο 20, που είναι η εναρμόνιση, επίσης, το ίδιο.

Για τη λήξη της θητείας των μελών του Προεδρείου είναι ένα θέμα το οποίο αντιμετωπίσαμε σε κάποια δύσκολη κατάσταση που περάσαμε και νομίζω ότι έπρεπε να διορθωθεί και ορθώς διορθώνεται.

Για τον έλεγχο απολογιστικών στοιχείων του νομικού προσώπου το βλέπουμε θετικά.

Το άρθρο 23, που αφορά το Τμήμα Νομικής Υποστήριξης της Βουλής, θα το κοιτάξουμε, για να δούμε τι ακριβώς αφορά.

Όσον αφορά στις νομοτεχνικές βελτιώσεις που κατέθεσε η κυρία συνάδελφος, τις κοίταξα και νομίζω ότι βρίσκονται –οι νομοτεχνικές βελτιώσεις, όχι και τα άρθρα τα οποία αφορούν– στη σωστή κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να τονίσω, κλείνοντας, ότι δεν θα πρέπει το πολιτικό κλίμα να επηρεάζει τις κοινοβουλευτικές μας διαδικασίες. Είμαστε μπροστά στην Αναθεώρηση του Συντάγματος. Κι επειδή υπολογίζω ότι την άλλη εβδομάδα θα έρθει η Αναθεώρηση του Συντάγματος, θα ήθελα να τονίσω από αυτό το Βήμα –θα μου δοθεί η ευκαιρία να το κάνω, αλλά θα

ήθελα τώρα να το κάνω, επειδή βλέπω παρουσία πολλών συναδέλφων που συμμετέχουν σε αυτή– ότι έγινε πολύ αξιόλογο έργο στην Επιτροπή Αναθεώρησης Συντάγματος. Όλοι οι Βουλευτές, όλων των κομμάτων έθεσαν τις απόψεις τους. Έγινε μία πολύ σοβαρή συζήτηση σε ακαδημαϊκό επίπεδο. Νομίζω ότι ο ιστορικός του μέλλοντος, που θα ανατρέξει στα πρακτικά της Επιτροπής, θα βρει στοιχεία, τα οποία θα είναι επιστημονικά χρήσιμα.

Επίσης, θα ήθελα για μία ακόμα φορά από το Βήμα αυτό να ευχαριστήσω τους υπαλλήλους της Βουλής, τη φρουρά της Βουλής και γενικά όλους τους εργαζόμενους της Βουλής. Εάν δείτε, σε όλες μου τις ομιλίες για τον Κανονισμό της Βουλής, αυτή είναι η επωδός μου, το κλείσιμό μου. Θέλω να τονίσω ότι έχουμε το καλύτερο προσωπικό. Πρέπει να το αξιοποιήσουμε και να το προσέξουμε. Τους έχουμε τεράστια υποχρέωση. Όλοι όταν βλέπουν τη Βουλή, νομίζουν ότι και οι υπάλληλοι, όταν τελειώνει η Βουλή, φεύγουν. Οι υπάλληλοι δεν φεύγουν, όπως ξέρετε. Εμείς μπορεί να τελειώνουμε στις 22.00', στις 23.00' και στις 12 τα μεσάνυχτα και εκείνοι να φεύγουν μετά από τέσσερις και πέντε ώρες.

Ευχαριστώ πάρα πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι η Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος καταθέτει την έκθεσή της.

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται για τα Πρακτικά η προαναφερθείσα έκθεση Επιτροπής Αναθεώρησης του Συντάγματος, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματειάς της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, οι Διαρκείς Επιτροπές Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτουν την έκθεσή τους στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης «Ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία: α) της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/2102 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2016, για την προσβασιμότητα των ιστότοπων και των εφαρμογών για φορητές συσκευές των οργανισμών του δημόσιου τομέα και β) του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/2455 του Συμβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 2017».

Επίσης, ο Υπουργός Οικονομικών και η Υφυπουργός Οικονομικών κατέθεσαν σήμερα 5-2-2019 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της από 24 Ιανουαρίου 2019 Σύμβασης Παράτασης της «Σύμβασης Ανάπτυξης Αεροδρομίου», που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 31 Ιουλίου 1995 και κυρώθηκε με τον ν.2338/1995 (Α' 202)

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Τέλος, ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Τον λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Παπαθεοδώρου από τη Δημοκρατική Συμπράταξη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είναι αλήθεια ότι στην Επιτροπή Κανονισμού υπάρχει πάντα συναίνεση. Δεν είναι αλήθεια ότι οι συζητήσεις είναι πάντα ανέφελες. Αν υπήρχε συναίνεση, τότε δεν θα ήσασταν σήμερα εδώ τόσο πολλοί. Δεν θα χρειάζονταν να είστε σήμερα εδώ, όπως ποτέ προηγουμένως δεν ήσασταν τόσο πολλοί σε μία συζήτηση για τον Κανονισμό της Βουλής.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αναγνωρίζω το ενδιαφέρον, γιατί υπάρχει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σωστά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Διότι, σήμερα το ζήτημα είναι πολιτικό.

Επίσης, πρέπει να σας πω ότι, ναι, στην Επιτροπή Κανονισμού υπάρχουν συναινέσεις όταν διαμορφώνονται μέσα από διάλογο, συναντίληψη, κοινό στόχο και υπάρχει και η δυνατότητα σύνθεσης των αντιθέτων ή των διαφορετικών απόψεων. Σε ορισμένες περιπτώσεις ισχύει αυτό. Όχι πάντα.

Η Πλειοψηφία χρησιμοποιούσε –γιατί δεν είναι πια– αριθμητικά την υπεροχή της, για να περνάει ορισμένες διατάξεις, όπως είναι και η λειτουργία της πλειοψηφίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Εγώ χαίρομαι που είστε εδώ σήμερα, γιατί η χθεσινή επιστολή του Πρωθυπουργού συνιστά μια ωμή παραβίαση του Κανονισμού της Βουλής και της συνταγματικά κατοχυρωμένης αρχής της διάκρισης των εξουσιών.

Ο κυνικός τρόπος, κατά την άποψή μας, που ο Πρωθυπουργός επέλεξε να απευθυνθεί στον Πρόεδρο της Βουλής, τον τρίτο πολιτικό παράγοντα του πολιτεύματος, δεν καταδεικνύει μόνο την αντίληψή του για τη λειτουργία των θεσμών, αλλά κυρίως την περιφρόνησή του για τους θεσμούς αυτούς. Ο Πρωθυπουργός εντέλλεται προς τον Πρόεδρο της Βουλής πράξεις και παραλείψεις «μην κάνεις αυτό, κάνε εκείνο». Τώρα υπήρχε το «παρακαλείστε όπως μεταξύ άλλων...», με την αυστηρή υπόδειξη να μην αλλάξει ούτε ένα σημείο στίξης από τον Κανονισμό της Βουλής. Και ο Πρόεδρος της Βουλής συναινεί.

Θα μπορούσε, κατά τις διαδικασίες που ακολουθεί ο ΣΥΡΙΖΑ, να είναι μία προσυμφωνημένη και από τους δυο -κ. Τσίπρα και κ. Βούτση- πολιτική απόδραση από τον εκβιασμό που ασκούσε τόσες μέρες ο κ. Καμμένος απέναντι στον Πρωθυπουργό, απειλώντας καθημερινά με αποκαλύψεις. Όμως, αυτό θα προϋπέθετε ότι δεν θα είχαν εκτεθεί με εξαγγελίες ή με αναγγελίες αλλαγών στον Κανονισμό από τη μία πλευρά, όπως, επίσης, θα προϋπέθετε ότι δεν θα υπήρχαν οι επιμελημένες, αγαπητοί συνάδελφοι, διαρροές από το Μαξίμου για αλλαγές στον Κανονισμό, για να ηρεμήσει ο κ. Καμμένος.

Ο Πρωθυπουργός, όμως, άλλαξε γνώμη. Αυτό είναι το ζήτημα. Δεν είναι τίποτα άλλο. Ο Πρωθυπουργός άλλαξε γνώμη χθες και επέλεξε να δείξει ότι δήθεν ελέγχει το παιχνίδι με τη βοήθεια πρόθυμων, δεσμευμένων ή «αδόξωτων» Βουλευτών, που ετοίμαζαν ήδη τις δηλώσεις τους για να τις δημοσιοποιήσουν για τις ειδήσεις των 20.00'.

Έτσι, έμεινε έκθετος ο Πρόεδρος της Βουλής, παρά το γεγονός ότι εμείς κάναμε προσπάθεια όχι να προστατεύσουμε το πολιτικό κύρος του κ. Βούτση, αλλά το πολιτικό κύρος του Προέδρου της Βουλής και να του ζητήσουμε να απαντήσει -ως Επιτροπή Κανονισμού- ότι δεν δεχόμαστε αυτή ήταν η πρότασή μου χθες- υποδείξεις: «Παρακαλείστε όπως να προστρέξετε, εάν υπάρχει αμφισημία...», δηλαδή εντολές, προτροπές έντονες για πράξεις και παραλείψεις.

Επομένως για μας η Επιτροπή Κανονισμού δεν είναι ούτε τράπεζα πολιτικών συναλλαγών ούτε παράρτημα του Μεγάρου Μαξίμου ούτε παραμάγαζο των αντιφατικών επιλογών της κυβερνητικής ομάδας.

Η υπόδειξη του Πρωθυπουργού στον Πρόεδρο της Βουλής ξεπερνάει τα όρια της παραβίασης της διάκρισης των εξουσιών και παίρνει τη μορφή της ωμής παρέμβασης στη λειτουργία του Κοινοβουλίου, με συμπεριφορές που συνιστούν μορφές και τύπους λειτουργίας άλλων καθεστώτων, όπως αυτό του Όρμπαν.

Ο Πρόεδρος της Βουλής δεν είναι υφιστάμενος του Πρωθυπουργού για να του δίνει εντολές και το τι θα πράξει η Επιτροπή Κανονισμού και ο Πρόεδρος της Βουλής δεν το υποδεικνύει ο Πρωθυπουργός. Αυτή είναι η διαφορά στο να εφαρμόζουμε τον Κανονισμό, στο να εφαρμόζουμε το Σύνταγμα. Η διαφορά είναι πως όταν υποδεικνύει, αν θέλετε, με άκομφο τρόπο ή όταν προσπαθεί να υποδείξει ο Πρωθυπουργός τι θα κάνει η Επιτροπή Κανονισμού ή ο Πρόεδρος της Βουλής, θα πρέπει να του λέμε ότι απλά δεν έχει το δικαίωμα, τελεία και να το συζητάμε μεταξύ μας.

Το πλέον αντιθεσμικό απόηχο της επιστολής του Πρωθυπουργού είναι η εντολή του κ. Τσίπρα ότι «για κάθε αμφισημία που ενδεχομένως υπάρχει στον Κανονισμό, παρακαλώ όπως προστρέξετε στη γνώμη του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής». Παρά τις ενστάσεις μας χθες, ο Πρόεδρος της Βουλής προσέτρεξε άμεσα να εκτελέσει την επιθυμία του Πρωθυπουργού, εκθέτοντας όχι, όπως είπα, την πολιτική του υπόσταση, αλλά τον θεσμικό του ρόλο.

Αυτά είναι τα συμπτώματα ενός ευτελισμού των κοινοβουλευτικών θεσμών, της παρακμής μιας κολοβής πλειοψηφίας, που πλέον απολαμβάνει τη δέσμευση των έξι Βουλευτών ότι θα ψηφίζουν, ανεξαρτήτως περιεχομένου, οποιοδήποτε νομοσχέδιο φέρει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό δεν είναι λειτουργία του Κοινοβουλίου. Δεν είναι μόνο ευτελισμός των κοινοβουλευτικών θεσμών. Είναι πολιτική συναλ-

λαγή μεταξύ ορισμένων υπουργικών θώκων ή -το πρωτοφανές- μια περατζάδα μεταξύ Κοινοβουλευτικών Ομάδων, που μέλη μιας Κοινοβουλευτικής Ομάδας που είναι στην Αντιπολίτευση, συμπολιτεύονται για να στηρίξουν την Κυβέρνηση σε ορισμένα νομοσχέδια που θα τους έχει ανάγκη.

Η χώρα δεν αξίζει τέτοια παρακμή! Το χειρότερο είναι ότι οι πολίτες που βλέπουν αυτά αυτή την περίοδο στη Βουλή, με τους διερχόμενους Βουλευτές από την Αντιπολίτευση στη Συμπολίτευση, με την πολιτική συναλλαγή, με τη διακράτηση υπουργικών θώκων, τι σκέφτονται; Αποστρέφονται το πολιτικό σύστημα και αυτή τη λειτουργία του Κοινοβουλίου.

Από την παρακμιακή αυτή πολιτική συμπεριφορά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χάνει η δημοκρατία, κερδίζουν τα άκρα, επωφελείται και τροφοδοτείται η Χρυσή Αυγή. Εμείς αυτό θέλουμε να λάβει τέλος με τον μόνο δημοκρατικό τρόπο που υπάρχει, δηλαδή τις εκλογές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Τον Οκτώβριο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Όποτε θέλετε. Ακριβώς αυτό θα σας έλεγα, ότι ο τερματισμός...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Με 5,5%...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ονειρεύεστε, κύριε συνάδελφε.

Ο τερματισμός του καθεστωτικού και του κυνικού τρόπου άσκησης της εξουσίας είναι διέξοδος για τη δημοκρατία. Οπότε και να τις κάνετε τις εκλογές, θα τις χάσετε. Θέλετε τον Οκτώβριο; Τον Οκτώβριο. Θέλετε τον Μάιο; Τον Μάιο. Όποτε θέλετε, αρκεί να μη συνεχίσετε αυτή τη λειτουργία του Κοινοβουλίου.

Αυτό βλέπουν οι πολίτες, αυτό αποστρέφονται και, πάνω από όλα, αυτό κατηγορούν. Αυτό που τους λέμε είναι ότι δεν ευθυνόμαστε όλοι για αυτό το οποίο έχετε κατασκευάσει ως πολιτική ζωή του τόπου.

Στα λίγα λεπτά που μου μένουν, θα μιλήσω επί του Κανονισμού, μιας και θα πρέπει να συζητήσουμε για αυτά τα οποία προτείνει και να συζητήσουμε για ορισμένες από τις διατάξεις που προφανώς δεν μπορούν να έχουν τη δικιά μας συναίνεση.

Στο άρθρο 4 και στο άρθρο 17 ενισχύεται ο ρόλος του Συντονιστή του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή. Καταργείται -γιατί, άλλωστε;- η προβλεπόμενη διάταξη στον ισχύοντα Κανονισμό της Βουλής για την ανάρτηση των εκθέσεων του γραφείου στην «Κοινοβουλευτική Διαφάνεια» και η παρούσά τους στη Διάρκη Επιτροπή Απολογισμού και Γενικού Ισολογισμού του Κράτους, όπως και του Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού. Γιατί; Τι έχουμε να φοβηθούμε από την ανάρτηση στην «Κοινοβουλευτική Διαφάνεια» των εκθέσεων του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους; Για ποιον λόγο; Δεν μας αρέσει η διαφάνεια; Λένε κάτι το οποίο δεν είναι καλό; Λένε ίσως κάτι το οποίο αποκλίνει από την επίσημη οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης; Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, γιατί σε λίγο καιρό δεν θα είστε Κυβέρνηση. Επομένως αυτά που θα λένε θα αφορούν μια άλλη κυβέρνηση.

Ποιο είναι το πρόβλημα; Γιατί θα πρέπει να εξαιρέσουμε από την «Κοινοβουλευτική Διαφάνεια» αυτό το οποίο είναι εργαλείο για όλους τους Βουλευτές, δηλαδή μια ανεξάρτητη γνώμη ενός γραφείου, που το περιβάλλουμε όλοι με τον σεβασμό μας και με την αναγνώρισή μας και το οποίο βγάζει εκθέσεις για την κατάσταση της οικονομίας;

Προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου δυνατότητα υποβολής του γραφείου σε εξωτερική αξιολόγηση τουλάχιστον μια φορά στη διάρκεια της θητείας -πενταετής θητεία- του συντονιστή και μπορεί να αφορά στην ποιότητα και στην επάρκεια των εκθέσεων. Πώς θα αξιολογήσουμε τον συντονιστή, αν δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τις εκθέσεις ή αν θα πρέπει να είμαστε υποχρεωμένοι κάθε φορά να τις ζητάμε;

Προβλέπονται, αποκλειστικά, δήθεν, για την ενίσχυση της ανεξαρτησίας του συντονιστή, οι λόγοι για τους οποίους μπορεί να απομακρυνθεί από τη θέση του.

Κοιτάτε να δείτε. Πριν από τέσσερα χρόνια θα μπορούσα να πιστέψω στις καλές προθέσεις σας. Σήμερα, όμως, στο τέλος αυτής της περιόδου της κοινοβουλευτικής, μετά από τέσσερα χρόνια, όταν βάζετε αποκλειστικούς λόγους που θα μπορεί να απομακρυνθεί -δεν θα το ήθελα για κανέναν- ο συντονιστής, τότε

καταλαβαίνω ότι απλούστατα θέλετε να εξασφαλίσετε μια πλήρη πενταετή θητεία για τον σημερινό συντονιστή.

Ναι, αλλά αυτό έχει να κάνει με την απόφαση της Βουλής, του Προεδρείου, των αρμοδίων επιτροπών. Δεν μπορείτε να το θεσμοθετείτε, γιατί «καρφώνεστε» απλά. Αυτό σας λέω. Δεν μπορείτε να ζητήσετε συναίνεση για κάτι τέτοιο.

Στο άρθρο 9 υπάρχει πρόταση μετάταξης των αποσπασμένων υπαλλήλων στη Βουλή. Θέλω να σας πω το εξής: Από το 2010 μία τέτοια διάταξη δεν ισχύει πλέον. Και αυτό με απόφαση του τότε Προέδρου της Βουλής κ. Πετσάλνικου.

Θα σας πω και κάτι ακόμα πάνω σ' αυτό, που μας προκαλεί ιδιαίτερη απορία. Για πρώτη φορά δίνεται η δυνατότητα μετάταξης δικηγόρων με σχέση έμμισθης εντολής σε θέση μονίμων υπαλλήλων της Βουλής. Για ποιον λόγο;

Στο άρθρο 19 ρυθμίζεται το θέμα της μετάταξης των ειδικών φρουρών σε προσωποπαγείς θέσεις μόνιμου προσωπικού και σε κλάδους ανάλογα με τον τίτλο σπουδών που κατέχουν. Ήμασταν από την πρώτη στιγμή υποστηρικτικοί αυτής της διάταξης και είχαμε προτείνει στον Πρόεδρο της Βουλής να προχωρήσει, έτσι ώστε να λήξει η εργασιακή ανασφάλεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι εκεί που πρέπει να διαμορφώνονται συναίνεσεις, μπορούν να διαμορφωθούν μόνο αν το θέλουν πολλές πτέρυγες. Οι σημερινές τροποποιήσεις του Κανονισμού έρχονται υπό το βάρος των πολιτικών δεδομένων μίας Κυβέρνησης η οποία θέλει να χρησιμοποιήσει οποιοδήποτε μέσο ευτελισμού των κοινοβουλευτικών θεσμών, έτσι ώστε να παραμείνει κάποιες εβδομάδες, κάποιους μήνες στην εξουσία.

Σας λέω, λοιπόν, απλά ότι δεν είναι ατελέσφορο, αλλά είναι επικίνδυνο. Και είναι επικίνδυνο, γιατί οι πολίτες γυρνάνε την πλάτη τους σ' αυτές τις μεθοδεύσεις, είναι επικίνδυνο, διότι οι μόνοι που επωφελούνται από αυτόν τον ευτελισμό των κοινοβουλευτικών θεσμών είναι οι εχθροί της δημοκρατίας, είναι η Χρυσή Αυγή και θα πρέπει να το αποτρέψετε, αντί να το υιοθετείτε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Παππάς από τη Χρυσή Αυγή έχει τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ο κ. Παπαθεοδώρου είναι πολύ καλός αναγνώστης των αποτελεσμάτων της τελευταίας δημοσκόπησης της «METRON ANALYSIS» και αυτό που φοβάται μάλλον είναι η τέταρτη θέση και από την τέταρτη θέση μήπως βρεθείτε και στην πέμπτη.

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, είναι πασιφανής η πολιτική αναταραχή, η πολιτική ανωμαλία, θα έλεγα, που χαρακτηρίζει πλέον την πολιτική ζωή. Βρισκόμαστε προ μίας συνταγματικής εκτροπής. Τελευταίο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι σχεδιασμοί της Κυβέρνησης, της κυβερνητικής μειοψηφίας, που επιχείρησε την εισαγωγή άρθρων στον Κανονισμό της Βουλής, ώστε να ωφεληθούν συγκεκριμένα ο Πρόεδρος του Ποταμού, με την ανύπαρκτη Κοινοβουλευτική Ομάδα, ο κ. Θεοδωράκης, και ο εν δυνάμει Πρόεδρος μιας ανύπαρκτης Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο κ. Καμμένος, ώστε να ωφεληθούν, δηλαδή, αυτά τα πολιτικά απομεινάρια και να χαίρουν όλων των προνομίων που προσφέρει ο ισχύων Κανονισμός σε μια συγκροτημένη Κοινοβουλευτική Ομάδα, η οποία έχει πέντε, τουλάχιστον, Βουλευτές.

Προτού καν έρθει η εν λόγω τροποποίηση στην Επιτροπή του Κανονισμού και πριν από την υπαναχώρηση του κ. Τσίπρα, εμείς δηλώσαμε και δηλώνουμε -και θα δηλώνουμε, γιατί μπορεί να επιχειρηθεί και πάλι αυτό εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ, στον οποίο δεν έχουμε καμμία εμπιστοσύνη- την απόλυτη αντίθεσή μας. Καταγγείλαμε το θέατρο σκιών που παίζεται τις τελευταίες ημέρες -θα έλεγα και τις τελευταίες εβδομάδες- μέσα στη Βουλή. Η Κυβέρνηση ευστόχως χαρακτηρίστηκε από το Βήμα αυτό από τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, τον Γενικό Γραμματέα της Χρυσής Αυγής, τον κ. Μιχαηλολίκο, ως «κυβέρνηση Φρανκενστάιν».

Η Κυβέρνηση, με ανίερα και πρωτοφανή πολιτικά παιχνίδια, τα οποία έχουν άρωμα αποστασίας, οδηγούν το ελληνικό Κοινοβούλιο σε μια κατάσταση η οποία θυμίζει έντονα -το έχω ξαναπεί και από αυτό το Βήμα- Ιούλιο του 1965. Θυμίζουμε εδώ την παρα-

χώδη περίοδο της αποστασίας. Τότε, βεβαίως, είχαμε τις παρεμβάσεις του παλατιού και του αμερικανικού παράγοντα. Τώρα έχουμε παρεμβάσεις πάλι ενός «παλατιού», που παραπέμπει στην ίδια τρυφή και πολιτική ζωή των ανακτόρων, τις παρεμβάσεις του «παλατιού» που λέγεται Μέγαρο Μαξίμου.

Η Κυβέρνηση εξασφαλίζει οριακή πλειοψηφία. Αυτό φάνηκε και στην περίπτωση της παροχής ψήφου εμπιστοσύνης αλλά και στην πλειοψηφία των προθύμων Βουλευτών στην περίπτωση της κύρωσης της προδοτικής Συμφωνίας των Πρεσπών. Στηρίζουν την Κυβέρνηση Βουλευτές που εξελέγησαν υπό την σκέπη άλλων κομμάτων, δηλαδή της Νέας Δημοκρατίας, των ΑΝΕΛ, του Ποταμιού και της Ένωσης Κεντρώων.

Οι Βουλευτές -και θα αναφερθώ ονομαστικά- Κουντουρά, Παπακώστα, Παπαχριστόπουλος, Ζουράρις, Κόκκαλης και Δανέλλης προσχώρησαν με έναν ιδιότυπο και πρωτοφανή στα ελληνικά κοινοβουλευτικά χρονικά τρόπο στον ΣΥΡΙΖΑ. Ζήτησαν να προσμετρώνται ως θετικές οι ψήφοι τους στις ψήφους της Αντιπολίτευσης, με αποκορύφωμα τις δύο χαρακτηριστικές περιπτώσεις Παπαχριστόπουλου, ο οποίος μια παραιτείται, μια δεν παραιτείται, και Ζουράρι, ο οποίος είπε ότι θα είναι ταυτόχρονα και Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, δηλαδή θα είναι και με τη Συμπολίτευση και με την Αντιπολίτευση. Φαιδρή κατάσταση! Περίτρανη απόδειξη της ευτελισμένης, από καιρού, της εικόνας των ενόχων κομμάτων της Μεταπολίτευσης, των κομμάτων που αυτοαποκαλούνται «συνταγματικό τόξο».

Με την επιστολή τους οι έξι δεν εξασφαλίζουν μόνο την πλειοψηφία στα νομοθετήματα που προτίθεται να φέρει η Κυβέρνηση, ο ΣΥΡΙΖΑ, προς ψήφιση μέχρι τις εκλογές. Δεν ικανοποιούν οι έξι μόνο τον ΣΥΡΙΖΑ. Οι έξι ικανοποιούν και τη Νέα Δημοκρατία, η οποία αποφεύγει με τον τρόπο αυτό τη βάση των ονομαστικών ψηφοφοριών. Άλλη μια απόδειξη στα μάτια του ελληνικού λαού που μας βλέπει, για το πόσο στημένο είναι το παιχνίδι μεταξύ των δύο μεγάλων κομμάτων.

Στην «πρώτη φορά Αριστερά», λοιπόν, έμελλε να ζήσουμε και αυτή τη φαιδρότητα της «συμπολιτευόμενης Αντιπολίτευσης». Δυστυχώς -θα μου επιτραπεί να πω στο σημείο αυτό κάτι που έχει ειπωθεί πολλές φορές και στην Αίθουσα αυτή και για να είμαι ακριβής, στην Αίθουσα της Παλαιάς Βουλής- δικαιώνεται απολύτως ο μεγάλος σατιρικός ποιητής του περασμένου αιώνα, ο Γιώργος Σουρής, ο οποίος εδώ, προ αιώνος, είχε γράψει τους προφητικούς στίχους: «Δυστυχία σου, Ελλάς, με τα τέκνα που γεννάς: Ω Ελλάς, ηρώων χώρα, τι γαιδάρους βγάζεις τώρα;».

Και μέσα σε όλα αυτά, είχαμε την απαράδεκτη εμπλοκή αυτοπροσώπως του κ. Τσίπρα, του Πρωθυπουργού, στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες της Επιτροπής Κανονισμού της Βουλής. Ο Πρόεδρος της Βουλής χαρακτήρισε χθες στην επιτροπή ως κορυφαία πολιτική παρέμβαση την επιστολή του Πρωθυπουργού. Και είχε απόλυτο δίκιο. Σωστό. Παρέμβαση. Μόνο που δεν ήταν μόνο πολιτική. Ήταν και κυνική και εξωθεσμική και προσβλητική και περιφρονητική προς το Κοινοβούλιο, παρέμβαση της εκτελεστικής εξουσίας προς τη νομοθετική, μιας εξουσίας -της εκτελεστικής- εκ των τεσσάρων, αν προσμετρήσουμε και την τέταρτη εξουσία, δηλαδή τα μέσα μαζικής ενημέρωσης σε αυτό το πλέγμα των αλληλοκαλυπτόμενων εξουσιών, που σκιάζει, που πνίγει -θα έλεγα καλύτερα- τον ελληνικό λαό και μας δείχνει ξεκάθαρα ότι ζούμε όχι σε δημοκρατία, αλλά σε ένα καθεστώς «πρωθυπουργευομένης κοινοβουλευτικής δικτατορίας».

Παραβλέποντας πολλά άλλα ουσιώδη, θέλω να αναφέρω το απόσπασμα από την επιστολή του κ. Τσίπρα προς τον κ. Βούτση. Γράφει ο κ. Τσίπρας: «Σας ζητώ να μην αναλάβετε καμία πρωτοβουλία για αλλαγή του ισχύοντος Κανονισμού ούτε κατά ένα σημείο οτιδήποτε».

Αυτή η τοποθέτηση του Πρωθυπουργού δεν είναι ατυχής, είναι μακιαβελική και παραπέμπει στα καθεστώτα του πρώην ανατολικού μπλοκ. Παρενέβη, κατ' ουσίαν, ο Πρωθυπουργός στην Επιτροπή Ανταγωνισμού ωσάν η Επιτροπή Ανταγωνισμού να είναι παράρτημα του Μαξίμου.

Και τίθεται εδώ ένα μέγα ζήτημα, τίθεται ένα θέμα λειτουργίας του πολιτεύματος. Ακόμα και ο τρόπος, ακόμα και το ύψος της επιστολής του Πρωθυπουργού προς τον Πρόεδρο της Βουλής δείχνουν περαιτέρω την ακρίβεια των όσων σας λέω.

Και θέλω να αναφέρω ότι η λειτουργία του Κοινοβουλίου επί λειτουργίας του κ. Βούτση –Συμπολιτεύσεως ΣΥΡΙΖΑ και Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως Νέας Δημοκρατίας– έχει καταρρακωθεί. Το Κοινοβούλιο έχει γίνει εργαλείο στα χέρια του Πρωθυπουργού, ώστε να μπορεί ο Πρωθυπουργός να το παίζει με την επιστολή του ότι δεν εκβιάζεται, δεν υποχωρεί, κατά το κοινώς λεγόμενο, όπως λέει ο λαός «τζάμπα μάγκας».

Το έκανε αυτό, αφού είχε ήδη εξασφαλίσει τη στήριξη της Κυβέρνησης από τις έξι πολιτικές ανεμοδούρες, τους έξι ξέμπαρκους Βουλευτές. Ο κ. Παπαθεοδώρου τους χαρακτήρισε «αδέσποτους», εγώ είμαι πιο ήπιος, τους χαρακτηρίζω «ξέμπαρκους». Αυτοί οι έξι Βουλευτές δεν εκπροσωπούν ούτε κατ' ελάχιστον τους ψηφοφόρους τους, αλλά εκπροσωπούν αποκλειστικά τον ίδιο τους τον εαυτό και τα δικά τους προσωπικά συμφέροντα.

Και είναι βαριά η ευθύνη του Προέδρου της Βουλής στη διαμορφωθείσα κατάσταση, διότι πρέπει να πω ότι ο κύριος Πρόεδρος κατέχει, σύμφωνα με το ισχύον Σύνταγμα, το τρίτο τη πολιτειακή τάξη αξίωμα, είναι θεσμός.

Η δική μου μομφή προς το πρόσωπο του κ. Βούτση έχει καθαρά πολιτικό χαρακτήρα, βεβαίως. Μπορεί να είναι εκλεγμένος Βουλευτής, αλλά στην πραγματικότητα δεν μπορεί να εκπροσωπεί τους εκλεγμένους, το σύνολο των Ελλήνων Βουλευτών. Δεν μπορεί να είναι Πρόεδρος των εκπροσώπων του έθνους για ένα επιπλέον χαρακτηριστικό, γιατί σύμφωνα με το δικό σας ιδεολόγημα –το ιδεολόγημα του ΣΥΡΙΖΑ, της Αριστεράς– δεν υπάρχει εκπρόσωπος του έθνους, δεν υπάρχει έθνος για εσάς. Το έθνος είναι κατασκευάσμα της ολιγαρχίας, είναι κατασκευάσμα του κεφαλαίου.

Όμως, πέραν αυτού, ουσιαστικά ο κύριος Πρόεδρος λειτουργεί, δυστυχώς, εδώ ως κομματάρχης του ΣΥΡΙΖΑ. Ερμηνεύει τον Κανονισμό της Βουλής και τον εκμεταλλεύεται κατά το δοκούν, για δικό του πολιτικό όφελος με μικροκομματική τακτική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι πρέπει να έχω και εγώ την ανοχή των υπολοίπων ομιλητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ναι, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ.

Άποψή μου είναι. Έχω το δικαίωμα να την εκθέσω, νομίζω, κύριε Βούτση. Μικροκομματικά λειτουργείτε.

Και μου δίδετε το δικαίωμα να πω, να αναρωτηθώ το εξής: Μήπως αυτή η στάση σας εμπεριέχει και προσωπικά, πολιτικά ωφελήματα; Δηλαδή, ικανοποιείτε το αριστερό σας ακροατήριο, όταν συνεχόμενα, συνέχεια, όταν ομιλεί ο Γενικός Γραμματέας της Χρυσής Αυγής ή άλλοι ομιλητές μας –και για να είμαι και δικαίος, δεν το κάνετε μόνο με εμάς, το κάνετε, όμως, κυρίως με εμάς– μετά το πέρας της ομιλίας εσείς θέλετε να ερμηνεύσετε τους λόγους του Γενικού Γραμματέα ή των Βουλευτών; Κατά κόρον το κάνετε. Και πολλές φορές λέτε σε Βουλευτές να μην ερμηνεύουν τα λόγια και μιλούμε πολιτικά εδώ. Δηλαδή θα υπάρχει λογοκρισία ή εσείς θέλετε να έχετε πάντα την τελευταία κουβέντα;

Βλέπει ο κόσμος και καταλαβαίνει.

Εγώ να θυμίσω τη συνεδρίαση της 13^{ης} Ιουλίου, του περασμένου Ιουλίου. Καθόσασταν εδώ στο κέντρο. Είχα παρέμβει για ένα θέμα ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, έπρεπε να απαντήσετε και παραδεχθήκατε δημοσίως –και αυτό είναι το τραγικό δηλαδή– μέσα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου ότι δεν απαντάτε, γιατί έχετε προκατάληψη εναντίον της Χρυσής Αυγής. Δηλαδή έχετε προκατάληψη για ένα νόμιμο πολιτικό κόμμα, εκλεγμένο από εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες, τους οποίους Έλληνες εμείς εκπροσωπούμε εδώ. Πολιτική μαγκιά είναι αυτό; Ακολουθείτε την τακτική Πολάκη;

Να βάλουμε, όμως, εκτός κάδρου τη Χρυσή Αυγή. Να μιλήσουμε πολιτικά διαφορετικά. Να επικεντρωθούμε αποκλειστικά σε αυτά τα απίστευτα που έγιναν τις τελευταίες μέρες στη Βουλή, που δηλητηριάζουν την πολιτική ζωή της χώρας.

Πήγε ο κ. Παπαχριστόπουλος στο γραφείο σας. Σας ενέχειρισε την επιστολή παραίτησής του και εσείς εντελώς αντιδεδον-

τολογικά, εξωθεσμικά, πέραν του Κανονισμού της Βουλής, πέραν όλων όσων προβλέπονται από τη θέση σας, από το αξίωμά σας, ως κοιμματικός εγκάθετος τον παρακαλέσατε και του είπατε «ξέρεις, επειδή πρέπει να ψηφιστεί η κύρωση για την εισδοχή των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ, δεν σου κάνω δεκτή την παραίτηση. Σε παρακαλώ, περίμενε και δώσε μια παράταση τεσσάρων – πέντε ημερών». Ο ίδιος ο κ. Παπαχριστόπουλος τα είπε στους δημοσιογράφους. Και είναι δυνατόν να σας αποδεχθούμε ως Πρόεδρο όλων των Βουλευτών; Εμάς δεν μας εκπροσωπείτε. Σας χαροποιεί αυτό; Χαροποιεί, όμως, πολύ περισσότερο εμάς.

Είπα στην αρχή –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ– ότι ζούμε σε εποχές Ιουλιανών του '65. Εσείς προσπαθείτε να διαχάσετε τον ελληνικό λαό και θα φέρετε τα άλλα Ιουλιανά, τα Ιουλιανά του διχασμού του 1920. Όμως, ο ελληνικός λαός δεν θα σας το επιτρέψει. Δεν θα σας αφήσει. Ο ελληνικός λαός είναι ενωμένος. Ο ελληνικός λαός το έχει δείξει αυτό στα τελευταία συλλαλητήρια. Το έχει δείξει σε πλατείες, σε δρόμους. Το δείχνει κάθε μέρα. Εσείς δηλητηριάζετε την πολιτική ζωή.

Κύριε Πρόεδρε, είστε πλέον ένα ασθενές κόμμα και όσο πιο γρήγορα φύγετε από την εξουσία, όσο αυτή η θλιβερή μειοψηφία σας με τις ίντριγκες, με τις δολοφλοκίες, με τα αλισβερίσια που κάνετε με μεμονωμένους Βουλευτές και κόμματα τα σταματήσετε και πέσετε και οδηγηθούμε σε εκλογές τόσο καλύτερα θα είναι για τον τόπο.

Έρχομαι τώρα στον Κανονισμό της Βουλής. Σε όλες σας τις επιλογές είμαστε αρνητικοί. Είμαστε περήφανοι που ως πολιτικό κίνημα είμαστε εκτός των διαδικασιών και συνεννοήσεών σας. Και δεν εννοώ το Ποτάμι και τους ανεξάρτητους και τους ΑΝΕΑ και τα λοιπά, εννοώ τη Νέα Δημοκρατία. Και το είπα και στην επιτροπή χθες. Μου κάνει εντύπωση η μάλλον δεν μου κάνει εντύπωση, αλλά το λέω, για να το ακούσει ο κόσμος που, όταν μπαίνετε στη Διάσκεψη των Προέδρων, πάντοτε σταματάτε μπροστά στους εκπροσώπους, τους καθημένους εκπροσώπους, της Νέας Δημοκρατίας και μιλάτε ψιθυριστά. Τι συνδιαλέγεστε εκεί πέρα που μιλάτε ψιθυριστά με τους νεοδημοκράτες; Σας ενώνουν πολλά. Σας ενώνει ο Πάιτα, σας ενώνει η Κνέσσετ.

Σας ενώνουν πάρα πολλά πλέον, κύριε Πρόεδρε. Σας ενώνει και η κοινή αποδοχή της ονομασίας «Βόρειος Μακεδονία», δηλαδή γεωγραφικός προσδιορισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Αυτή, λοιπόν, η συνεργασία, η μεγάλη συνεργασία που θέλει και ο Σόρος, μέλλει να αποδειχθεί στο μέλλον. Εμείς θα είμαστε εναντίον σας. Θα βρεθούμε απέναντί σας, εκφράζοντας την πραγματική λαϊκή Δεξιά, τη λαϊκή Δεξιά της Ορθόδοξας, της οικογένειας, της πατρίδας, του ήθους, της προόδου, του Γράμμου, του Βίτσι, της πραγματικής Ελλάδας που θέλουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Αθανάσιος Παφίλης από το ΚΚΕ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τώρα το να βγάζουν τον αγκυλωτό σταυρό οι φασίστες της Χρυσής Αυγής και να βάζουν τη γραβάτα και να παρουσιάζονται ως υπερασπιστές της δήθεν συνταγματικής νομιμότητας, μνηστής της χούντας που κατάλυσε και αυτό το αστικό σύστημα, είναι τουλάχιστον πρόκληση και είναι ταυτόχρονα και γελοίο, κυριολεκτικά.

Το να μιλάνε για την παρέμβαση του ξένου παράγοντα εκείνοι των οποίων οι πολιτικοί τους πρόγονοι ήταν το παρακράτος το δολοφονικό και ήταν κατ' εξοχήν σε όλη την ιστορία της νεότερης Ελλάδας το δεξί χέρι των κατακτητών, Γερμανών, Ιταλών, Βουλγάρων, το παρακράτος της δολοφονίας του Λαμπράκη του μετεμφυλιακού καθεστώτος, το κράτος και παρακράτος επί χούντας, είναι τουλάχιστον πρόκληση για τον ελληνικό.

Και δεν χρειάζεται, νομίζουμε, καμμία απάντηση. Απλώς ισχύει αυτό που είχε πει και η Αλέκα Παπαρήγα: «Σε μία πορεία θα βγάλουν τη γραβάτα, θα βγάλουν τους αγκυλωτούς σταυρούς και θα παρουσιαστούν ως υπερασπιστές της αστικής νομιμότητας». Αυτό κάνουν και σήμερα, για να κοροϊδέσουν τον κόσμο. Επομένως δεν χρειάζονται κατά τη γνώμη μας καμμία, μα καμμία απάντηση.

Να περάσω, λοιπόν, στην ουσία. Επειδή η συζήτηση παίρνει έναν γενικευμένο χαρακτήρα, παρά το γεγονός ότι θα έπρεπε να συζητήσουμε για την τροποποίηση του Κανονισμού, αλλά ωστόσο είναι φυσιολογικό να επηρεάζεται από το γενικότερο πολιτικό κλίμα.

Σε ό,τι αφορά το θέμα μεταγραφών, μετακινήσεων κ.λπ., κ.λπ., που συμβαίνουν στη Βουλή, εμείς θέλουμε να απευθυνθούμε στον ελληνικό λαό και να του πούμε πολύ απλά ότι πρέπει να κρίνει πέρα από την κρίση του αστικού πολιτικού συστήματος και όλα όσα συμβαίνουν, γιατί τόσο εύκολα μετακινούνται Βουλευτές από το ένα κόμμα στο άλλο. Φυσικά, υπήρχαν και στο παρελθόν τέτοια παραδείγματα, ήταν ελάχιστα, εξαιρέσεις. Γιατί παίρνουν έναν μαζικό χαρακτήρα; Γιατί η μετακίνηση είναι εντός των τειχών. Γιατί υπάρχει τέτοια σύγκλιση κυριολεκτικά, στα στρατηγικά αλλά και σε επιμέρους θέματα, ανάμεσα στα αστικά κόμματα της Βουλής, που δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα να φεύγει ένας από το τάδε κόμμα, να πηγαίνει στο άλλο, να φεύγει από τη μια εφεδρεία του συστήματος και να πηγαίνει στο άλλο, να ξαναφεύγει και να πηγαίνει και αλλού, να παρουσιάζονται σαν ανεξάρτητοι, κ.λπ., κ.λπ..

Αυτή είναι η ουσία όλων αυτών των μεταγραφών. Γιατί στην πραγματικότητα κι αυτό που πρέπει να γνωρίζει ο ελληνικός λαός είναι ότι σε όλη την κοινοβουλευτική ιστορία της Ελλάδας υπήρχαν τέτοια φαινόμενα και η σύγκρουση ήταν μια: ανάμεσα σε αυτούς που υπερασπιζόνταν αυτό το σύστημα, όπως γίνεται και σήμερα, και ανάμεσα σε αυτούς που ήθελαν να το ανατρέψουν, που ήταν το ΚΚΕ. Αυτό εκφράζεται και σήμερα μέσα στη Βουλή. Και δεν θέλω να προχωρήσω και να πω και ορισμένα γαργαλιστικά παραδείγματα.

Δεύτερον, η σύγκλιση αυτή η στρατηγική εκφράζεται και στις κοινοβουλευτικές πρακτικές. Και αλήθεια, ρωτάω όλα τα κόμματα: καλά γιατί φωνάζετε; Ποιο κόμμα εκτός ΚΚΕ δεν αποδέχεται στην Κοινοβουλευτική Ομάδα Βουλευτές που εκλέχθηκαν με άλλο κόμμα και εντάσσονται σε άλλη Κοινοβουλευτική Ομάδα; Αυτό είναι απαράδεκτο! Ποιο κόμμα εδώ μέσα; Υπάρχει κανένα; Ποιο; Η Νέα Δημοκρατία; Δεν πήρε Βουλευτές από το Ποτάμι; Το ΠΑΣΟΚ ή ΚΙΝΑΛ δεν πήρε άλλους Βουλευτές; Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πήρε άλλους Βουλευτές; Οι ΑΝΕΛ δεν πήραν άλλον Βουλευτή; Δίπλα σας είναι. Επομένως, γιατί παραπονιέστε όλοι;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Εμείς δεν πήραμε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Από τη Χρυσή Αυγή δεν έφυγαν; Έφυγαν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Έφυγαν, δεν πήραμε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ο ένας γύρισε με μετάνοια -δεν θέλω να συνεχίσω- και ο άλλος ανοίγει δρόμους με τον κ. Καμμένο. Και κατηγορείτε εμάς για εθνικισμό. Ανοίγει μέτωπο τέτοιο, η Λέγκα του Βορρά, όλα αυτά που γράφονται. Αρα, γιατί παραπονιέστε, λοιπόν; Τι υποκρισία είναι αυτή, σε όλους; Εμείς δεκαπέντε ήμασταν και δεκαπέντε είμαστε. Και έχουμε θέση αρχής η οποία λέει ότι όποιο Βουλευτής διαφωνεί με το κόμμα του που τον εξέλεξε στις βουλευτικές εκλογές, παραιτείται, πάει στον λαό και μετά, σε ό,τι μας αφορά, μπορούμε να συζητήσουμε για πολιτική συνεργασία, να συμφωνήσουμε σε προγράμματα. Αυτό γιατί δεν το κάνετε όλοι και αποδέχεστε όσους φεύγουν από αλλού; Ή γιατί οι άλλοι φεύγουν και δεν παραιτούνται, να πάνε στις εκλογές και να επανέλθουν εδώ; Να, λοιπόν, τι είναι αυτά που λέμε, το αστικό-κοινοβουλευτικό.

Γιατί δεν γίνεται αυτό; Γιατί αυτό που προέχει είναι η στήριξη γενικότερα της αντιλαϊκής πολιτικής που εφαρμόζουν όλες οι κυβερνήσεις μέχρι τώρα που συντάσσονται με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ. Εκεί αρχίζουν, όταν φεύγουν οι μεν, είναι πράξη συνειδήσης, όταν φεύγουν οι άλλοι είναι συναλλαγή ή το ανάποδο. Και γίνεται ένας τέτοιος καυγάς αποπροσανατολισμού του λαού από το βασικό πρόβλημα που είναι το πολιτικό, δηλαδή ποια πολιτική ασκείται, ποια κόμματα είναι με τα συμφέροντα της αγροτικής τάξης και του λαού και ποια είναι τα κόμματα με τα συμφέροντα του κεφαλαίου, τμημάτων του κεφαλαίου και με τα συμφέροντα του ιμπεριαλισμού γενικότερα.

Δεύτερο θέμα. Σηκώνει πολλή συζήτηση η παρέμβαση του κ. Τσίπρα. Εμείς λέμε ότι η παρέμβαση του κ. Τσίπρα έγινε κάτω από ένα κλίμα που δημιουργήθηκε και που εξουτελιζει κυριολεκτικά

όλα αυτά τα οποία συμβαίνουν στη Βουλή για να μαζευτεί και φυσικά επειδή είχαν εξασφαλισθεί και οι εκατόν πενήντα ένας.

Ωστόσο, αλήθεια, τολμάτε και μιλάτε όλοι σας -ενώ και τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και τους υπόλοιπους και τον ΣΥΡΙΖΑ- για παρέμβαση στη διάκριση των εξουσιών; Μα ποιους κοροϊδεύετε, αλήθεια; Όποιος έχει εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές στη Βουλή βγάζει Πρόεδρο ή όχι; Βγάζει. Τι είναι ο Πρόεδρος; Υπεράνω των θεσμών; Δεν είναι Πρόεδρος ενός κόμματος που παίρνει την πλειοψηφία και μάλιστα, πλαστή πλειοψηφία στον λαό; Γιατί κανένας δεν πήρε 51%, τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια, πλην του '74 -για να είμαι και ακριβής, κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες- και ανεξάρτητα πώς διαμορφώνεται το εκλογικό αποτέλεσμα.

Ποιον κοροϊδεύετε, αλήθεια; Τι λέτε στον λαό για διάκριση των εξουσιών; Ποια διάκριση; Το κόμμα που παίρνει πλειοψηφία, παίρνει τον Πρόεδρο. Το κόμμα που παίρνει πλειοψηφία, παίρνει την πλειοψηφία σε όλες τις επιτροπές. Ναι ή όχι; Ναι. Άρα κάνει ό,τι θέλει.

Υπάρχει, βέβαια, και το θεσμικό πλαίσιο, υπάρχει το «φύλλο συκής» που μπορεί να είναι ο Κανονισμός -ή δεν ξέρω- και το Σύνταγμα. Όμως, πώς ερμηνεύονται αυτά, και ο Κανονισμός και το Σύνταγμα, για να καταλαβαίνει ο κόσμος τι συμβαίνει εδώ στο Κοινοβούλιο; Ερμηνεύονται με την αρχή της πλειοψηφίας. Ένσταση αντισυνταγματική. Ποιος την απορρίπτει; Οι εκατόν πενήντα ένας. Ναι ή όχι; Άρα ποια διασφάλιση; Πώς ερμηνεύεται το Σύνταγμα; Όπως το ερμηνεύουν οι εκατόν πενήντα ένας ή μπορεί να είναι και παραπάνω. Άρα ποια διασφάλιση; Πώς λειτουργούν όλες οι επιτροπές, αυτό το μεγαλείο της κοροϊδίας της δημοκρατίας, μέσα στο αστικό πλαίσιο; Δεν πας να λες ό,τι θέλεις, σηκώνονται τα χέρια και απορρίπτεται και η πιο απλή και λογική τροπολογία που μπορεί να κάνεις. Υπάρχουν πάρα πολλά παραδείγματα σε όλη την ιστορία.

Δεύτερο θέμα: Ποια ανεξαρτησία; Λέτε «Η δικαιοσύνη είναι ο τρίτος πυλώνας και είναι ανεξάρτητη». Καλά, μας δουλεύετε; Ποιος διορίζει την ηγεσία της δικαιοσύνης; Η κάθε κυβέρνηση, να ή όχι; Όλα αυτά γίνονταν τα προηγούμενα χρόνια και τώρα γίνονται και με τον ΣΥΡΙΖΑ, που τα κατήγγειλε τότε. Εφαρμόζει ακριβώς τις ίδιες πρακτικές. Και δεν δέχεστε καν, κανέναν, την πρόταση που έχουμε κάνει, δηλαδή ας διορίζεται από ένα ευρύτερο εκλεκτορικό σώμα, να το συζητήσουμε, να υπάρχει κάποια αντικειμενικότητα.

Και μιλάτε για ανεξαρτησία της δικαιοσύνης; Ποια ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, όταν ψηφίζετε όλοι σας νόμους «καρμavidά» για τον λαό και καλείται ο δικαστής να τους εφαρμόσει και να κρέμει από πάνω του η δαμόκλειος σπάθη μήπως τον πάνε και τον κατηγορήσουν ότι δεν τους εφαρμόζει σωστά, με φωτεινές εξαιρέσεις ηρώων δικαστών, οι οποίοι παίρνουν κάποιες φιλολαϊκές αποφάσεις.

Ποια ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και των θεσμών, όταν το 99% των απεργιών κηρύσσονται παράνομες; Υποκριτές όλοι! Γιατί κηρύσσονται παράνομες το 99%; Όλοι άδικο έχουν; Όταν είναι κατά παραγγελία! Να πω παραδείγματα; Πειραιάς και άλλα, πριν προλάβουν να την εξαγγείλουν, «παράνομη», πριν προλάβουν να κινητοποιηθούν οι αγρότες, τους πιάνει επί Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, τώρα με εντολή της Εισαγγελίας. Άρα, όλα αυτά, για να γνωρίζει ο ελληνικός λαός, είναι ένα πρόσχημα και μια υποκρισία της ονομαζόμενης δημοκρατίας.

Τρίτο θέμα: Τέθηκε το θέμα των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και είναι μια ευκαιρία να τοποθετηθούμε. Έχουμε τοποθετηθεί δημόσια και ο Γενικός Γραμματέας του Κόμματός μας και στελέχη του Κόμματος. Επαναλαμβάνουμε, η θέση του ΚΚΕ είναι απλή αναλογική: Με 1%, τρεις Βουλευτές, Κοινοβουλευτική Ομάδα. Με 2%, έξι Βουλευτές, Κοινοβουλευτική Ομάδα. Με 10%, δεκαπέντε Βουλευτές, Κοινοβουλευτική Ομάδα. Με 15%, δεκαπέντε Βουλευτές, Κοινοβουλευτική Ομάδα. Όχι ότι θα αλλάξει το σύστημα. Το σύστημα θα αλλάξει με λαϊκή κινητοποίηση, θα ανατραπεί από τον ίδιο τον λαό. Τουλάχιστον, καταγράφεται σε έναν βαθμό η θέληση του λαού, όπως προκύπτει από τις εκλογές. Οι εκλογές, βέβαια, γίνονται κάτω από εκβιασμούς -τα γνωρίζουμε όλα-, άλλα πιστεύει ο κόσμος κι άλλα ψηφίζει, πάρα πολλές φορές κάτω από αυτό το κλίμα.

Εμείς, λοιπόν, στη συγκεκριμένη περίπτωση και γενικότερα, τι λέμε; Όποια Κοινοβουλευτική Ομάδα συγκροτήθηκε με ψήφο του ελληνικού λαού, να λειτουργεί και στη Βουλή. Ήμασταν διατεθειμένοι να το δεχτούμε, αν δεν υπήρχε όλο αυτό το κλίμα. Φυσικά, αποσύρθηκε και λέμε πάλι ότι δεν συμφωνούμε με το 3%. Αλλά όπως κι αν είναι τώρα, λέμε ότι όσοι συγκροτήσαν Κοινοβουλευτική Ομάδα με εκλογές και χάνουν με βάση τον Κανονισμό της Βουλής, επειδή ορισμένοι αλλάζουν όχι στρατόπεδο, αλλάζουν κόμμα -γιατί στο ίδιο στρατόπεδο παραμένουν-, να μπορούν να λειτουργήσουν στη Βουλή.

Γίνεται πολλή συζήτηση για τον ευτελισμό του Κοινοβουλίου. Πράγματι ο κόσμος σιχάινεται αυτά που βλέπει και σε ό,τι αφορά διαδικασίες και σε ό,τι αφορά συμπεριφορές, οι οποίες είναι απαράδεκτες. Εμείς πάντα -και με τη στάση μας τώρα- δεχόμαστε την ιδεολογική αντιπαράθεση, σκληρή ιδεολογική αντιπαράθεση πάνω σε προγράμματα, σε θέσεις, όχι σε διαστρεβλώσεις ούτε και συκοφαντίες τις οποίες δεχόμαστε σχεδόν από όλα τα κόμματα. Δεν θέλω να τουςβάλω όλους στο ίδιο τσουβάλι. Τέτοια πρέπει να είναι η αντιπαράθεση στη Βουλή και όχι να γίνεται με άλλους όρους, με όρους καναλιών ή και με όρους ποιος θα πει την καλύτερη ατάκα για να γραφτεί στο διαδίκτυο, διότι εκεί είναι το σύστημα σήμερα, προς τα εκεί οδηγεί όλον τον κόσμο, πέρα από φαινόμενα που κρεμιούνται στα μανταλάκια, άνθρωποι κ.λπ..

Μην απορείτε οι περισσότεροι, διότι αυτό το σύστημα υποστηρίζετε. Αυτή την παντοδυναμία του καθενός να μπορεί να γράφει ό,τι θέλει, να μπορεί να λέει ό,τι θέλει. Δήθεν υπάρχει ελευθερία, αρκεί να μην διαφωνεί και να μην παλεύει για την ανατροπή του συστήματος.

Όμως το πιο βασικό είναι ότι ο ευτελισμός, όπως λένε, του Κοινοβουλίου προέρχεται από τους αντιλαϊκούς νόμους που ψηφίζετε. Τι ψηφίζετε -λέει- εκεί μέσα; Έτσι ρωτάει ο κόσμος. «Εμείς δεν ψηφίζουμε», λέει «Το ξέρουμε ότι δεν ψηφίζετε». «Τι ψηφίζετε;». Αυτό είναι το βασικό. Αυτή η βάρβαρη πολιτική που βιώνει ο κόσμος και φυσικά οι αχαρκτήριστες συμπεριφορές, για τις οποίες κάθε κόμμα έχει την ευθύνη να απολογηθεί στον ελληνικό λαό.

Γι' αυτό λέμε ότι τη διαφορά την κάνουν εμείς. Είτε σας αρέσει είτε όχι τη διαφορά την κάνει το ΚΚΕ, πολιτικά πρώτα απ' όλα, γιατί παλεύει για ένα άλλο σύστημα όχι γι' αυτό το σάπιο σύστημα. Αυτά είναι φαινόμενα σαπίλας που υπάρχουν παντού, όπως στα ΜΜΕ, όπως η διαφορά και όλα όσα συμβαίνουν καθημερινά. Και γι' αυτό να κάνει τη διαφορά και να μας ενισχύσει, να συμπαραταχθεί μαζί μας, παρά τις μεγάλες ή μικρότερες διαφορές που μπορεί να έχει μαζί μας.

Τέλος θα ήθελα να πω για τον Κανονισμό, πως γενικά εμείς συμφωνούμε. Δεν πέφτουμε στη λογική «επειδή υπάρχει το πολιτικό κλίμα». Υπάρχουν θέματα λειτουργίας που ρυθμίζονται, με τα οποία δεν έχουμε αντίρρηση, εκτός από το άρθρο 4 που αφορά το Γραφείο ρομπολογισμού του Κράτους στη Βουλή.

Αλήθεια ξέρετε πώς επιβλήθηκε αυτό, εσείς που είστε υπέρ της ανεξαρτησίας της χώρας; Με ευρωπαϊκή οδηγία. Είναι ένας ακόμα μοχλός ελέγχου μέσα στο Κοινοβούλιο. Κατά τα άλλα πάνω απ' όλα η ανεξαρτησία του Κοινοβουλίου. Η νομοθετική εξουσία είναι ανεξάρτητη, αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση σε τσακίζει. Σου λέει «εδώ δώσε μου λογαριασμό τι κάνεις στον προϋπολογισμό όχι μόνο το κράτος αλλά και η Βουλή». Δικλείδα ασφαλείας. Και συμφωνείτε σε όλα.

Δεν συμφωνούμε, λοιπόν, με το άρθρο 4, που αναφέρεται και στα άρθρα 17 και 18, που αφορούν αυτό και θα πούμε «παρών», όπως επίσης και στο θέμα που αφορά συνολικά τα θέματα του «πόθεν έσχες», τη χρηματοδότηση των κομμάτων κ.λπ., που εμείς έχουμε τοποθετηθεί επανειλημμένα καθώς και για την περσόνη Greco, όπου μαζεύτηκαν όλοι οι αδιάφοροι από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από το Συμβούλιο της Ευρώπης, να κάνουν έλεγχο για τη διαφθορά. Έλεος! Εκεί να δείτε διαφθορά! Τα ζήσαμε άμεσα και προσωπικά και πολιτικά. Πέντε χρόνια στο Ευρωκοινοβούλιο μου έφυγαν τα μισά μαλλιά απ' αυτά που έβλεπα. Να ορκίζονται και από κάτω να γίνεται χαμός στην διαφθορά.

Γι' αυτό, λοιπόν, δεν συμφωνούμε και με αυτό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε για τον χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Κόλλια - Τσαρουχά από τους ΑΝΕΛ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ήθελα να αλλάξω συζήτηση, παρά μόνο να τοποθετηθώ επί του Κανονισμού και των αλλαγών.

Όμως θα μου επιτρέψετε μια μικρή μόνο τοποθέτηση για τη χθεσινή συνεδρίαση, στην οποία κατέθεσα επιστολή εκ μέρους του Προέδρου των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνου Καμμένου. Δεν περιείχε κανένα ερώτημα. Ήταν μια επιστολή η οποία έβαζε προβληματισμό και εξέθετε την άποψη των Ανεξαρτήτων Ελλήνων για τη σύσταση Κοινοβουλευτικής Ομάδας. Καταλαβαίνετε ότι η αγωνία μας είναι αυτή για πάρα πολλούς λόγους. Έχει εξηγηθεί αυτό και μάλιστα το ξέρετε κι εσείς και το έχετε μνημονεύσει.

Εύχομαι να μη βρεθείτε σε τέτοιες καταστάσεις. Εύχομαι να είστε πάντα έτσι, τα μεγάλα κόμματα να έχουν τους Βουλευτές τους, αλλά όσο κι αν το Σύνταγμα επιτρέπει στον Βουλευτή μετά την εκλογή του να έχει την ελευθερία της ψήφου του, αυτό δυστυχώς δεν συμβαίνει, από τότε, τουλάχιστον, που εγώ είμαι σ' αυτό το Κοινοβούλιο -εδώ και δεκαεννέα χρόνια- και νομίζω ότι δεν συνέβη ποτέ, ιδιαίτερα στα μεγάλα κόμματα εξουσίας. Όποιοι Βουλευτές, λοιπόν, δεν ψηφίζει όπως του πει ο Πρόεδρος του κόμματος, διαγράφεται. Είμαι και διαγραμμένη, άρα έχω στην πλάτη μου αρκετή ιστορία, ώστε να έχω το δικαίωμα να μιλήσω και να πω αυτά που σας είπα.

Επομένως η χθεσινή μας τοποθέτηση με την επιστολή ήταν αυτό που σας είπα, και η οποιαδήποτε άλλη προσέγγιση από οποιονδήποτε άλλο συνάδελφο και αν ακούστηκε και αν θα ακουστεί, είναι προκειμένου να αποκομίσει, κατά τη δική του τουλάχιστον κρίση, πολιτικό όφελος.

Κυρίες και κύριοι, συζητάμε για τις αλλαγές στον Κανονισμό της Βουλής με στόχο την αναβάθμιση των υπηρεσιών του Κοινοβουλίου και την αναδιοργάνωσή τους. Είναι ένας ζων οργανισμός το Κοινοβούλιο. Οι υπηρεσίες του δουλεύουν και λειτουργούν άσπαρα. Οφείλω να συγχαρώ για άλλη μια φορά τους υπαλλήλους, οι οποίοι υπηρετούν αυτό το έργο των Βουλευτών αλλά και γενικότερα της λειτουργίας του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος, προσφέροντας υψηλού επιπέδου υπηρεσίες σε όλους μας και διευκολύνοντας ταυτόχρονα το δύσκολο έργο που επιτελούν οι Βουλευτές όλων των κομμάτων.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι το προσωπικό της Βουλής είναι άρτια καταρτισμένο, και μάλιστα μέσω της αξιολόγησης που ήδη εφαρμόζεται, προβλέπονται και συνεχή σεμινάρια με στόχο τη βελτίωση απόδοσης των υπαλλήλων και της καλύτερης αξιοποίησής τους. Η στοχοθεσία προβλέπει επίσης τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της συλλογικής δράσης των υπηρεσιών της Βουλής, ενώ προβλέπεται και η συνεχής αξιολόγησή τους, καθώς και ο κοινωνικός έλεγχος μέσω ερευνών ή ηλεκτρονικών εφαρμογών, μέσω των οποίων οι πολίτες έρχονται σε επαφή με τη Βουλή.

Σ' ό,τι έχει να κάνει με το προσωπικό, για να μην αναφερθώ και να μην καθυστερώ το Σώμα, θα μου επιτρέψετε να καταγράψω σε ποια άρθρα δεν συμφωνούμε, τα οποία και δεν θα ψηφίσουμε, κύριε Πρόεδρε.

Το άρθρο 1 το ψηφίζουμε.

Τα άρθρα 2 και 7, όπως διορθώνονται, τα ψηφίζουμε.

Στο άρθρο 3, που αποσαφηνίζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης αδειών εισόδου σε εκπροσώπους μέσω ενημέρωσης κ.λπ. και όχι σε δημοσιογράφους, ψηφίζουμε «ναι».

Στα άρθρα 4 και 17, όντως υπάρχει ένας προβληματισμός και θα ψηφίσουμε «όχι».

Στα άρθρα 5 και 18, έχουμε τις αναγκαίες τροποποιήσεις στον Κανονισμό και στον Ειδικό Κανονισμό της Βουλής, τον Κανονισμό της Ειδικής Υπηρεσίας Επιτροπής Ελέγχου δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης, ώστε αυτός να αρθεί σύμφωνα με τον ν.4571/2018. Αυτό δεν το ψηφίζουμε.

Στο άρθρο 6 λέμε «ναι».

Στο άρθρο 8, θεωρούμε ότι δεν υφίσταται λόγος να υπάρχει ναυπηγός στην ελληνική Βουλή και δεν το ψηφίζουμε.

Δεν ψηφίζουμε, επίσης, το άρθρο 9.

Στο άρθρο 12 λέμε «ναι».

Στο άρθρο 10, επίσης, λέμε «ναι», με την επισημάνση, όμως,

ότι θα πρέπει να αναφερθούν ακόμα πιο συγκεκριμένα τα κοινωνικά κριτήρια, τα οποία λυπάμαι που το λέω αλλά κάποιοι από τους υπαλλήλους κάποιες φορές, μπορεί να τα χρησιμοποιήσουν για διευκόλυνσή τους σε βάρος της υπηρεσίας τους και σε βάρος και άλλων υπαλλήλων.

Στο άρθρο 11, στο οποίο αποσαφηνίζονται διάφορα θέματα, ένταξη του προσωπικού της Βουλής στον ν.4354/2015, λέμε «ναι».

Στο άρθρο 13, με το οποίο δίνεται η δυνατότητα σε εξαιρετικές περιπτώσεις, με απόφαση του Προέδρου της Βουλής, κατόπιν εισήγησης της υπηρεσίας, να παρατείνεται η προθεσμία πληρωμής και απόδοσης λογαριασμού χρηματικών ενταλμάτων κ.λπ., λέμε «ναι».

Στο άρθρο 14, στο οποίο με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Βουλής, προβλέπεται ο καθορισμός του τρόπου πληρωμής και η έκδοση υπηρεσιακών πιστωτικών καρτών κ.λπ., λέμε «ναι».

Στο άρθρο 15, σχετικά με τις συμβάσεις της Βουλής που εφαρμόζονται κατ' αναλογία με τις διατάξεις προφανώς της νομοθεσίας με τις δημόσιες συμβάσεις, λέμε «ναι».

Στο άρθρο 16, που επαναφέρει τη δυνατότητα εφαρμογής της παραγράφου 2 του άρθρου 95 του Κανονισμού, λέμε «ναι».

Επίσης και στο άρθρο 19 λέμε «ναι».

Στο άρθρο 20, που εναρμονίζεται η ορολογία με τις διατάξεις του δημόσιου λογιστικού, λέμε «ναι».

Στο κοινοβουλευτικό μέρος όπου η πρώτη διάταξη που αφορά τα μέλη του Προεδρείου, τους Αντιπροέδρους κ.λπ., λέμε «ναι».

Στο άρθρο 22, που αποσαφηνίζονται οι λεπτομέρειες διενέργειας καταστατικού ελέγχου απολογιστικών στοιχείων του νομικού προσώπου κ.λπ., λέμε «ναι».

Τέλος στο άρθρο 23, που συμπληρώνει τη διάταξη του άρθρου 13, με τη διευκρίνιση «αποσπάσεις του Τμήματος Νομικής Υποστήριξης της Βουλής, να μην αίρονται αυτοδικαίως με την έναρξη της νέας βουλευτικής περιόδου», λέμε «όχι».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Καλησπέρα και από εμένα. Θα είμαι αρκετά σύντομος.

Θα ξεκινήσω με ένα σχόλιο σχετικά με την επιστολή του Πρωθυπουργού. Τοποθετήθηκε και στη σχετική επιτροπή και διαφώνησα, γιατί δεν θεωρώ ότι χρειάζεται ο Πρόεδρος της Βουλής να δεχτεί καμμία επιστολή, για τον τρόπο που θα προεδρεύσει και για το τι θα φέρει στον Κανονισμό. Αυτή η επιστολή άνοιξε τον χορό της Αντιπολίτευσης, για να κρίνουν αρνητικά τόσο τον Πρωθυπουργό και την απόφασή του όσο και τον Πρόεδρο της Βουλής. Αν ήθελε ο κύριος Πρωθυπουργός να μεταφέρει ότι δεν δέχεται καμμία απειλή, θα μπορούσε να πει ότι δεν δέχεται καμμία απειλή και να μην παρακινήσει τον Πρόεδρο της Βουλής, να μη φέρει τίποτα στη σχετική επιτροπή και κλείνω με αυτό το θέμα, όσον αφορά την επιστολή του Πρωθυπουργού.

Αυτή την στιγμή έξι Βουλευτές που αυτή τη στιγμή δεν μπορούν να καταλάβω για ποιον λόγο –παραλόγως κατ' εμάς– έχουν δώσει λευκή επιταγή για να ψηφίζουν «ναι» σε όλα, χωρίς καν να τα δουν, πραγματικά μου προκαλεί τεράστια εντύπωση. Όμως προφανώς είναι οι ιδανικοί πρόθυμοι, και να πάρουν τους ρόλους των κομπάρσων σε αυτό το θέατρο σκιών που έχει ξεκινήσει η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ, για όσο ακόμη κρατήσει όλο αυτό.

Δυστυχώς με αυτές τις κινήσεις και με αυτή τη μεταγραφολογία δίνει δικαίωμα στους συμπολίτες μας, να απαξιώνουν ακόμη περισσότερο το ελληνικό Κοινοβούλιο και εμάς τους Βουλευτές, να μιλάνε για ρετάρια της «Κυβέρνησης κουρελού», να μιλάνε για γκαζόνες, να μιλάνε για παραλογισμούς, να κάνει πάρτι το «Ράδιο Αρβύλα», δείχνοντας όλους τους Βουλευτές και όλα αυτά που έχουν κάνει.

Αντί να ασχολούμαστε, πραγματικά, με τα προβλήματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία, με το αν θα έχουμε μείωση της ανεργίας, με το αν θα μπορέσουν να κρατήσουν τους μισθούς τους και τις συντάξεις τους οι συμπολίτες μας, με το αν

θα μπορέσουμε να βγούμε στις αγορές, με το αν δεν θα κλείσουν οι επιχειρήσεις τους κ. ο. κ., ασχολούμαστε με τον κάθε έναν, που για κάποιον λόγο εδώ μέσα παραμένει και κάθεται στην καρέκλα του.

Θα συμφωνήσω με τον κ. Παφίλη –είναι από τις λίγες φορές που συμφωνώ με απόψεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας– όσον αφορά τις θέσεις των Βουλευτών.

Βγαίνεις και εκλέγεσαι με ένα κόμμα. Το όχημα καλώς ή κακώς είναι το κόμμα, πόσω μάλλον όταν έχεις εκλεγεί με λίστα και είσαι διορισμένος Βουλευτής. Διαφωνείς με το κόμμα; Παραδίδεις την έδρα σου και, αν έχεις το τσαγανό, πηγαίνεις με σταυρό και αναμετράσαι. Όλα τα άλλα είναι για την καρέκλα. Είναι ξεκάθαρη η θέση της Ένωσης Κεντρώων, και είμαστε το μόνο κόμμα που δεν έχουμε δεχθεί στις τάξεις μας κανέναν Βουλευτή κι εσείς μας έχετε χτυπήσει την πόρτα.

Θα πάω στο κομμάτι των Αντιπροέδρων, όπου στην επιτροπή διαφώνησα. Ο εκάστοτε Αντιπρόεδρος εκλέγεται από το Σώμα. Τη δύναμη για την Κοινοβουλευτική Ομάδα την έχει δώσει ο λαός. Έχει ψηφίσει ο λαός για να μπουν τα κόμματα στο ελληνικό Κοινοβούλιο και να εκφράζονται μέσω των Προέδρων και των εκπροσώπων του. Το να διαλύεται μια Κοινοβουλευτική Ομάδα επειδή κάποιοι θέλουν να κάνουν μετακομίσεις, για εμάς είναι πάρα πολύ αρνητικό. Ανοίγει και ο δρόμος για αποστασίες, προδοσίες, ανταλλάγματα κ. ο. κ.. Παρ' όλα αυτά αυτός είναι ο Κανονισμός και οφείλουμε να τον ακολουθήσουμε. Διαφωνώ με το να μην παραμείνει Αντιπρόεδρος ο κ. Λυκούδης. Εννοείται ότι επαινώ τη στάση του και θα ψηφίσουμε και το εν λόγω άρθρο, γιατί αυτό είναι το σωστό.

Θα κλείσω με έναν λόγο για τους υπαλλήλους της Βουλής, που είναι και ο κυριότερος λόγος για τον οποίον ανέβηκα στο βήμα. Πραγματικά σας ευχαριστώ και σας ευχαριστούμε που είστε εδώ. Προσφέρετε στο εύρυθμο κοινοβουλευτικό έργο για όλους εμάς με όλη σας τη συνεργασία. Και το λέω τόσο από τη θέση μου ως Αντιπρόεδρου όταν είμαι στην Έδρα, όσο και ως Βουλευτής.

Το αν θα ψηφίσουμε ή όχι τις σχετικές διατάξεις του Κανονισμού, δεν έχει να κάνει ούτε με προσωπική βούληση ούτε με κάτι κατά του προσωπικού της Βουλής. Είναι καθαρά πολιτικό το θέμα. Σε γενικές γραμμές, όπως είπα και στην επιτροπή, είμαστε θετικοί. Σε κάποια θα τοποθετηθούμε θετικά, σε κάποια αρνητικά και σε κάποια θα ψηφίσουμε «παρών».

Παρ' όλα αυτά γι' άλλη μια φορά θέλω να σας ευχαριστήσω που είστε κοντά μας. Πραγματικά χωρίς εσάς δεν θα λειτουργούσε η Βουλή. Χωρίς εμάς τους Βουλευτές πιθανότατα να λειτουργούσε. Χωρίς εσάς όχι.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και τώρα μπαίνουμε στον κατάλογο των ομιλητών.

Ο κ. Βενιζέλος έχει τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το κοινοβουλευτικό σύστημα διακυβέρνησης βασίζεται σε μια μακρά ιστορική παράδοση, που έχει διαπλάσει θεσμούς, αρχές και κανόνες.

Το άρθρο 65 του Συντάγματος αναθέτει στην ίδια τη Βουλή με τον Κανονισμό που ψηφίζει, να ρυθμίζει τα σχετικά με την ελεύθερη και δημοκρατική λειτουργία της στο πλαίσιο της θεσμικής συγκρότησης και των παραδόσεων του κοινοβουλευτικού συστήματος διακυβέρνησης.

Η Βουλή ιστορικά ξεκίνησε ως Βουλή των Βουλευτών, και σταδιακά εξελίχθηκε σε όλα τα δυτικά πολιτικά συστήματα, τα αντιπροσωπευτικά και κοινοβουλευτικά, σε Βουλή των κομμάτων. Για να επιτευχθεί αυτό, εισήχθησαν στα Συντάγματα θεμελιώδεις αρχές, όπως η κοινοβουλευτική αρχή, η εξάρτηση της Κυβέρνησης από την εμπιστοσύνη της Βουλής και η αρχή της δεδηλωμένης, που δεσμεύει τον Αρχηγό του κράτους στην επιλογή του Πρωθυπουργού, που διορίζει και συνιστά προβολή της κοινοβουλευτικής αρχής στη φάση του διορισμού. Αλλά για να λειτουργεί η αρχή της δεδηλωμένης και το τεκμήριο της πλειοψηφίας της Κυβέρνησης, πρέπει να υπάρχουν συγκροτημένα πολιτικά κόμματα.

Γι' αυτό προβλέπει ο Κανονισμός, εφαρμόζοντας το Σύνταγμα,

ότι και όλες οι επιτροπές της Βουλής συγκροτούνται κατά την αναλογία των πολιτικών κομμάτων. Ο Βουλευτής ως αντιπρόσωπος του λαού και του έθνους έχει βεβαίως ελεύθερη εντολή, το δικαίωμα της κατά συνείδηση γνώμης και ψήφου, αλλά αυτό το ασκεί ως μέλος μιας Κοινοβουλευτικής Ομάδας -μιας Κοινοβουλευτικής Ομάδας- δεν μπορεί να είναι διχασμένη προσωπικότητα, δεν μπορεί να είναι μία περίπτωση μαγικής εικόνας, που αλλάζει ρόλο και θεσμική λειτουργία μέσα στη Βουλή ή μπορεί να ασκεί το ρόλο του αυτό ως ανεξάρτητος υπολογιζόμενος επίσης ως τέτοιος, ως ανεξάρτητος στη συγκρότηση και της Ολομέλειας και των Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

Αυτά τα απλά κατοχυρωμένα σχήματα που προστατεύουν το κύρος του κοινοβουλευτικού συστήματος διακυβέρνησης, δεν είχε σκεφτεί και τολμήσει κανείς να τα θίξει στον πυρήνα τους τα τελευταία πολλά χρόνια, την μακρά περίοδο της Μεταπολίτευσης από το 1974 και μετά. Άλλωστε το Σύνταγμα του 1975 ενσωματώνει πολύ ισχυρές ιστορικές μνήμες και από την εμπειρία του 1965, αλλά και από την εμπειρία παλαιότερων περιόδων όπως είναι η δεκαετία του '50, για να μην πάω πιο παλιά. Η ιστορικότητα των θεσμών και των ρυθμίσεων είναι πάρα πολύ βαθιά.

Δυστυχώς τις τελευταίες μέρες υπό το πρόσχημα ότι πρέπει να διατηρηθεί η Κυβέρνηση στην εξουσία ως κάτι παραπάνω από Κυβέρνηση μειοψηφίας, ως Κυβέρνηση πλειοψηφίας που έχει λάβει την εμπιστοσύνη της Βουλής, αλλά και πρέπει να έχει και Κοινοβουλευτική Ομάδα της απόλυτης πλειοψηφίας, ενώ δεν έχει, παρατηρούμε μια συστηματική και θρασεία θεσμικά και ιστορικά προσπάθεια αλλοίωσης όλων των θεμελιωδών θεσμών και αρχών του κοινοβουλευτικού συστήματος διακυβέρνησης, δηλαδή της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, της δημοκρατίας.

Γιατί, βεβαίως, η Κυβέρνηση έλαβε ψήφο εμπιστοσύνης, από Βουλευτές που ανήκουν σε άλλα κόμματα ή είναι ανεξάρτητοι, αλλά η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει την απόλυτη Πλειοψηφία, δεν διαθέτει τεκμήριο δεδηλωμένης, δεν συγκροτεί την πλειοψηφία των επιτροπών της Βουλής.

Προκειμένου αυτό τώρα να καλυφθεί, εμφανίζονται μια σειρά από βαριές προσβολές του πολιτεύματος. Πρώτον, παρεμβαίνει ο Πρωθυπουργός με την περιβόητη επιστολή του, και ομολογεί πανηγυρικά ότι αυτός καθοδηγεί πολιτικά την αναθεώρηση του Κανονισμού, που είναι αποκλειστική αρμοδιότητα του Προέδρου της Βουλής και της Βουλής χωρίς συμμετοχή της Κυβέρνησης. Δεν εκπροσωπείται η Κυβέρνηση στη διαδικασία αυτή. Προσβάλλει τον Πρόεδρο της Βουλής, για να διακηρύξει ο κ. Τσίπρας ότι δεν εκβιάζεται από τον συντάκτο του, τον κ. Καμμένο, ενώ είναι προφανείς οι αλληλοεκβιασμοί και οι εκπομπές μηνυμάτων, περί των στοιχείων που διαθέτει ο ένας και ο άλλος. Και αυτό είναι το λιγότερο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με τις επιστολές των έξι Βουλευτών, που εστάλησαν χθες, έχουμε πια έναν τραγέλαφο κοινοβουλευτικό. Έχουμε Βουλευτές, που ανήκουν τυπικά στην Κοινοβουλευτική Ομάδα των ΑΝΕΛ, για να υπάρχει ως Κοινοβουλευτική Ομάδα, αλλά προσμετρώνται στην ψηφοφορία ως Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, για να ισχύει η αρχή της δεδηλωμένης και το τεκμήριο πλειοψηφίας.

Έχουμε τρεις Υπουργούς, που εμφανίζονται ως Ανεξάρτητοι, ως μη μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, στον προθάλαμο για να μπουν στα εσώτερα του παραπετάσματος του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι λένε τώρα: «Είμαστε κοινοβουλευτικά ανεξάρτητοι εν αναμονή, αλλά βεβαίως θα μας υπολογίζετε ως ΣΥΡΙΖΑ». Είναι ΣΥΡΙΖΑ τώρα η κ. Παπακώστα, ο κ. Κόκκαλης και η κ. Κουντουρά. Και έχουμε και τον κ. Δανέλλη, βεβαίως, ο οποίος έχει αυτό το ιδιόρρυθμο υβριδικό καθεστώς, από το οποίο φαντάζομαι να τον λυτρώσετε γρήγορα, κάνοντάς τον μέλος του ΣΥΡΙΖΑ. Θα είναι νομίζω πολύ ικανοποιημένος από αυτό.

Αυτό, ξέρετε, το επιβεβαιώνετε, εμμέσως, με το σημεινικό άρθρο 21 της πρότασης του Προέδρου της Βουλής, χωρίς, όμως, να έχετε συνείδηση της μεγάλης αντίφασης, που δημιουργείται ανάμεσα στην διάταξη αυτή και στα όσα γίνονται ταυτόχρονα.

Ποιος είναι αυτός ο κοινοβουλευτισμός που δημιουργείται; Είναι ένας νέος τύπος κοινοβουλευτισμού, ο ασπόνδυλος κοινο-

βουλευτισμός, ο κοινοβουλευτισμός των ελαστικών συνειδησεων, που πάνε να γίνουν το αίτιο της ελαστικότητας των θεσμών, δηλαδή της καταστρατήγησης του Συντάγματος και βεβαίως, της αλλοίωσης των θεμελιωδών στοιχείων του πολιτεύματος, που προστατεύονται από την έννομη τάξη ισχύος.

Οι ΑΝΕΛ έχουν περιπέσει στην κατάσταση του πτυσσόμενου κόμματος. Άλλοτε έχουν τέσσερις Βουλευτές, άλλοτε έχουν έξι, άλλοτε έχουν τρεις, που υπολογίζονται κατά το άρθρο 15 του Κανονισμού. Άρα, δεν ξέρουν πόσοι είναι και ποιοι είναι και τι είναι. Είναι οι επιπτώσεις αυτών των αλληλοεκβιασμών.

Αυτό, όμως, δεν μας αφορά. Μας αφορά η καθαρότητα της λειτουργίας του πολιτικού συστήματος. Πάρτε τους Βουλευτές αυτούς και κάντε τους μέλη του ΣΥΡΙΖΑ, να έχετε μία καθαρή λύση, αλλά μην ευτελίζετε τον Κανονισμό και το Σύνταγμα. Γιατί αυτό που κάνετε, μπορεί να δίνει μία παράταση εβδομάδων ή μηνών στην Κυβέρνηση να νέμεται την εξουσία, αλλά τραυματίζει βαθιά το πολιτικό σύστημα, τον πολιτικό πολιτισμό και την ίδια τη δημοκρατία.

Έχω πει αρκετές φορές ότι το τελευταίο εξάμηνο της θητείας αυτής της Κυβέρνησης θα είναι πιο ζημιονόμο και βλαπτικό για τη χώρα απ' ό,τι το πρώτο εξάμηνο του 2015. Και στην οικονομία θα το δούμε αυτό σταδιακά, παρά τις εντυπώσεις που κάποιοι προσπαθούν να δημιουργήσουν, αλλά βεβαίως και στους θεσμούς και στη Δημοκρατία.

Υπάρχει η υποχρέωση κάθε δημοκράτη πολίτη να σας προειδοποιήσει και να αντιταχθεί σε αυτό που κάνετε. Μπορεί να χαιρέσετε ότι είστε ευρηματικοί, ότι έχετε έναν Πρωθυπουργό, που επιδιώκει στην κοινοβουλευτική ταχυδακτυλουργία. Αυτό που κάνετε, όμως, δεν είναι κόλπο, είναι προσβολή της δημοκρατίας και του κοινοβουλευτισμού!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Αριστείδης Μπαλτάς από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, να πάρω τον λόγο για το συγκεκριμένο θέμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κι εγώ, κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει να μιλήσω μετά τον κ. Μπαλτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Παρασκευόπουλε, θα πάρετε τον λόγο μετά τον κ. Κεφαλογιάννη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Μπαλτά, έχετε τον λόγο.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί, σε όλη τη διάρκεια αυτής της κοινοβουλευτικής θητείας, να μην ενταχθεί σε μία συζήτηση επιθετικών προσδιορισμών, ύβρεων, καταλογισμών μεγάλων κουβεντών του είδους «προδότες» κ.λπ., και να προσπαθήσει να είναι μόνιμα σε επίπεδο επιχειρημάτων, τόσο για να πει τις δικές του θέσεις, όσο και για να αντικρούσει με επιχειρήματα τις θέσεις των άλλων.

Ομολογώ ότι δεν είναι εύκολο και ούτε πετυχαίνουμε πάντα σε αυτό. Γιατί αυτό που έρχεται αυθόρμητα -να το πω έτσι συνοπτικά, δεν θα μπω σε τέτοιες κατηγορίες, βέβαια- είναι μόνιμα η φράση «κοίτα ποιος μιλάει». Κι άμα σου έρθει η φράση «κοίτα ποιος μιλάει», είσαι αναγκασμένος κάποιες φορές, αν δεν συγκρατηθείς, να ξεσπάσεις. Θα προσπαθήσω να μείνω στο επίπεδο αυτό, παρ' όλο που είναι, ενδεχομένως, λίγο δονκιστικό και να απαντήσω συστηματικά σε όσα λέχθηκαν σήμερα εδώ και όσα λέγονται αυτές τις μέρες.

Πρώτον, αναρωτήθηκε ο κ. Τραγάκης γιατί είμαστε πολλοί. Όντως, είμαστε πολλοί από τον ΣΥΡΙΖΑ σήμερα από ότι βλέπω, ενώ είναι ελάχιστοι από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Ήρθατε για να έχετε τον αριθμό εβδομήντα πέντε, για να έχει η Ολομέλεια απαρτία.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ: Είμαστε πολλοί διότι ήρθαμε εδώ να υπερασπίσουμε το Σύνταγμα, τον λογικό ειρμό της πολιτικής και να αναδείξουμε ζητήματα τα οποία, ως συνήθως, συκοφαντούνται από πλευρές της Αντιπολίτευσης.

Ξεκινάω από το επίμαχο θέμα. Κάποια στιγμή ο Πρωθυπουργός, χωρίς να έχει συνταγματική υποχρέωση -ή άλλη- ζήτησε από τη Βουλή ψήφο εμπιστοσύνης. Επαναλαμβάνω, χωρίς να έχει υποχρέωση. Και αυτό, διότι ακριβώς είχε καταλάβει και ο ίδιος -όπως και όλοι μας, και εσείς και εμείς- ότι το θέμα των Πρεσβιών αναδείχθηκε σε μείζον πρόβλημα, για λόγους, που έχουν σχέση με την αντιστροφή που έκανε η Αντιπολίτευση, σε σχέση με τις παραδοσιακές της θέσεις. Άρα αυτή κρίση έπρεπε να αντιμετωπιστεί στη ρίζα της, μέσω ψήφου εμπιστοσύνης. Όντως έγινε έτσι, χωρίς να υπάρχει καμία υποχρέωση σαφώς -το επαναλαμβάνω- και κέρδισε την πλειοψηφία ο Πρωθυπουργός. Η Κυβέρνηση, δηλαδή, απέκτησε τις εκατόν πενήντα μια ψήφους, που σύμφωνα με το Σύνταγμα απαιτούνται για να υπάρχει πλειοψηφία στην Βουλή.

Η ψήφος εμπιστοσύνης -ξέρετε- όταν τίθεται σε τέτοιους δραματικούς όρους και ως εκ της φύσεώς της, δεν είναι στιγμιαίο αδίκημα, όπως για κάποιους ήταν η δικτατορία. Είναι διαρκής θέση, μέχρι να αντιστραφεί αυτή από την απόφαση του Βουλευτή. Είναι διαρκής θέση, μέχρι να ολοκληρωθεί μία θητεία ή μέχρις ότου ο ίδιος Βουλευτής πει, για δικούς του λόγους, ότι δεν θέλει πλέον να παρέχει τέτοιου τύπου ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση.

Η ψήφος εμπιστοσύνης, λοιπόν, είναι συνδεδεμένη με κάτι το οποίο επίσης ξεχνάτε και τώρα προσφάτως, ο κ. Βενιζέλος με το συνταγματικό φορμαλισμό τείνει να ξεχάσει απολύτως. Αυτή η Βουλή προέκυψε -το ξέρετε πολύ καλύτερα από μας ίσως- μετά από μία βαθιά κρίση της ελληνικής κοινωνίας, που είχε σχέση με τα μνημόνια, τους δανεισμούς και τα υπόλοιπα.

Στη βάση αυτής της κρίσης κατέρρευσαν, σε πρώτη φάση, τα δύο κόμματα του δικοματισμού. Το ΠΑΣΟΚ, με τις όποιες μορφές, συνεχίζει την κατρακύλα και αν συνεχίσει η Νέα Δημοκρατία την ίδια πολιτική -το είπε πάρα πολύ καλά ο κ. Δένδιας τις προάλλες- θα έχει την ίδια τύχη. Αυτό είναι κρίση. Αυτή η κρίση σημαίνει ότι οι άνθρωποι μετακινούνται, αλλάζουν θέσεις, αλλάζουν γνώμες. Είδαμε σε προηγούμενες συνθέσεις του Κοινοβουλίου πόσες δραματικές αλλαγές υπήρξαν εντός Κοινοβουλίου από τέτοιες αλλαγές.

Τι σημαίνει, όμως, κρίση; Η κρίση αυτή επικαλείται έμμεσα μία πάρα πολύ βασική αρχή του Συντάγματος, την οποία ανέφερε στιγμιαία ο κ. Βενιζέλος, αλλά την απέσυρε αμέσως μετά μέσω του φορμαλισμού του. Θέμελιο της θέσης του Βουλευτή εντός Κοινοβουλίου είναι η συνείδησή του Βουλευτή. Η συνείδηση του Βουλευτή ευτελίζεται σε όλες αυτές τις συζητήσεις, διότι συνδέεται από πολλούς με μία έννοια συναλλαγής κάτω από το τραπέζι, δηλαδή, «Πόσα πήρες;», «Τι ανταλλάγματα κέρδισες;».

Αυτό ευτελίζει την έννοια της συνείδησης, όχι μόνο σε επίπεδο Βουλευτού, αλλά και σε επίπεδο δικαστηρίων. Διότι και εκεί το τελικό-τελικό -ας το πούμε- επιχείρημα που έχει ο δικαστής κρίνοντας, μετά τους αντιδίκους, είναι η συνείδηση του.

Μην ευτελίζετε, λοιπόν, με αυτόν τον τρόπο τη συνείδηση. Και μην ευτελίζετε με αυτό τον τρόπο τη συνείδηση των Βουλευτών, που ήρθαν σε σας.

Και εάν θέλετε να μπορούμε λίγο προς στιγμήν στο «κοίτα ποιος μιλάει», σπεύσατε ως Νέα Δημοκρατία στους Βουλευτές που ήρθαν σε σας, να τους δώσετε -ας πούμε- το αντίτιμο της προχώρησής τους, την κατανομή τους στα ψηφοδέλτια, ώστε να μην αγωνιούν τι πρόκειται να γίνει στις εκλογές. Όποτε γίνουν, προφανώς τον Οκτώβριο.

Από εκεί και πέρα -και τελειώνω- έγινε πολύς λόγος για το γράμμα Τσίπρα προς Βούτση. Ο κ. Παφίλης το εξέφρασε με τον τρόπο του γλαφυρά. Ο κ. Τσίπρας και ο κ. Βούτσης είναι μέλη του ίδιου κόμματος. Μετέχουν και οι δύο στην Πολιτική Γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ. Με αυτήν την έννοια, θα ήταν εξαιρετικά απλό, αυτό που έγινε δημόσια, να γινόταν μη δημόσια και άρα ο κ. Βούτσης, μετά από συζήτηση με τον Πρωθυπουργό και Πρόεδρο του κόμματος, να ερχόταν και να έλεγε εδώ ό,τι νόμιζε ή ό,τι είχε συμφωνήσει.

Γιατί ο Πρωθυπουργός έγραψε το γράμμα; Έγραψε το γράμμα για να δείξει την υποκρισία των επιχειρημάτων ενάντια στις κινήσεις των τελευταίων ημερών. Ο Πρωθυπουργός, ως Αρχηγός κόμματος πλέον και ως Πρωθυπουργός, λέει στον κ.

Βούτση, «Το κόμμα, του οποίου έχω την τιμή να ηγούμαι, δεν θεωρεί ότι, έτσι που έγινε συζήτηση, μπορούμε να προχωρήσουμε σε αλλαγή Κανονισμού». Άρα, με αυτή την έννοια, θέτει ενώπιον του ελληνικού λαού και του Κοινοβουλίου ακριβώς την πολιτική άποψη του κόμματός του, για το πώς μπορούν να προχωρήσουν από εκεί και πέρα οι διαδικασίες.

Όλη η «παρεξήγηση» που έγινε, είναι η «παρεξήγηση» διότι συνέβη το εξής: Κάποιοι Βουλευτές θεώρησαν ότι σε αυτήν τη λογική που είπα προηγουμένως, δηλαδή ότι υπάρχει μία μόνιμη παροχή εμπιστοσύνης, κάποιες Κοινοβουλευτικές Ομάδες χάνουν τους Βουλευτές τους, ενώ αυτές οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες έχουν όλα τα άλλα προνόμια, που τους δίνουν, το Σύνταγμα και οι νόμοι, για τη συγκρότησή τους; χρήμα από το δημόσιο ταμείο σε σχέση με τη συντήρηση του κόμματός τους κ.ο.κ..

Και, επειδή είναι πρωτοφανές -πρωτοφανές ως αποτέλεσμα της κρίσης- να υπάρχουν Κοινοβουλευτικές Ομάδες, υπαρκτές σύμφωνα με τις εκλογές και ανύπαρκτες σύμφωνα με τον Κανονισμό, η πρόταση ήταν μπας και μπορέσουμε συναινετικά να λύσουμε αυτό το πρόβλημα, ώστε να μην χάσουν το δικαίωμα λόγου οι Βουλευτές, που τυχαίνει να είναι επικεφαλής τέτοιων ομάδων. Και να προχωρήσουμε παρακάτω.

Έγινε τέτοιος κουρνιαχτός, όχι μόνο από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, που ο ρόλος της είναι να σηκώνει κουρνιαχτό σε τέτοιες περιπτώσεις, αλλά και από τις ίδιες τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες που θα ωφελούνταν με αυτόν τον τρόπο. Υπό αυτήν την έννοια, ο Πρωθυπουργός λέει: «Αφού δεν υπάρχει κανενός είδους συναίνεση, δεν είναι δική μας αρμοδιότητα να επιβάλουμε δική μας θέληση στις άλλες Κοινοβουλευτικές Ομάδες, οπότε, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, παρακαλώ αφήστε το».

Αυτή η ανοιχτή διαδικασία, ενώπιον του ελληνικού λαού, αποτύπωση της κρίσης και των συμπερασμάτων της και των κενών του Κανονισμού της Βουλής -διότι ο Κανονισμός της Βουλής πάλι ενάντια στον φορμαλισμό Βενιζέλου δεν προέβλεπε τέτοιου τύπου διαδικασίες κρίσης- δεν έγινε κατανοητή και φτάσαμε, εδώ που φτάσαμε.

Επανερχομαι, λοιπόν, και λέω: Κύριε Τραγάκη, είμαστε πολλοί, γιατί θέλουμε να πούμε αυτά τα πράγματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Απαρτία δεν έχετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ηγουμενίδης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να τοποθετηθώ, με βάση τα όσα άκουσα από τους εισηγητές των κομμάτων, που προηγήθηκαν.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι βρισκόμαστε σε μια περίοδο που σημαντικά γεγονότα επηρεάζουν, ταρακουνούν, το πολιτικό σύστημα, επηρεάζουν τις πολιτικές εξελίξεις.

Η οικονομική αποτυχία των προηγούμενων πολιτικών και η οικονομική χρεοκοπία της χώρας, η επιβολή μνημονιακών πολιτικών οδήγησε στην κατάρρευση του δικοματισμού, όπως τον είχαμε γνωρίσει μεταπολιτευτικά, σαν χάρτινος πύργος.

Οι ίδιοι οι αγώνες ενάντια στα μνημόνια ανέδειξαν στην πρώτη γραμμή των συνθημάτων τα αιτήματα για αξιοπρέπεια, αλληλεγγύη και δικαιοσύνη. Αυτοί οι αγώνες -και όχι κάποιοι φωτισμένοι ηγέτες, που ήρθαν απ' έξω να δημιουργήσουν νέα κόμματα- είναι που ανέδειξαν την Αριστερά σε θέσεις κυβερνητικής ευθύνης.

Πιστεύω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, ότι ζούμε συνταρακτικά γεγονότα, τα οποία οδηγούν στο να σβήνονται οι παραδοσιακές διαχωριστικές γραμμές, στην κατάρρευση όσον αφορά τις παραδοσιακές πολιτικές στοιχίσεις. Νέες στοιχίσεις, νέες διαχωριστικές γραμμές σιγά-σιγά διαμορφώνονται και ξεχωρίζουν τη συντηρητική νεοφιλελεύθερη πολιτική από την προοπτική της αριστεράς για τον τόπο.

Σε αυτούς, λοιπόν, τους πρωτόγνωρους δρόμους, που ανοίγονται, μπορούμε να ανιχνεύσουμε, να ψηλαφήσουμε τη βαθύτερη κοινωνική αιτία της πολιτικής ρευστότητας που ζούμε, της πολιτικής κινητικότητας που βιώνουμε.

Εδώ θέλω να αναφέρω δυο-τρία «αλλά».

Πρώτον, αυτή η ρευστότητα ακουμπάει το σύνολο των κομμά-

των είτε αναφέρεται σε κινητικότητα και ρευστότητα των Κοινοβουλευτικών Ομάδων είτε αναφέρεται σε δυσαρμονία των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, με τον κόσμο που μέχρι τώρα προσδιοριζόταν και ακολουθούσε αυτά τα κόμματα.

Δεύτερον, ο λαός μας, από την ιστορική του εμπειρία, από την πολιτική ιστορία του τόπου, απεχθάνεται και απορρίπτει την πολιτική κινητικότητα, που είναι αποτέλεσμα συναλλαγής. Ο λαός μας, κατά τη γνώμη μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σιχαίνεται την αλλοίωση του συσχετισμού των δυνάμεων, όπως την επέλεξε με την ψήφο του, όταν αυτή προκύπτει σαν αποτέλεσμα συναλλαγής.

Τρίτον, όταν οι μετακινήσεις αφορούν μετακινήσεις προς το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία γίνονται δεκτές μετά βαίων και κλάδων, ότι είναι, δηλαδή, μετακινήσεις, ως αποτέλεσμα υγιούς προβληματισμού και μετακινήσεις σαν αποτέλεσμα ώριμης σκέψης.

Παραπέμπω στα πρωτοσέλιδα όλων των εφημερίδων, όταν ανακοίνωναν διάφορες μετακινήσεις προς το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, τις οποίες ζήσαμε.

Όταν κινείται η όποια πολιτική μετακίνηση προς τον ΣΥΡΙΖΑ, τότε αντιμετωπίζεται με πλήρη απαξίωση. «Κυβέρνηση κουρελού», το ακούσαμε. «Αποτέλεσμα συναλλαγής», το ακούσαμε. «Είναι ο Πρωθυπουργός κατώτερος ή ανώτερος του Προέδρου της Βουλής;».

Όλοι έχουν άποψη. Ο Πρωθυπουργός δεν δικαιούται να έχει; Όμως, όταν μιλήσει, «χαλάει τη σούπα» και ακούμε ότι είναι αιχμάλωτος του κάθε Καμμένου. Ακούσαμε μέχρι και τις επικίνδυνες απόψεις για θεσμική εκτροπή, για μπαλώματα, για δεκανίκια, για πρόθυμους. Για κοινοβουλευτικό τραγέλαφο μίλησε ο κ. Βενιζέλος πριν. Στον προθάλαμο του παραπετάσματος του ΣΥΡΙΖΑ βρίσκονται ορισμένοι.

Σε αυτή την επίθεση, σε αυτή την απαξίωση -και θα ήθελα να το σημειώσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι-, συγχρονίζουν το βηματισμό τους με τη συντηρητική παράταξη η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, κατά τη γνώμη μου, σε αντίθεση και με τον κόσμο, που μέχρι χθες τους ακολουθούσε.

Το σύνολο των δυνάμεων που επιδιώκουν τη στρατηγική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ -ο κ. Βενιζέλος, για παράδειγμα, επιθυμεί συνεργασία με τον ηττημένο ΣΥΡΙΖΑ του 2%- θέλουν να ξεμπερδεύουν, όχι απλά με το ΣΥΡΙΖΑ, αλλά συνολικά με τις ιδέες της Αριστεράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί φέρονται με τέτοιο μίσος, με τέτοια απαξίωση; Γιατί, κατά τη γνώμη μου, τους «χαλάει τη σούπα» να φαίνεται ότι στις σημερινές συνθήκες -ναι, στις σημερινές συνθήκες!- μπορεί και κερδίζει η Αριστερά. Τους «χαλάει τη σούπα» να φαίνεται, ακόμα και σε κινήσεις κορυφής, ότι υπάρχουν άνθρωποι που σκέφτονται και κοιτάζουν και ακολουθούν, τελικά, την πορεία προς τα αριστερά.

Νομίζω ότι αυτό το «μαύρο» μέτωπο, ο λαός μας το γνωρίζει. Το έχει αντιμετωπίσει πολλές φορές και πρόσφατα με την ψήφο του και πιστεύω ότι θα το αντιμετωπίσει και τώρα. Η Ελλάδα και οι στόχοι της Ελλάδας, της ανάπτυξης της εργασίας, της εμβάθυνσης του κοινωνικού κράτους, της προκοπής, της δημοκρατίας, ο στόχος για μια τέτοια Ελλάδα, που έχουν ανάγκη οι φτωχοί και οι αδύναμοι, η Ελλάδα που δίνει προοπτική στη νεολαία, στους εργαζόμενους, στους ανθρώπους του πολιτισμού και των γραμμάτων, μπορούν και εμπνέουν όλους αυτούς που θα ωφεληθούν από αυτή την πορεία, μπορούν να αποτελέσουν τη βάση ευρύτερων συσπειρώσεων. Όσες από τις πολιτικές δυνάμεις -ιδιαίτερα από το χώρο της κεντροαριστεράς- υπονομεύουν αυτή την πορεία, κατά τη γνώμη μου, βάζουν την καλύτερη υποθήκη για την πολιτική καταστροφή και διάλυσή τους.

Ο στόχος γι' αυτή την Ελλάδα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

...αναδεικνύεται σε καταλύτη συνάντησης ευρύτερων δυνάμεων και αποτελεί μονόδρομο για τις πολιτικές δυνάμεις, που θέλουν να εκφράσουν αυτή την πορεία του λαού μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και δυο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 32^ο Γενικό Λύκειο Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κεφαλογιάννης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε προηγουμένως έναν συνάδελφο από τον ΣΥΡΙΖΑ να είναι ιδιαίτερα απολογητικός για τις ενέργειες των τελευταίων ημερών. Βέβαια, δεν έφτασε μέχρι το σημείο να ζητήσει συγγνώμη. Εγώ προσωπικά, θα ζητήσω συγγνώμη και για την παράταξή μου από τον ελληνικό λαό γι' αυτά τα οποία βλέπει τις τελευταίες ημέρες, για τον ευτελισμό του Κοινοβουλίου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Συγκεκριμένα, αναφέρομαι στις διαδικασίες που είδαμε το προηγούμενο διάστημα, όπως, για παράδειγμα, του κ. Καμμένου, να ευτελίζει, δηλαδή, μια ολόκληρη νομοθετική διαδικασία, χρησιμοποιώντας το παράδειγμα της γκαζόζας.

Να θυμίσω και το περιστατικό του κ. Παπαχριστόπουλου, ο οποίος πήγε να δώσει την παραίτησή του στον κ. Βούτση και ο κ. Βούτσης, ο Πρόεδρος της Βουλής τον παρακάλεσε να παραμείνει για μερικές ημέρες, προκειμένου να ψηφιστεί και το Πρωτόκολλο Ένταξης των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ.

Είδαμε την επιστολή του κυρίου Πρωθυπουργού χθες προς τον κ. Βούτση, Πρόεδρο της Βουλής, όπου, με ένα επιτακτικό ύψος, του έλεγε στην ουσία «μην προχωρήσετε στις αλλαγές», τις οποίες είχε προαναγγείλει ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος κ. Τζανακόπουλος -μην το ξεχνάμε και αυτό- λίγες μέρες πριν. Και, βεβαίως, φτάσαμε στο σημείο χθες να έχουμε έξι συναδέλφους Βουλευτές -αλά καρτ Βουλευτές- που από τη μια να στηρίζουν την Κυβέρνηση και από την άλλη να παραμένουν στις Κοινοβουλευτικές τους Ομάδες.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δημιουργούν μια εικόνα ευτελισμού του Κοινοβουλίου. Είναι ένας κίνδυνος για τη δημοκρατία, το επεσήμαναν και άλλοι συνάδελφοι και είναι, νομίζω, μια ευθύνη όλων μας να μην απορρίψουμε να εκπέμψουμε τα σωστά μηνύματα μέσα απ' αυτήν την Αίθουσα.

Πέρα από τις κομματικές αντιπαραθέσεις, πέρα από τις πολιτικές αντιθέσεις, που μπορεί να έχουμε, αυτό το οποίο πρέπει να εκπέμψουμε και μάλιστα πολύ ηχηρά προς την κοινωνία, είναι ότι, τουλάχιστον, μπορούμε να διαφυλάξουμε κάποιες βασικές αρχές, κάποιους βασικούς θεσμούς και κυρίως την ίδια τη δημοκρατία. Γιατί, εάν δεν τα καταφέρουμε, οι μόνοι οι οποίοι, στην ουσία, ευνοούνται από μια τέτοια διαδικασία, είναι τα άκρα, είναι οι εχθροί του κοινοβουλευτισμού και ξέρετε πολύ καλά ποιοι είναι αυτοί. Γι' αυτό, λοιπόν, θα πρέπει όλοι να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων.

Και λέω, δυστυχώς φθάσαμε σε αυτό το σημείο τις τελευταίες μέρες και μιλάμε -ας μου επιτραπεί ο όρος- για μια κοινοβουλευτική ντροπή. Είδαμε μια δήλωση από έξι Βουλευτές, που δεν έχει προηγούμενο σε κανένα κοινοβουλευτικό πολίτευμα, σε κανένα κράτος της υφής. Δεν μιλάω βεβαίως για την Ελλάδα, γιατί δεν είχαμε ποτέ -τουλάχιστον απ' όσο παρακολουθώ τα πολιτικά δρώμενα στη χώρα μας- τέτοιου είδους διαδικασία, τέτοιου είδους δήλωση, δηλαδή μια άνευ όρων παραχώρηση της συνειδητής της ψήφου τους, προκειμένου να στηριχθεί μια Κυβέρνηση. Και βεβαίως, σ' αυτούς τους έξι υπάρχουν και δύο Βουλευτές-υβρίδια -ας μου επιτραπεί ο όρος- όπου ναι μεν παραμένουν στις Κοινοβουλευτικές τους Ομάδες, αλλά παρόλα αυτά εκχωρούν την ψήφο τους εκ των προτέρων, άνευ όρων, εν λευκώ προς την Κυβέρνηση. Αλλά θα ψηφίζει, λοιπόν, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ή ο εισηγητής -ανάλογα την περίπτωση- και στην

ουσία αλλιώς θα προσμετρώνται οι ψήφοι των συγκεκριμένων Βουλευτών.

Βεβαίως, ξέρετε πολύ καλά ότι το χθεσινό πληρεξούσιο είναι και συνταγματικά ανυπόστατο. Γιατί, αντί να είχαν το θάρρος τουλάχιστον να πουν ότι προσχωρούμε σε μια Κοινοβουλευτική Ομάδα, όπως για παράδειγμα στον ΣΥΡΙΖΑ, τελικώς κάποιοι επέλεξαν αυτήν τη στιγμή να υπάρχει ένα δισυπόστατο. Να παραμένουν ταυτόχρονα και στην Κοινοβουλευτική τους Ομάδα, αλλά παράλληλα να δίνουν και την ψήφο τους να προσμετράται στην κοινοβουλευτική Πλειοψηφία.

Μιλάμε για ανυπόστατο συνταγματικό του συγκεκριμένου πληρεξουσίου, διότι στην ουσία ευτελίζεται η ελεύθερη βούληση των Βουλευτών, η οποία πηγάζει από το Σύνταγμα. Και, βεβαίως, δεν μιλάμε για μια περίπτωση κομματικής πειθαρχίας. Δεν νοείται σε καμμία δημοκρατική χώρα ένας Βουλευτής εν λευκώ να παραχωρεί εν προκειμένω την ψήφο του -εγώ θα έλεγα και τη συνείδησή του, όπως ανέφερα προηγουμένως- και είναι κάτι που πρέπει όλους να μας προβληματίσει. Ακόμα και εντός των Κοινοβουλευτικών Ομάδων υπάρχουν διαφωνίες. Πολλές φορές έχουμε δει σ' αυτήν την Αίθουσα Βουλευτές να ψηφίζουν ενάντια σ' αυτό το οποίο λέει το κόμμα τους. Αυτό το πράγμα, όμως, να εκχωρείται εν λευκώ η ψήφος είναι κάτι το οποίο είναι πρωτοφανές.

Δυστυχώς, όλα αυτά γίνονται για έναν και μόνο λόγο. Γιατί, δυστυχώς, φαίνεται ότι ο Πρωθυπουργός πράγματι εκβιάζεται πολιτικά από τον κ. Καμμένο, γιατί με αυτόν τον τρόπο βρέθηκε ο τρόπος να παραμείνει και η Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτητών Ελλήνων ως έχει, βάσει του ισχύοντος Κανονισμού της Βουλής που συζητάμε σήμερα, και βεβαίως να υπάρχει και κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, προκειμένου να περνάνε τα νομοσχέδια.

Θυμίζω αυτό που είπα και στην αρχή της ομιλίας μου ότι πριν από μερικές μέρες ο κ. Τζανακόπουλος, ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος, ήταν ο ίδιος που ανήγγειλε ότι θα αλλάξει ο Κανονισμός. Προέτρεψε μάλιστα δημόσια ότι θα πρέπει να γίνουν οι διαδικασίες, προκειμένου να μην διαλυθούν οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες.

Ο κ. Τσίπρας, ο Πρωθυπουργός της χώρας, άλλαξε γνώμη, ακριβώς για να περάσει μια εικόνα προς τον ελληνικό λαό ότι δεν εκβιάζεται από τον κ. Καμμένο. Είναι, όμως, προφανές ότι αυτό το θέατρο παραλόγου, το οποίο παρακολουθούμε όλοι εντός αυτής της Αίθουσας, το παρακολουθεί πολύ καλά και ο ελληνικός λαός και νομίζω ότι θα μας κρίνει όλους.

Με αυτό, βεβαίως, καταλήγουμε σ' ένα θεσμικό τερατούργημα. Το τερατούργημα είναι αυτό το οποίο σας περιέγραφα προηγουμένως με τις επιστολές των έξι Βουλευτών. Προτίμησαν, δηλαδή, να ευτελίσουν την κοινοβουλευτική διαδικασία, αντί να έχουν το πολιτικό θάρρος να πουν ότι προσχωρούν σε μια κοινοβουλευτική ομάδα και ταυτόχρονα να ικανοποιηθεί ο πρώην κυβερνητικός εταίρος, ο κ. Καμμένος, για να μην χάσει τα προνόμια που έχει ως Αρχηγός κοινοβουλευτικού κόμματος.

Δυστυχώς, ο κ. Τσίπρας με τη χθεσινή επιστολή εκθέτει ανεπανόρθωτα τον Πρόεδρο της Βουλής, έναν σοβαρό άνθρωπο, ο οποίος, όμως, αντί να αντιδράσει υπό τον θεσμικό του ρόλο, αναγκάστηκε στην ουσία να ανεχθεί τέτοιου είδους διαδικασία, εννοώ τέτοιου είδους επιστολή, αντί να υπάρξει μια, εάν θέλετε, από την πλευρά του απάντηση, που νομίζω ότι θα διαφύλαττε καλύτερα το κύρος του Κοινοβουλίου.

Μάλιστα, όπως είπα προηγουμένως, ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος είχε προαναγγείλει και την έναρξη διαλόγου μεταξύ των πολιτικών κομμάτων, προκειμένου να αλλάξει ο Κανονισμός. Και όλα αυτά, βεβαίως, αγνοώντας ένα πράγμα, ότι η Βουλή είναι αυτή η οποία ελέγχει την Κυβέρνηση και όχι το ανάποδο. Οποιαδήποτε επιστολή πολιτειακού παράγοντα προς τη Βουλή να προτρέψει προς συγκεκριμένες διαδικασίες είναι κοινοβουλευτικά απαράδεκτη. Θα μπορούσε, βεβαίως, ως Αρχηγός κόμματος να προτείνει κάποια πράγματα, όπως έχει κάθε δικαίωμα και βάσει του Κανονισμού. Όμως ως μέλος της εκτελεστικής εξουσίας να προχωρά σε τέτοιου είδους ενέργειες, είναι κάτι το οποίο πρέπει όλους να μας προβληματίσει.

Καλώς ή κακώς ζούμε σε ένα κοινοβουλευτικό αντιπροσωπευ-

τικό πολίτευμα, σε ένα πολίτευμα, στο οποίο η Βουλή, επαναλαμβάνω, ελέγχει την Κυβέρνηση και όχι το ανάποδο. Είδαμε, όμως, ότι αυτό ανεστράφη τις προηγούμενες μέρες και είναι κάτι το οποίο τραυματίζει το πολίτευμα, την ίδια τη δημοκρατία.

Κλείνοντας, με αυτές τις σκέψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά σας καλώ για άλλη μια φορά να αναλογιστείτε ότι τέτοιου είδους ενέργειες, πέρα από τις κομματικές και πολιτικές αντιπαραθέσεις, είναι ενέργειες οι οποίες στην ουσία εκτρέφουν το τέρας όλων εκείνων των δυνάμεων που αντιστρέφονται τον κοινοβουλευτισμό, τη δημοκρατία. Πρέπει, λοιπόν, σ' αυτές τις νοοτροπίες, σ' αυτές τις πρακτικές, σ' αυτές τις πράξεις και παραλείψεις, τουλάχιστον το Σώμα να είναι ενωμένο. Αντ' αυτού, δυστυχώς βλέπουμε ότι γίνονται ανεκτές τέτοιου είδους διαδικασίες, που στο τέλος τραυματίζουν τη δημοκρατία, τον κοινοβουλευτισμό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα από της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Κεφαλογιάννη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας.

Ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, έχει τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προκαλεί περιέργεια σ' αυτόν που δεν ξέρει, αλλά κλίση της κεφαλής σ' αυτόν που έχει ζήσει αυτήν την τετραετία στη Βουλή, να συζητάμε αλλαγές του Κανονισμού προσπαθώντας να επιδείξουμε την κοινοβουλευτική μας καλλιέργεια για το άρθρο τάδε, για το άρθρο δαίνα, ενώ συντελείται παράλληλα ο απόλυτος εξευτελισμός του Σώματος.

Διαλύθηκε ένα κοινοβουλευτικό κόμμα, το Ποτάμι, προ εβδομάδων ως αποτέλεσμα πολιτικών διεργασιών. Οι συνέπειες της διάλυσής του, κοινοβουλευτικά, ήταν ακαριαίες. Έχω ενημερωθεί ότι το Προεδρείο της Βουλής ορθά εφάρμοσε τον Κανονισμό ως προς όλα και διαλύθηκε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ποταμιού, κατά την έννοια του άρθρου 15.

Στη συνέχεια το πρόβλημα εμφανίστηκε στους Ανεξάρτητους Έλληνες, στον κ. Καμμένο, και εμφανίστηκε με τρόπο απολύτως διάφανο και ορατό δια γυμνού οφθαλμού, διότι είχε ήδη προ-υπάρξει με τη συγκεκριμένη μορφή της κωμωδίας. Βουλευτές του παρέχουν εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση, παραμένουν σ' ένα κόμμα το οποίο αίρει την εμπιστοσύνη του από την Κυβέρνηση. Αυτό οδήγησε στους προβληματισμούς για το πώς θα διαρρυθμιστούν οι αριθμοί στις Κοινοβουλευτικές Επιτροπές.

Πώς να τα προβλέψει ο Κανονισμός αυτό; Αυτές τις φαρσοκωμωδίες πώς να τις προβλέψει ένας Κανονισμός της Βουλής, που απευθύνεται σε κοινοβουλευτικά πολίτευματα που λειτουργούν με κλασικές συντεταγμένες; Ποια πλειοψηφία στη Βουλή θα είχε προβλέψει αυτήν τη θεσμική ακαταστασία και αυτήν την πολιτική κατάπτωση και παρακμή; Καμμία. Έτσι, λοιπόν, προβλέψεις δεν υπήρχαν, ερμηνείες δόθηκαν.

Ενώ συντελείται, όμως, και η διάλυση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των ΑΝΕΛ και υπάρχει ένας προβληματισμός, ο Πρόεδρος της Βουλής θα εφαρμόσει τον Κανονισμό και ως προς τους ΑΝΕΛ, μετά την παραίτηση συναδέλφων ξαφνικά αρχίζουν οι πολιτικοί και προσωπικοί εκβιασμοί.

Εκεί ξαφνικά, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος επίσης ανακαλύπτει τότε, ότι το κόμμα του, ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι αντίθετο προς τη διάλυση Κοινοβουλευτικών Ομάδων που συγκροτήθηκαν επειδή τα κόμματά τους ψηφίστηκαν από τον λαό και ήρθαν στη Βουλή με πάνω από δέκα Βουλευτές.

Αυτό η Κυβέρνηση το ανακαλύπτει και μας το ανακοινώνει αφού έχει διαλυθεί η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ποταμιού. Εκεί πια ο εκβιασμός πιάνει τόπο και πιάνει τόπο με έναν περιέργο τρόπο για εμάς που δεν λειτουργούμε στον χώρο των εκβιασμών, αλλά πολύ οικείο στους εκβιαστές, ότι ενώ η Κυβέρνηση υποχωρεί, αυτός ο οποίος πιέζει, ξαναχτυπά με εκπομπές.

Κι εκεί ανακαλύπτεται η άλλη διέξοδος, να ερμηνεύσουμε τον Κανονισμό της Βουλής, κάτι που θα γινόταν εάν ο Πρόεδρος της Βουλής, το Προεδρείο, η πλειοψηφία πάνω από όλα, είχε προσεγγίσει τον Κανονισμό από την αρχή με κοινοβουλευτική αρετή.

Για να δούμε τι λέει το 15, πώς εφαρμόστηκε τόσα χρόνια; Υπάρχουν δυνατότητες ερμηνείας; Δεν έγινε έτσι ο διάλογος. Ο διάλογος έγινε μεταξύ συγκρουομένων, άρα δεν ήταν διάλογος, ήταν μάχη. Κι επειδή αυτό συνεχίζεται, η ερμηνεία μεταφέρεται ως υποχρέωση στο Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής και θα δούμε τι θα γίνει.

Αυτή ήταν η εξέλιξη, έως ότου χθες τα πράγματα έγιναν ακόμη χειρότερα, όταν ανακαλύπτεται η «διέξοδος» του πολιτικού διχασμού προσωπικοτήτων. Ορισμένοι συνάδελφοι, έξι τον αριθμό, κατά δήλωσή τους στο Προεδρείο της Βουλής -άκουσα τον κ. Κουράκη να το διαβάζει- είναι Βουλευτές που πρέπει να προσμετρώνται στους εκατόν σαράντα πέντε του ΣΥΡΙΖΑ, ούτως ώστε να έχουν εκατόν πενήντα έναν. Ταυτοχρόνως, δύο εξ αυτών που ανήκουν στους ΑΝΕΛ διατηρούν και την ιδιότητα του μέλους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των ΑΝΕΛ.

Το άρθρο 15 παρ. 4 του Κανονισμού της Βουλής απαγορεύει αυτές τις λαθροχειρίες, τις έμμεσες παραβιάσεις του, ορίζοντας το λογικό -που κι αν δεν το όριζε έτσι θα ήταν- ότι κάθε Βουλευτής ανήκει σε μια Κοινοβουλευτική Ομάδα. *Expressis verbis*. Μία σειρά είναι αυτό! Η παρ. 4 του άρθρου 15 είναι μια σειρά και δεν καταστρατηγείται με τη μέθοδο του «παραμένω σε μία ομάδα, που δεν παρέχει ψήφο εμπιστοσύνης, όμως ανήκω και στην κοινοβουλευτική Πλειοψηφία», που παρέχει δηλαδή εμπιστοσύνη. Αυτό στην πράξη είναι ανίσχυρο, ανυπόστατο. Και κοινοβουλευτικά και πολιτικά είναι απολύτως παρακμιακό, απολύτως παρακμιακό!

Κι ενώ συζητάει η ελληνική κοινωνία αυτά, έγινε ο Κανονισμός της Βουλής πρωτεύον θέμα στον πολιτικό διάλογο, δεν το ξαναθυμάμαι. Γιατί η συζήτηση για τα ψηφοδέλτια της δεκαετίας του 1980 ήταν μία άλλη συζήτηση. Ήταν συζήτηση που είχε να κάνει και με το Σύνταγμα, είχε να κάνει με την Αναθεώρηση του Συντάγματος και εν πάση περιπτώσει δεν είχε αυτό το στοιχείο της έντονης παρακμής. Δεν ξαναθυμάμαι να απασχόλησε ο Κανονισμός της Βουλής με τέτοιο τρόπο την ελληνική κοινωνία και την απασχολεί γιατί φέρεστε με τον πιο αντιθεσμικό τρόπο εσείς της Πλειοψηφίας, με τον πιο κοινοβουλευτικά παρακμιακό τρόπο.

Και σωστά είπε ο κ. Παπαθεοδώρου, το γεγονός ότι ήρθατε σήμερα πολλοί σε αυτή τη συζήτηση, δηλώνει την πολιτική σας ανησυχία. Μπορεί να ήρθατε για να στηρίξετε τον Πρόεδρό σας, αλλά αυτό το οποίο περνάει έξω από την Αίθουσα δεν είναι το δικό σας, εσωτερικό θέμα, είναι η πολιτική σας ανησυχία. Ήρθατε να δείξετε ότι τα έχετε όλα καλά με τον εαυτό σας και η ομιλία του κ. Μπαλτά ήταν πολύ χαρακτηριστική. Ο κύριος συνάδελφος έκανε σαν να μην κατάλαβε, αλλά καταλαβαίνει. Και την εμπειρία διαθέτει και την ηλικία.

Λέω, λοιπόν, ότι σε αυτό το περιβάλλον το άθλιο, το να συζητάμε τώρα εμείς το τάδε άρθρο του Κανονισμού που πρέπει να αλλάξει, του Β' μέρους, κ.λπ., νομίζω ότι είναι ανακόλουθο με την πορεία των πολιτικών πραγμάτων. Είναι μία κοινοβουλευτική εργασία που πρέπει να γίνει, δεν έχω αντίρρηση, αλλά δεν είναι κοινοβουλευτική εργασία που αυτή τη στιγμή αφορά τον ελληνικό λαό και ούτε μπορεί να παράσχει άλλοι ότι σε αυτή την Αίθουσα κάτι σοβαρό αυτές τις μέρες γίνεται. Στην Αίθουσα αυτή αυτά που γίνονται είναι πρωτοφανή, είναι τραγικά, είναι κοινοβουλευτικά σημάδια παρακμής.

Κλείνοντας, θέλω να κάνω δύο αναφορές σε αυτά τα υπόλοιπα άρθρα, σε δύο εκ των οποίων -στο άρθρο 16 και 19- θα αγορεύσει ο κ. Κεγκερόγλου, ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας σε λίγο. Σε ένα, όμως, θα τοποθετηθώ και έχω κάνει και μια παρόμοια τοποθέτηση με τη σημερινή σε μια πρόσφατη Διάσκεψη Προέδρων. Ακούστε.

Κατά το άρθρο 21 των τροποποιήσεων, η εξάρτηση του μέλους του Προεδρείου από την Κοινοβουλευτική Ομάδα από την οποία προέρχεται είναι απόλυτη. Αυτό είναι λάθος και είναι λάθος πάρα πολύ σοβαρό, διότι να μην ο Κανονισμός προβλέπει -και σωστά- να προβλέπονται τα μέλη του Προεδρείου από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες κατά τη δύναμή τους, αλλά ο αυτόματος διορισμός σε θέση του Προεδρείου δεν προβλέπεται από τον Κανονισμό της Βουλής και δεν γίνεται. Γίνεται εκλογή του προτεινόμενου από την άφρα ή βήτα Κοινοβουλευτική Ομάδα που αναδεικνύεται στο αξίωμα του Αντιπροέδρου και του Προέδρου

προφανώς με ψηφοφορία.

Συνεπώς, η διάλυση Κοινοβουλευτικής Ομάδας δεν οδηγεί αυτομάτως σε υποχρέωση παραίτησης του Αντιπροέδρου -όχι του Προέδρου, γιατί η Πλειοψηφία είναι πάντα Πλειοψηφία- αλλά οφείλει η Βουλή, αν το εκτιμά, να απευθύνει πρόταση μομφής εναντίον του για να φύγει, εκτός αν ο ίδιος δεν επιθυμεί να παραμείνει για λόγους ευθιξίας και παραιτείται.

Αυτό που κάνει το άρθρο 21 του παρόντος είναι λάθος. Είναι η πλήρης κομματικοποίηση της λειτουργίας της Ολομέλειας. Επειδή, δηλαδή, σε πρότεινε ένα κόμμα και εξελέγεις, παρέλκει η ψηφοφορία στο Σώμα για να επικυρώσει την ανάγκη να φύγεις από τη θέση Αντιπροέδρου της Βουλής. Είναι βάρβαρο το άρθρο 21.

Εμείς δεν συμφωνούμε. Απορώ πως άλλοι συνάδελφοι το ξεπέρασαν ή και συμφώνησαν, όπως άκουσα προηγουμένως. Το άρθρο 21 πρέπει να αποσυρθεί. Κάθε ένας ή κάθε μία που εκλέγεται με απόφαση του Σώματος παύει να κατέχει το αξίωμα για το οποίο εξελέγη με ψηφοφορία, αν παραστεί ανάγκη και το Σώμα το επιθυμεί και όχι επειδή ο Κανονισμός της Βουλής ευθυγραμμίζει τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες με τα αξιώματα της Βουλής, για τα οποία έχει προκύψει ψηφοφορία.

Αυτό πρέπει να το δείτε έστω και την τελευταία στιγμή και να το αποσύρετε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Λοβέρδο.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Νίκος Παρασκευόπουλος.

Κύριε Παρασκευόπουλε, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα εξαντλήσω τον χρόνο μου.

Θα ήθελα να ξεκινήσω αναφερόμενος σε ένα φαινόμενο, το οποίο το γνωρίζουμε όλοι και το ονομάζουμε αυτοεκπληρούμενη προφητεία. Είναι πολύ γνωστό το φαινόμενο, γνωστός και ο όρος. Και στα ελληνικά και στα αγγλικά χρησιμοποιείται ο ίδιος όρος.

Τι σημαίνει το φαινόμενο; Ξεκινάμε σε μια περίοδο, η οποία μπορεί να είναι και ομαλή, όπου υπάρχει κάποια ησυχία κοινοβουλευτική ή στο πλαίσιο ενός άλλου θεσμού ξαφνικά και μιλάμε για διχασμό, για μεγάλο διχασμό και όχι μόνο αυτό, αλλά δείχνουμε διάφορα φαινόμενα κοινοβουλευτικής λειτουργίας και λέμε «ωμή παρέμβαση». Με αυτά οδηγούμαστε σε άλλα καθεστά. Ντροπή.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, τρεις φορές το είπε: «Ντροπή, ντροπή, ντροπή». «Ευτελισμός». Πόσες φορές το ακούσαμε; «Παρακμή», «κατάπτωση». Τα έγραψα. Είπε μερικά και ο κ. Ηγουμενίδης. Σημείωσα σήμερα όσα ακούστηκαν: «περατζάδα», «πολιτική συναλλαγή», «ρετάλια», «κουρελού», «τραγέλαφος», «ασπόνδυλα», «χαμός με δυο λόγια».

Αυτή η ορολογία πραγματικά είναι ικανή να προκαλέσει ευτελισμό της Βουλής, γιατί αν κάποιος ακούει τις εργασίες της αποσπασματικά και δεν έχει δει ποιο είναι το όλο κλίμα διαλόγου, το οποίο υπάρχει εδώ και μένει σε αυτά τα οποία ακούει περί ευτελισμού διαρκώς, αρχίζει και πιστεύει ότι ο χώρος του Κοινοβουλίου είναι ένας χώρος ευτελισμού. Κι όταν το πιστεύει, οδηγείται -καταλαβαίνετε πού- πολιτικά στην ακροδεξιά, στους αρνητές της δημοκρατίας.

Αυτή είναι η αυτοεκπληρούμενη προφητεία. Λέγοντας διαρκώς ότι το Κοινοβούλιο έχει ευτελιστεί, προσπαθούμε -το γνωρίζουμε ότι έτσι ευτελίζεται- και οδηγούμαστε έξω από τα όρια της δημοκρατίας.

Και βέβαια, πέρα από το θεσμικό ζήτημα να πω ότι πρέπει να υπάρχει και ένα ατομικό, αν σκεφτούμε λίγο τα πρόσωπα των συναδέλφων μας, στα οποία πέφτει το στίγμα του ευτελισμού διαρκώς και κάθε μέρα. Επειδή το έχω υποστεί με άλλη αφορμή, με άλλη ευκαιρία και με άλλα δεδομένα αυτό το στίγμα και αυτό το μοτίβινγκ, σκέφτομαι πολύ και τους σημερινούς Βουλευτές οι οποίοι το υφίστανται λόγω μιας πολιτικής, η οποία στο πλαίσιο

του κοινοβουλευτισμού είναι απολύτως νόμιμη και όχι μόνο στο πλαίσιο των έξι Βουλευτών για τους οποίους μιλούμε σήμερα, αλλά και για προηγούμενους, εφόσον κινήθηκαν προς τον ΣΥΡΙΖΑ, όπως η κυρία Μεγαλοικονόμου. Πώς το αντέχουν;

Πραγματικά, δεν είναι εύκολο –ξέρετε– όλη την ημέρα να ακούς τις αμαρτίες όλου του κόσμου και τους ευτελισμούς να κατευθύνονται στο πρόσωπό σου.

Και θα μου πείτε: Μήπως, όμως, αυτό συνέβαινε; Ε, όχι, βέβαια! Μίλησε κανείς για ευτελισμό, όταν μετακινήθηκε ο κ. Φωτήλας, η κ. Μάρκου, ο κ. Μπαργιώτας, ο κ. Καρράς –εξαιρετος νομικός!– ο κ. Θεοχάρης; Μίλησε κανείς για ευτελισμό, για τραγέλαφο, για ασπόνδυλα; Κανείς! Σιωπή, απόλυτη σιωπή! Μόνο μην κινήθει κάποιος προς τον ΣΥΡΙΖΑ! Τότε θα επιστρατεύσουμε όλα τα επίθετα τα οποία γνωρίζουμε, τα οποία δεν έχουν καμμία σχέση ούτε με τους θεσμούς ούτε με τη λογική. Θα έλεγα ότι με προσπάθεια να τα στοργυλεύσουν τα πράγματα είναι στον χώρο των παθών κυρίως και των συναισθημάτων παρά στον χώρο της λογικής τα επίθετα τα οποία χρησιμοποιούνται. Και ποιες είναι οι αφορμές για να φτάσουμε σε αυτή την ορολογία;

Αυτή η ορολογία πριν από αυτές τις τελευταίες εξελίξεις ακουγόταν στη χώρα μας σε άλλους χώρους; Να σας θυμίσω; Στον «κίτρινο» αθλητικό Τύπο. Εκεί κάθε ήττα, ταπείνωση. Κάθε ήττα, ξεφτίλα και ευτελισμός. Αυτή την ορολογία έχουν εισαγάγει, όχι, βεβαίως, όλοι οι συνάδελφοι οι αντιπολιτευόμενοι, διότι υπάρχουν συνάδελφοι οι οποίοι διατηρούν την ευπρέπεια τους, όποιο και αν είναι το θέμα, όποια και αν είναι η οξύτητα της διαφωνίας. Και μιλώ βρισκόμενος μπροστά στον κ. Τραγάκη, τον οποίο σέβομαι απεριόριστα –το γνωρίζει– και ο οποίος ουδέποτε στην επιχειρηματολογία του έχει προσφύγει σε τέτοιες εκφράσεις.

Όμως γιατί ειπώθηκαν όλα αυτά στη συγκεκριμένη συγκυρία; Για δύο κυρίως λόγους: Ο ένας είναι το ότι γίνεται λόγος για ωμή παρέμβαση στην ανεξαρτησία του Κοινοβουλίου και επομένως για παραβίαση της αρχής της διάκρισης των εξουσιών λόγω της επιστολής του Πρωθυπουργού και ο δεύτερος λόγος ήταν η επιστολή των έξι Βουλευτών, που έλεγε ότι σε ψηφοφορίες που δεν είναι ονομαστικές θέλουν να εκφράζονται μέσω της ψήφου του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ.

Για να τα δούμε και τα δύο: Διάκριση των εξουσιών. Πότε εισάγεται στη θεσμική ιστορία η διάκριση των εξουσιών; Στον 19^ο αιώνα εισάγεται, όταν προηγουμένως οι εξουσίες ήταν συμπαγείς, εξέφραζαν τη μοναρχία. Και σιγά-σιγά κάποιες λειτουργίες, όπως και η δικαστική, άρχισαν να ξεφεύγουν από το συμπαγές μπλοκ και να διακρίνονται. Και σε αυτές τις περιπτώσεις η διάκριση κάποιων λειτουργιών από την εξουσία του μονάρχη σήμανε μία ανεξαρτησία και σήμαινε και μία εγγύηση ότι μπορεί σε κάποιες περιπτώσεις η λαϊκή κυριαρχία να βρίσκει ένα στήριγμα και να μην έχουμε μόνο την άσκηση μιας μοναρχικής εξουσίας.

Αυτό συμβαίνει σήμερα; Προφανώς όχι. Η διάκριση των εξουσιών έχει εμπεδωθεί, δεν ανταποκρίνεται σε διαφορετικές τάξεις καθεμιά λειτουργία, δεν έχει άλλο κοινωνικό υπόβαθρο. Πρόκειται για μία τεχνική διάκριση των εξουσιών, η οποία διευκολύνει τη λειτουργικότητα της δημοκρατίας, διευκολύνει τη λειτουργία της δικαιοσύνης και ως εκεί.

Όμως η δημοκρατία μας δεν προβλέπει κάθετη διάκριση των εξουσιών, ώστε όποτε υπάρχει παρέμβαση, να μας σηκώνεται η τρίχα. Διότι, βεβαίως, το Σύνταγμά μας προβλέπει περιπτώσεις διασταύρωσης των εξουσιών. Θεσμικές περιπτώσεις διασταύρωσης των εξουσιών έχουμε ακόμη και με τη δικαστική λειτουργία, όχι μόνο με τις άλλες δύο, πόσω μάλλον με την εκτελεστική και με τη νομοθετική λειτουργία, όπου, όπως γνωρίζουμε, το πιο κλασικό παράδειγμα είναι το γεγονός της νομοθετικής πρωτοβουλίας που έχει η εκτελεστική εξουσία εν όψει της συζήτησης της ψήφισης των νέων νόμων.

Όταν, λοιπόν, το ίδιο το Σύνταγμα προβλέπει διασταύρωση των εξουσιών –και καλώς τις προβλέπει, διότι όλες οι λειτουργίες πηγάζουν από τον λαό και το γεγονός ότι έχουν μια ενιαία κοινωνική βάση ακριβώς προϋποθέτει έναν συντονισμό τους, μια εναρμόνιση, μια επαφή και έναν αλληλοέλεγχο των εξουσιών– επιτρέπει παρεμβάσεις, μας ενοχλεί η επιστολή του Πρωθυπουργού, η οποία δεν έχει καν παρέμβαση;

Διότι, βεβαίως, το να αναφέρεται η επιστολή σε μια επικοινων-

ία που οδήγησε σε προβληματισμό και να φτάνει να ζητά ο Πρωθυπουργός από τον Πρόεδρο της Βουλής και να τον παρακαλεί για μια διαδικασία η οποία θα οδηγήσει σε μια εκτόνωση του πολιτικού κλίματος και αυτόν τον στιγματισμό περί εκβιασμών κ.λπ., κ.λπ., όλα αυτά δεν συνιστούν παρέμβαση. Στην κρίση του Προέδρου της Βουλής αναφέρεται και την κρίση του Προέδρου της Βουλής ζητά ο Πρωθυπουργός. Δεν είναι καν παρέμβαση τη στιγμή που και οι παρεμβάσεις σε ορισμένες περιπτώσεις προβλέπονται. Και εν πάση περιπτώσει, έχουμε εδώ να κάνουμε με ένα θέμα όπου η κοινοβουλευτική διαδικασία και οι εξελίξεις στον Κανονισμό έχουν μια άμεση ή έμμεση αντανάκλαση στην Κυβέρνηση. Να μην έχει άποψη ο Πρωθυπουργός; Να μην εκφράσει τη γνώμη του προς τον Πρόεδρο της Βουλής, ο οποίος χειρίζεται τη σχετική διαδικασία; Πού είναι το μη κανονικό σε όλα αυτά;

Όλα αυτά, βεβαίως, είναι κανονικότητα, όπως είναι κανονικότητα έξι Βουλευτές οι οποίοι μέχρι σήμερα μπορεί να ψήφισαν σε ένα άλλο κόμμα ή να ανήκαν σε ένα άλλο κόμμα, όπως οι ΑΝΕΛ, αλλά ψήφισαν το ίδιο με τον ΣΥΡΙΖΑ, έτσι και σήμερα να δηλώνουν ότι θέλουν να ψηφίσουν το ίδιο με τον ΣΥΡΙΖΑ, αν δεν έχουμε να κάνουμε με ένα μείζον ζήτημα το οποίο θα οδηγεί σε ονομαστική ψηφοφορία, οπότε ο καθένας έχει ατομικά την ψήφο του. Στα άλλα θέματα, προκειμένου να μην έχουμε τη δυσκολία της ονομαστικής ψηφοφορίας –που είναι και τεχνική δυσκολία, εν πάση περιπτώσει και είναι και μία καθυστέρηση των εργασιών του Κοινοβουλίου– και εφόσον έχουν αποφασίσει πλέον να υποστηρίξουν νομοθετικά, εκτός εξαιρέσεων, τη λειτουργία του κυβερνητικού κόμματος στη Βουλή, συμφωνούν να εκφράζονται μέσω της ψήφου του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ.

Σε τελική ανάλυση, είναι απολύτως συνεπής αυτή η ψήφος με το γεγονός ότι οι συγκεκριμένοι Βουλευτές έδωσαν την εμπιστοσύνη τους. Από την ώρα που έδωσαν την εμπιστοσύνη τους στην Κυβέρνηση αυτή και την εμπιστεύονται, φυσικά εμπιστεύονται και την κοινοβουλευτική ψήφο, αν δεν υπάρχει ένα ειδικό θέμα για το οποίο να επιφυλαχθούν ή για το οποίο να θελήσουν να διαχωρίσουν τη θέση τους.

Όλα αυτά είναι απολύτως συνεπή με την κοινοβουλευτική προϊστορία των συγκεκριμένων Βουλευτών, οι οποίοι και στο παρελθόν έδιναν ψήφο η οποία ήταν στην ίδια κατεύθυνση με την ψήφο του ΣΥΡΙΖΑ και βεβαίως και με την ψήφο τους για την εμπιστοσύνη εξέφρασαν την ίδια άποψη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παρασκευόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 32^ο Γενικό Λύκειο Θεσσαλονίκης (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Να πούμε στους μαθητές και τις μαθήτριες ότι παρακολουθούν μια συνεδρίαση του Κοινοβουλίου που συζητά την τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, με βάση τον οποίο γίνονται οι διαδικασίες επιτροπών και άλλων θεμάτων της Βουλής. Τώρα είμαστε στη διαδικασία της συζήτησης. Μένουν άλλοι τέσσερις ομιλητές και μετά θα προχωρήσουμε στην ψηφοφορία για την τροποποίηση του Κανονισμού, όπως ανέφερα προηγουμένως.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, πάλι χαλάσαμε τη σειρά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Είστε μετά, κύριε Κεγκερόγλου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ήμουν πριν και πήγα μετά και εγώ, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Παναγιωτόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, και ειδικότερα κύριε Παρασκευόπουλε, που μόλις κατήλθατε του Βήματος, απορώ πώς δέχεσθε με τόση ευκολία ότι η εκ προοιμίου εκχώρηση, προκαταβολικά, της ψήφου του Βουλευτή για το μέλλον συνιστά κανονική κοινοβουλευτική συμπεριφορά. Απορώ πώς το δέχεσθε αυτό με τόση ευκολία! Απορώ τι ομοιότητες βρίσκετε σ' αυτήν την κοινοβουλευτική αταξία, την απόλυτη απόκλιση από κάθε κοινοβουλευτική δεοντολογία, τουλάχιστον αυτή που έζησε η Βουλή των Ελλήνων από τη Μεταπολίτευση και μετά.

Τι ομοιότητα βρίσκετε, λοιπόν, μ' αυτή τη μη κανονικότητα στις περιπτώσεις, για παράδειγμα, του κ. Φωτήλα ή του κ. Μπαργιώτα ή του κ. Θεοχάρη, οι οποίοι ανεξαρτητοποιήθηκαν πρώτα από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες στις οποίες ανήκαν και μετά από ένα ικανό χρονικό διάστημα δήλωσαν ότι προσχωρούν σε μία άλλη Κοινοβουλευτική Ομάδα; Υπεύθυνη δήλωση, όμως, δεν υπέγραψαν για το μέλλον, γι' αυτά που θα κληθούν να ψηφίσουν στο μέλλον, γίνοντας από τώρα ότι θα τα ψηφίζουν! Ποια είναι η ομοιότητα, δηλαδή, ανάμεσα σ' αυτές τις δύο περιπτώσεις;

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Πριν από δύο εβδομάδες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που ακόμα παριστάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε, αν και καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά αλλά διαμαρτύρεστε -είμαι σίγουρος ότι καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά- αρχίσαμε να βλέπουμε όλα αυτά τα παράξενα και να μην αντιδρούμε, διότι, ξέρετε, η βασική εκδήλωση της φαισιστικής συμπεριφοράς είναι όταν διυλίζει τον κώωπα, αλλά καταπίνει την κάμηλο, όταν έρχεται να βελτιώσει τον Κανονισμό της Βουλής σε ήσσονος σημασίας ζητήματα, παράλληλα αναθεωρεί και το Σύνταγμα, αλλά δέχεται τις υπεύθυνες δηλώσεις Βουλευτών για μελλοντική δήλωση πρόθεσης ψήφου. Αυτό είναι να διυλίζει τον κώωπα αφ' ενός και να καταπίνει την κάμηλο αφ' ετέρου. Ποιος Κανονισμός της Βουλής τώρα!

Πριν από δύο εβδομάδες, λοιπόν, γεννήθηκε το σύστημα των εναλλασσόμενων κυβερνητικών πλειοψηφιών, μία για την ψήφο εμπιστοσύνης και μία άλλη για την υπερψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσβών. Άλλη σύνθεση στη μία πλειοψηφία, άλλη στην άλλη. Δεν το λες και «κανονικότητα»!

Την περασμένη εβδομάδα είχαμε την περίφημη υπόθεση του ανθρακούχου ποτού. Ακόμα γελάμε όλοι μεταξύ μας εδώ πέρα μέσα. Προσέξτε, δεν ήταν ένα ατύχημα. Ήταν μία στιγμή μετάβασης από ένα σύστημα ψηφοφορίας με την κανονική, την ενδεδειγμένη εδώ και χρόνια κοινοβουλευτική διαδικασία, σε ένα άλλο, όταν διαπιστώθηκε ότι δεν υφίσταται η κυβερνητική πλειοψηφία διότι έχει μετατραπεί σε κυβερνητική μειοψηφία και έπρεπε να επινοηθεί κάποιος τρόπος να πάμε σε ονομαστική ψηφοφορία, έτσι ώστε να περάσει με αυτό το τέχνασμα το νομοσχέδιο.

Μετά είχαμε την περίπτωση της επικείμενης παραίτησης ενός Βουλευτή που προαναγγέλλθηκε, ανακοινώθηκε, παρατάθηκε, επανακατατέθηκε, ανακοινώθηκε ξανά, παρατάθηκε ξανά λόγω μηχανικής βλάβης και τελικά αποσύρθηκε από το τραπέζι. Αυτά τι σχέση έχουν με την κοινοβουλευτική κανονικότητα; Τι σχέση έχουν; Νομίζετε ότι ευτελίζεται μόνο ο συγκεκριμένος Βουλευτής; Κατεξευτελίζεται μάλλον! Όποιος δεν έχει σχέση με την κοινωνία έξω φαντάζομαι ότι μπορεί να υποθέσει ότι είναι άθικτη η αξιοπρέπεια, η υπόσταση και η υπόληψη του συγκεκριμένου Βουλευτή. Όμως, όποιος ξέρει τι λέει ο κόσμος έξω είμαι σίγουρος ότι καταλαβαίνει κάτι άλλο.

Δεν ευτελίζεται, όμως, μόνο ο συγκεκριμένος Βουλευτής. Ευτελιζόμαστε όλοι μας ως σύνολο και ως σύστημα. Και αυτή είναι η μεγάλη ζημιά. Αυτό είναι το μεγάλο τραύμα του κοινοβουλευτισμού. Αυτή είναι η διολίσθηση. Κι αυτή, αν θέλετε, είναι και η δικαιολογητική βάση πολλών εκεί πέρα έξω να αισθάνονται ότι αυτό το σύστημα έχει ευτελιστεί τόσο πολύ, ώστε δεν είναι και τόσο κακό να πάμε προς τις ακραίες πολιτικές συμπεριφορές και να νομιμοποιούμε με αυτόν τον ευτελισμό του Κοινοβουλίου τις πραγματικά ακραίες και ακροδεξιές, αν θέλετε, πολιτικές συμπεριφορές και τη Χρυσή Αυγή που είναι εναντίον του κοινοβου-

λευτισμού, παρ' ότι χρησιμοποιεί αυτή τη στιγμή για να διατυπώσει τις απόψεις της τα προνόμια που ακριβώς αυτό το κοινοβουλευτικό σύστημα δίνει.

Και τώρα, για να μη μακρηγορώ και να το κλείνω, έχουμε τη νέα κατάσταση των έξι Βουλευτών με τη δήλωση πρόθεσης ψήφου εκ προοιμίου.

Αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η απόλυτη καταρράκωση κάθε συνταγματικής, κάθε θεσμικής κοινοβουλευτικής τάξης. Ξέραμε την πολιτική με ποδοσφαιρικούς όρους. Τη γνώρισαμε πριν από λίγο. Είχαμε μεταγραφές, είχαμε δανεισμούς, είχαμε και υποσχέσεις. Τώρα βιώνουμε την πολιτική στα κοινοβουλευτικά ήθη με χαρτοπαικτικούς όρους.

Έχουμε τον Βουλευτή «μπαλαντέρ» που βγαίνει, ανασύρεται ως άσος στο μανίκι, όποτε χρειάζεται, άλλοτε στηρίζοντας - υποθέτω - την κυβερνητική πλειοψηφία ο υβριδικός αυτός Βουλευτής στη Βουλή -φαντάζομαι- ή μάλλον στην ψήφιση νομοσχεδίων -φαντάζομαι όχι διά κάποιας τοποθετήσεως με αντιπολιτευτικό τόνο από του Βήματος, αλλά μόνο τη στιγμή της ψηφοφορίας- και άλλοτε στηρίζοντας την Αντιπολίτευση. Ταυτόχρονα κυβερνητική πλειοψηφία και αντιπολιτευτική Μειοψηφία εδώ μέσα!

Και όλο αυτό εσείς το θεωρείτε κανονικό και φυσιολογικό. Και συζητούμε τώρα για την αναθεώρηση του «χ», «ψ», «ω» άρθρου του Κανονισμού της Βουλής, για να φύγουμε από εδώ ευχαριστήμενοι ότι κάναμε τη δουλειά μας, ώστε να έρθει αύριο ο κ. Παπαχριστόπουλος -μία και ακούστηκαν τα περισσότερα γι' αυτόν-, κύριε Προεδρεύοντα, -φαντάζομαι- την ώρα της ψήφισης του νομοσχεδίου να ανασύρει την υπεύθυνη δήλωση και να μας τη διαβάσετε εδώ και όλα να είναι κανονικά, να φύγουμε και να πάμε στις δουλειές μας.

Λοιπόν, ακούστε. Είναι προφανές ότι η κατάσταση αυτή όχι μόνο είναι μη κανονική, αλλά είναι και στα όρια της κοινοβουλευτικής ανωμαλίας, για να μην πω ότι έχει ξεπεράσει τα όρια αυτά. Εμείς θεωρούμε ότι ένας τρόπος υπάρχει να θεραπευτεί και ο τρόπος αυτός είναι η προσφυγή στις εκλογές. Αυτή η απόλυτη παράνοια, ο κοινοβουλευτικός σουρεαλισμός, θεραπεύεται μόνο με προσφυγή στη λαϊκή εντολή, έτσι ώστε να προκύψει μία νέα ξεκαθαρισμένη κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, αντιστοίχως μία νέα ξεκαθαρισμένη κοινοβουλευτική Μειοψηφία, η Κυβέρνηση να κυβερνά και να στηρίζεται στη Βουλή από την Πλειοψηφία της και η Αντιπολίτευση να αντιπολιτεύεται και να ελέγχει την Κυβέρνηση στη Βουλή, όπως εδώ και δεκαετίες επιτάσσει η κοινοβουλευτική μας δεοντολογία και η συνταγματική τάξη. Όλα τα άλλα είναι απολύτως μη κανονικά, απαράδεκτα και ευτελίζουν τον καθένα να την καθεμία από εμάς και τον θεσμό του Κοινοβουλίου συνολικά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μετά τον κ. Παναγιωτόπουλο τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Κεγκερόγλου, Βουλευτής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης για πέντε λεπτά. Από τη θέση σας, κύριε Κεγκερόγλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα θα ήταν η ευκαιρία να γινόταν πράγματι μια σοβαρή συζήτηση για όλα τα θέματα. Δεν αντιλέγω ότι ακούστηκαν σοβαρές τοποθετήσεις. Όμως, είδαμε και την αγωνία κάποιων ή την έκφρασή τους να ενοχλούνται από την περιγραφή αθλιότητων, εξευτελιστικών πράξεων, παρεκτροπών, αλλά να μην ενοχλούνται από τις ίδιες τις αθλιότητες και τις παρεκτροπές. Και αυτό είναι υποκρισία. Είναι καθωσπρεσπισμός, αλλά δεν είναι σεβασμός.

Και αν εμείς σήμερα δεν μιλούσαμε καθόλου και δεν λέγαμε καμμία από αυτές τις εκφράσεις που είπε ο κ. Παρασκευόπουλος, ο λαός έξω δεν τις λέει; Άρα, έπρεπε πολιτικά και με απόλυτο σεβασμό στα ισχύοντα να τοποθετηθούμε και να πούμε τις απόψεις μας για όλα τα θέματα και για τον Κανονισμό.

Είπε ο κ. Μπαλτάς, για να δικαιολογήσει την επιστολή του Πρωθυπουργού, για την οποία, νομίζω, αφιερώσαμε πολύ χρόνο -αν είχε μιλήσει ο κ. Μπαλτάς πιο μπροστά θα τα είχε λύσει τα ζητήματα- ότι είναι ένα εσωκομματικό έγγραφο που βγήκε δημόσια. Αυτό μας είπε ο κ. Μπαλτάς.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Δεν είπε αυτό. Αυτό καταλάβατε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Αυτό ακριβώς είπε. Προφανώς, δεν είναι η πρώτη φορά που άλλα ακούτε και άλλα καταλαβαίνετε, συνάδελφοί του ΣΥΡΙΖΑ, και έτσι εξηγείται και τι ψηφίζετε.

Εγώ δεν ενοχλήθηκα τόσο από το γράμμα του Πρωθυπουργού –και με αυτήν την έννοια. Ενοχλήθηκα, όμως, όταν πριν από μερικές εβδομάδες ο κ. Καμμένος προέβη σε μία αθλιότητα στο πρόσωπο του Προέδρου της Βουλής και μάλιστα για μέλος της οικογένειάς του και κανείς Υπουργός ή Πρωθυπουργός δεν είπε μία κουβέντα! Γιατί τότε είχατε ανάγκη τις ψήφους του Καμμένου! Γι' αυτό, κύριοι! Αυτό με ενόχλησε εμένα πιο πολύ, παρά αυτό που έκανε χθες. Διότι αυτό που έκανε χθες ή μάλλον σήμερα επιβεβαιώνει προηγούμενες παρεμβάσεις του. Απλώς ήταν δημόσια. Κλείνω αυτό το κομμάτι.

Κοιτάξτε, στο θέμα του Κανονισμού σε σχέση μάλλον με τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες αυτό που έχει μεγαλύτερο πρόβλημα, κατά την άποψή μου, είναι οι διαδικασίες του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου.

Οι Υπουργοί έχουν πάψει να προσέρχονται σε σημαντικό ποσοστό, σε πολύ μεγάλο ποσοστό, για τον Κοινοβουλευτικό Έλεγχο και να απαντούν σε ερωτήσεις.

Θα σας πω ότι για το 2018 το νούμερο ήταν χίλιες τριακόσιες πενήντα επίκαιρες, σε τετρακόσιες προσήλθαν και μάλιστα από τις τετρακόσιες εάν δείτε, είναι συγκεκριμένοι οι Υπουργοί που έχουν πάρα πολύ μεγάλο αριθμό. Εάν κι αυτοί δεν τηρούσαν τη δεοντολογία, τότε το ποσοστό του 29% θα ήταν πολύ χαμηλότερο.

Και δεν είδα καμμία διάταξη να έρχεται για την ενίσχυση του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου στην τροποποίηση του Κανονισμού. Έχω προτείνει πάρα πολλές φορές, έχω διαμαρτυρηθεί, νομίζω ότι κάποια στιγμή πρέπει να το δούμε σοβαρά όλα τα κόμματα, γιατί εάν σήμερα δεν αφορά την πλειοψηφία ως πλειοψηφία, τη σημερινή ή την εκάστοτε, αυτό το θέμα, την αφορά στη συνέχεια ως Αντιπολίτευση.

Κι εδώ είναι που έχετε μεγάλη ευθύνη, κύριοι της σημερινής Πλειοψηφίας. Με όλες αυτές τις παρεκτροπές που γίνονται, ανοίγετε τη μπουκαπόρτα, δίνετε το διαβατήριό, δίνετε την άδεια στην επόμενη πλειοψηφία, εάν δεν λειτουργήσει με αρχές, εάν δεν έχει φραγμούς, εάν δεν υπάρχει κάποιος να τους βάλει χαλινάρι, να περάσουν σε περισσότερες παρεκτροπές και να μην μπορεί να ειπωθεί τίποτα. Αυτό είναι η μεγαλύτερη ζημιά. Προσέξτε το.

Κάθε πλειοψηφία πρέπει να αφήνει μια παρακαταθήκη, η οποία να είναι θεσμική και να ισχυροποιεί τους θεσμούς για την πρόοδο αυτού του τόπου και όχι για να μας συζητά αρνητικά ο λαός. Αυτό είναι το θέμα. Μπορούμε, εάν απαλλαγούν κάποιοι από νοοτροπίες και πρακτικές τις οποίες έχουν στο μυαλό τους, νομίζω ότι μπορούμε να το κάνουμε ανεξάρτητα από την ιδεολογικοπολιτική τοποθέτηση του καθενός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ακούστε, ειπώθηκαν πάρα πολλά για τους Βουλευτές, για τις μετακινήσεις κ.λπ.. Εδώ αυτό που γίνεται τώρα δεν έχει ματαγίνει! Επειδή αναφέρθηκε πάρα πολλές φορές από συναδέλφους για τη Δημοκρατική Συμπράταξη και το Κίνημα Αλλαγής, εμείς κάναμε ένα προσκλητήριο, η Φώφη Γεννηματά ως Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, για την αναγέννηση του χώρου της δημοκρατικής παράταξης και προσήλθαν και κόμματα και πρόσωπα που ανήκουν στον ευρύτερο χώρο της δημοκρατικής παράταξης. Κι αυτό είναι μια προσπάθεια που μπορεί να συμβάλει στο να λειτουργήσουν καλύτερα και τα κόμματα και το Κοινοβούλιο και η δημοκρατία.

Δεν κάνανε κανένα κάλεσμα εμείς στους δεξιούς, τους ακραίους! Δεν κάνανε εμείς κανένα κάλεσμα στην παλαιοκομματούρα του παρελθόντος, την οποία θα καταργούσατε και την οποία έχετε ενσωματώσει δυστυχώς στον ΣΥΡΙΖΑ. Όλη την παλαιοκομματούρα την έχετε πάρει. Και τους δικούς μας γενίτσους και τους ακραίους δεξιούς! Και λέτε τώρα για κυβερνητικές πλειοψηφίες; Με ποια ταυτότητα; Και με ποια μούτρα κάνετε προσκλητήριο στην προοδευτική παράταξη, σε μας,

όταν έχετε αυτή την προμετωπίδα, τους ακραίους δεξιούς; Δηλαδή, μου κάνετε εμένα κάλεσμα να κάτσω στην ίδια καρέκλα με την Παπακώστα! Είστε σοβαροί;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Άει από εκεί!

Λοιπόν, προχωράμε.

Για να ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε, θα τοποθετηθώ σε δυο, τρία άρθρα και πριν τελειώσω θα σας πω το εξής: Την Παρασκευή –και απευθύνθηκα στον Πρόεδρο και τον ενημέρωσα με επιστολή– εδώ, ο Υπουργός Ναυτιλίας, ο κ. Κουβέλης, δεν ήρθε να μου απαντήσει, για πολλοστή φορά, γιατί έχει απαντήσει, λέει, στην ερώτηση κ.λπ. και έχει απαντηθεί το θέμα.

Διαβάζω σήμερα σε μια εφημερίδα ότι αύριο κάνει μια σύσκεψη εδώ στη Βουλή με τους Βουλευτές, λέει, που υπέγραψαν κοινή ερώτηση –βλέπε ΣΥΡΙΖΑ και Δανέλλης– για το θέμα του μεταφορικού ισοδύναμου, προκειμένου να δώσει απαντήσεις. Δεν έρχεται δηλαδή στη θεσμική διαδικασία του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου, με «γράφει» κανονικότητα, αλλά να ξέρει ότι αυτό θα του το αποδώσει και ο ελληνικός λαός και οι Κρήτες, θα του το αποδώσουν του κ. Κουβέλη, με όποιον τρόπο μπορούν. Δεν πολιτεύεται στην Κρήτη, αλλά θα πληρώσουν άλλοι πολιτικά τη «νύφη». Λοιπόν, θα την πληρώσουν άλλοι, δεν ξέρω ποιοι θα είναι.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αλλά εμένα με ενδιαφέρει το εξής: Κάνει σύσκεψη με τους Βουλευτές για το θέμα; Εντάξει. Και γιατί δεν καλεί όλους τους Βουλευτές της Κρήτης, μόνο καλεί τους συριζαίους και τον Δανέλλη; Γιατί, κύριε Κουβέλη; Αυτή, λοιπόν, είναι αντιθεσμική λειτουργία και την κάνει και στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρήστε, παρακαλώ και στα άρθρα που θέλετε να τοποθετηθείτε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

Ας την έκανες την Κουμουνδούρου, ας την έκανε στο Υπουργείο, δεν θα έλεγα τίποτα. Αλλά, προς Θεού, στη Βουλή και να το ανακοινώνουν κίολας ότι καλούν μόνο τους συριζαίους; Υπάρχει εξήγηση, βεβαίως. Θα την δημοσιοποιήσω.

Έρχομαι τώρα στον Κανονισμό, διότι ήδη μίλησα πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καιρός είναι. Ολοκληρώστε σύντομα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για τα άρθρα 12 και 19 ήθελα να πω. Στη Διάσκεψη των Προέδρων ήμουν εγώ ο οποίος πρότεινα μια ρύθμιση, η οποία να αφορά τους ειδικούς φρουρούς και υπήρξε μια συνεννόηση, υπήρξε μια συναίνεση και προχώρησε, πράγματι, η επιτροπή και το προετοίμασε. Είναι το τυπικό κλείσιμο μιας εξέλιξης, την οποία έχουμε υποχρέωση να προχωρήσουμε. Τοποθετηθήκαμε και στην επιτροπή χθες θετικά, ψηφίσαμε και επιφυλαχτήκαμε για ορισμένα άλλα άρθρα.

Γιατί επιφυλαχτήκαμε στα άρθρα και γιατί ο Θόδωρος Παπαθεοδώρου είπε ότι δεν υπήρξε σε όλα συναίνεση; Γιατί αυτό είναι ένα πρόβλημα. Έπρεπε και στα άλλα να υπάρξει αντίστοιχη προετοιμασία και να προχωρήσει.

Σε κάθε περίπτωση, επειδή θεωρούμε ότι το άρθρο 19 είναι μια δίκαιη εξέλιξη, η οποία πρέπει να ολοκληρωθεί, δεν είχαμε σκοπό να το καταψηφίσουμε, παρά την κριτική για την έλλειψη συναίνεσης, ούτε θα το καταψηφίσουμε. Είμαστε θετικοί, γιατί πρέπει αυτά όλα να κλείνουν με τον καλύτερο τρόπο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρήστε, παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Άρα, θα είμαστε θετικοί σε αυτά τα δυο άρθρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Κεγκερόγλου.

Τον λόγο έχει η κ. Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, για πέντε λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συγχωρήστε μου τη λαρυγγίτιδα. Πλέον για να υπερασπιστώ

τον εαυτό μου, έκλεισε ο λαιμός μου. Ευχαριστώ τον κ. Παρασκευόπουλο που αναφέρθηκε στο όνομά μου. Προσπαθώ με τα τέρατα να τα βγάλω πέρα. Με ρίχνουν στον λάκκο των φιδιών και προσπαθώ να κόβω κεφάλια.

Εγώ ως νέα Βουλευτής το σκέφτηκα πάρα πολύ. Ίσως να μην ξαναπολιτευτώ ποτέ, διότι μιλάμε για ευτελισμό του ελληνικού Κοινοβουλίου. Προηγουμένως, όταν ο Αντιπρόεδρος της Βουλής –ευχαριστώ τουλάχιστον τους υπαλλήλους της Βουλής, κάνουν θαυμάσια το έργο τους– λέει ότι μπορεί το Κοινοβούλιο να λειτουργήσει και χωρίς Βουλευτές, ότι δεν χρειαζόμαστε εδώ μέσα και ότι μπορεί να λειτουργήσουν τα έδρανα για εμάς, αισθάνομαι απογοητευμένη.

Θα τα πιάσω ένα-ένα από την αρχή τα πράγματα.

Θα ήθελα να απευθυνθώ στη Νέα Δημοκρατία. Λοιπόν, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ούτε την απλή αναλογική ψηφίσατε. Έχετε μέσα στο κόμμα σας Βουλευτές που είναι τελειώς σεξιστές, τον κ. Γιακουμάτο, τον κ. Οικονόμου και άλλους. Μην κουνάτε το χέρι σας, κύριε Τσιπρά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Όπως σας ακούω, έχω το δικαίωμα να κουνάω το χέρι μου. Δεν σας είπα τίποτα! Σας παρακαλώ!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Εντάξει, κάντε ό,τι θέλετε.

Υπάρχουν πάρα πολλά και τα ξεχνάω. Η αναθεώρηση του επαίσχυντου άρθρου 86 που θα γίνει «περί μη ευθύνης Υπουργών» θεωρώ ότι είναι το μόνο καλό, όπως και η ασυλία των Βουλευτών για ποινικά και αστικά αδικήματα θα έπρεπε να αίρεται. Μόνο για το δικαίωμα του λόγου είχαμε αυτό το δικαίωμα, όπως και το πανεπιστημιακό άσυλο είναι για να έχουμε ελευθερία του λόγου, όχι για να κρυβόμαστε, όπως κάποιος Βουλευτής σας, της Νέας Δημοκρατίας, που πριν χρόνια είχε σκοτώσει στη λεωφόρο Αλίου μια κοπέλα και δεν δικάστηκε ποτέ! Γιατί; Ήταν υπεράνω του νόμου;

Όσο για το ΠΑΣΟΚ, κύριοι, που έμβλημά σας ήταν η απλή αναλογική, δεν την ψηφίσατε και η Πρόεδρός σας, η κ. Γεννηματά, είχε το θράσος να ονομάζει τον Τσίπρα «νεοκομμουνιστή». Απορώ πώς το δέχτηκαν οι κομμουνιστές. Ευτελίσατε το ΚΚΕ, που ήταν αντάρτες και πολέμησαν στην Εθνική Αντίσταση, στον Γοργοπόταμο, ενώ εσείς όλοι οι δεξιοί ήσασταν με τις κουκούλες, δωσίλογοι. Δωσίλογοι, να! Είστε ίδιοι με τη Χρυσή Αυγή.

Όσο για τον κ. Λεβέντη, χθες που είχε μια ομιλία στο Παλάτι, ξέρετε τι είπε; Να ετοιμάσουμε το Γουδύ. Αν είναι δυνατόν! Να ετοιμάσουμε το Γουδύ! Δηλαδή, μας διχάζουν τόσο πολύ, να κάνουμε έναν εμφύλιο; Ό,τι είχε πει και η Χρυσή Αυγή, δηλαδή ότι πρέπει να ετοιμαζόμαστε για τη Μακρόνησο, να φτιάξουμε τα υπόλοιπα, που θέλουν να γίνουν μουσείο.

Ντρέπομαι! Ντρέπομαι για την ελληνική Βουλή αυτήν τη στιγμή. Ειλικρινά σας το λέω, διότι ήμουν η μόνη Βουλευτής που έμεινα έξι μήνες ανεξάρτητη. Είδα τα πράγματα τόσο καθαρά και παρ' όλες τις προτάσεις που είχα, επέλεξα να πάω στο ΣΥΡΙΖΑ, γιατί είπα πως προτιμώ να πάω με τους ηττημένους και καθαρούς, παρά με τους νικητές και βρώμικους και υπέστην τόσο πολύ bullying από όλα τα κόμματα!

Το μόνο για το οποίο κατηγορώ το ΣΥΡΙΖΑ είναι πως ποτέ, επί έναν χρόνο, δεν βγήκε να με υπερασπιστεί κανένας. Άφηναν τον κ. Λεβέντη να λέει «την έδρα μου» και «την έδρα μου» και «την έδρα μου»! Όταν έγινα ανεξάρτητη, του είπα να πάρει την έδρα, αλλά έλεγαν «όχι», γιατί πίσω από μένα ήταν ο κ. Καλλιάνος και η αδιαντροπία του ήταν να πει ότι ήθελα να γίνω αντιπρόεδρος, για να κάνω την κόρη μου μετακλητή! Τέτοιο Κοινοβούλιο έχουμε!

Ο κ. Λεβέντης έλεγε «όχι οικογενειοκρατία» και έκανε Βουλευτή τον γιο του και Αντιπρόεδρο της Βουλής. Εγώ του είχα πει «μην κάνεις Αντιπρόεδρο της Βουλής το γιο σου, διότι ευτελίζεις την κοινωνία, όταν έλεγες «όχι οικογενειοκρατία» έπρεπε να το εννοείς». Γι' αυτό έφυγα από το κόμμα. Διότι όταν έκανε Αντιπρόεδρο τον γιο του, του είπα «κάνε οποιονδήποτε άλλο», αλλά εκείνος εκεί. Στα δύο χρόνια τον έκανε Αντιπρόεδρο της Βουλής. Αν ήταν δέκα χρόνια, τι θα τον έκανε; Αυτοκράτορα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δεν χρειάζομαι καμμία καρέκλα ούτε ζήτησα καμμία καρέκλα. Λυπάμαι για εσάς. Εσείς είπατε για τη Μακρόνησο. Εμένα ο πα-

τέρας μου πολέμησε στην Αλβανία και μετά στο Ελ Αλαμίν. Με έχει βαφτίσει η Βέμπο και είμαι περήφανη γι' αυτό. Κι όταν πέθανε, ξέρετε τι ζήτησαν στη μητέρα μου; Να επιστρέψει το περίπτερο που δεν είχε πάρει ποτέ! Και δεν δέχτηκε να μας βάλει στο δημόσιο. Έχω τα παράσημά του και δεν δέχτηκε να μας βάλει στο δημόσιο. Εγώ σπούδαζα και εργαζόμουν σε ναυτιλιακή εταιρεία και αν με είχε βάλει στο δημόσιο στα 36 μου χρόνια, με τρία παιδιά, θα είχα πάρει σύνταξη και θα με πληρώνατε μέχρι τα 96 που έχει φθάσει η μητέρα μου.

Λυπάμαι για το ελληνικό Κοινοβούλιο και για τα παλαιά κόμματα. Μου λέτε εσείς, οι παλιοί Βουλευτές, ότι «έχω είκοσι πέντε, τριάντα χρόνια Βουλευτής». Και τι μου το λέτε; Για να σας καμαρώσω; Εσάς λέει «επάγγελμα: Βουλευτής και έδρα επιχείρησης: ελληνικό Κοινοβούλιο». Και δεν φθάνει αυτό μόνο. Θέλετε να παραδώσετε την επιχείρησή σας και στα παιδιά σας! Ο Κεφαλογιάννης, ο Βαρβιτσιώτης και ο Καραμανλής! Τη δίνετε μετά κληρονομικώς, λες και είναι επιχείρησή σας η βουλευτική έδρα. Δεν ντρέπεστε λίγο; Ντρέπομαι για εσάς! Ντρέπομαι που έγινα Βουλευτής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε τη σκέψη σας, παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Δεν μπορώ να συνεχίσω άλλο. Λυπάμαι ειλικρινά για τα δύο μεγάλα κόμματα που τόσα χρόνια πάλευαν. Λυπάμαι ειλικρινά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο επί προσωπικού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, για ένα λεπτό.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όπως καταλαβαίνετε, κύριε Πρόεδρε, ζήτησα για άλλη μια φορά τον παραλογισμό μέσα στην ελληνική Βουλή. Η κυρία δημοσίως αποκάλεσε «κουραμπιέδες» όλους τους πολιτικούς αρχηγούς.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ναι!

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όταν έρθει η ώρα σας, μιλήστε. Σας παρακαλώ πολύ. Δεν σας διέκοψε κανείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Στον δικό σας παραλογισμό δεν διέκοψε κανείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μιλήστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Αποκάλεσε όλους τους πολιτικούς αρχηγούς «κουραμπιέδες», εκτός από τον κ. Τσίπρα. Παρακαλώ και τους υπολοίπους που βρίσκονται εδώ, να λάβουν τον λόγο, να υπερασπιστούν τους πολιτικούς αρχηγούς.

Όσον αφορά τα λόγια που είπε και για το αν μπορούμε να λάβουμε υπ' όψιν μας κατά πόσο είναι ειλικρινής, δημοσίως δεσμεύτηκε ότι αν ζητήσουμε την έδρα, θα την παραδώσει.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Να παραδεχτείτε τι μου ζητήσατε στο γραφείο 51 να κάνω και εγώ να παραδώσω την έδρα!

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Καθίστε κάτω, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρία Μεγαλοοικονομού, καθίστε σας παρακαλώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Εδώ είναι Κοινοβούλιο. Δεν είναι πάνελ, κυρία Μεγαλοοικονομού. Αυτά να τα κάνετε στα πάνελ. Επειδή λέτε για ευτελισμό του Κοινοβουλίου, εσείς μόνοι σας το ευτελίζετε αυτήν τη στιγμή. Αυτά να τα κάνετε στα πάνελ που σας καλούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεχίστε, κύριε Γεωργιάδη και ολοκληρώστε.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, απλά είπα τόσα πράγματα επί προσω-
πικού.

Για να κρίνουμε κατά πόσο είναι ειλικρινής στους λόγους της, δημοσίως βγήκε και είπε ότι αν ζητήσουμε την έδρα, θα βγει και θα την παραδώσει. Έχουμε ζητήσει την έδρα και περιμένουμε να την παραδώσει. Αλλά προφανώς είναι βολική η καρέκλα και δεν θέλει να την αφήσει η κυρία. Ποτέ δεν είπαμε να μην τη δώσει, αφού έφυγε, για κανένα κ. Καλλιάνο. Αυτό έχει γίνει προτού φύγει από το κόμμα. Της είπαμε ότι αν φύγεις και αν δεν παραδώσεις την έδρα σου, θα πάει στη Νέα Δημοκρατία. Από εκεί και πέρα, αφού έφυγε, είναι ελεύθερη και υπόλογη των πράξεών της.

Από και πέρα το «151» είναι αυτήν τη στιγμή του ελληνικού Κοινοβουλίου και για αυτόν τον λόγο δεν δίνει την έδρα, για να μην ρίξει την Κυβέρνηση!

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κυρίες Γεωργιάδη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, κυρία Μεγαλοοικονομού. Δεν υπάρχει προσωπικό θέμα. Δεν είπε κάτι για εσάς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Πρέπει να υπάρχει σεβασμός στο Κοινοβούλιο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Παπαδόπουλε, ηρεμία.

Τον λόγο έχει ο τελευταίος ομιλητής, ο κ. Αντώνιος Συρίγος, Βουλευτής Κυκλάδων του ΣΥΡΙΖΑ, για πέντε λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω μια ειδική αναφορά σε ένα άρθρο που συζητούμε σήμερα και ακολούθως θα πω και εγώ δυο λόγια, μια και πάρα πολλά ακούστηκαν. Από ένα σημείο και πέρα, εξετέθησαν πολλές σκέψεις, πολλές προτάσεις. Είναι ένας γόνιμος διάλογος. Θα πω και εγώ τις δικές μου και όλες αυτές κρίνονται.

Ψάχνω να βρω –αυτή είναι η ειδική αναφορά-, γιατί ετέθη προηγούμενος, από ποια διάταξη προκύπτει ότι καταργείται η ανάρτηση εκθέσεων του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους. Δεν βρήκα καμμία. Τουναντίον, υπάρχει ένα εδάφιο το οποίο δεν έχει καταργηθεί, στο άρθρο 30Α, παράγραφος 3, που παραμένει, δηλαδή, ότι οι εν λόγω εκθέσεις αναρτώνται στο διαδικτυακό τόπο της Βουλής των Ελλήνων και παρουσιάζεται ενώπιον της Διαρκούς Επιτροπής κ.λπ.. Συνεπώς, νομίζω ότι δεν υπάρχει κάποιο ζήτημα πάνω στο θέμα αυτό και κακώς ετέθη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζω με ένα ερώτημα που ετέθη από την Αντιπολίτευση. Κυβέρνηση μειοψηφίας ή όχι; Τρεις τουλάχιστον φορές εκρίθη τελευταίως –μία με την υπερψήφιση του προϋπολογισμού, μία με την απόρριψη της πρότασης δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας και μία με την ψήφο εμπιστοσύνης που δόθηκε στην Κυβέρνηση- ότι η Κυβέρνηση αυτή διαθέτει την εμπιστοσύνη της Βουλής. Εξάλλου, το άρθρο 84 του Συντάγματος μιλάει για εμπιστοσύνη της Βουλής, των Βουλευτών και δεν αφήνει περιθώρια για άλλες ερμηνείες.

Είναι, λοιπόν, ο ισχυρισμός περί κυβερνήσεως μειοψηφίας, αβάσιμος και ανυπόστατος. Αναρωτιέμαι, δε, αν μια κυβέρνηση απολαύει της εμπιστοσύνης της Βουλής, προς τι αναζητείται τεκμήριο της δεδηλωμένης, όταν αποδεικνύεται ότι υπάρχει η εμπιστοσύνη της Βουλής. Είναι ένα ερώτημα.

Ο Πρόεδρος της Βουλής –έρχομαι σε ένα δεύτερο- πρέπει ως κύριο μέλημά του πράγματι –και έτσι είναι- να έχει την απρόσκοπτη λειτουργία του κοινοβουλευτικού έργου, νομοθετικού και ελεγκτικού. Αυτή είναι η κύρια υποχρέωση και αυτήν τηρεί πιστά ο Πρόεδρος της Βουλής και δεν μπορεί να τον κατηγορήσει κανείς για αυτήν την έγνοια και τη φροντίδα του. Υπό αυτήν την έννοια, δεν νοείται Πρόεδρος της Βουλής που δεν θα ήθελε να προφυλάξει τη Βουλή από ηθελήμενες ή αθέλητες αρρυθμίες. Αυτό πράττει ο νυν Πρόεδρος της Βουλής και αυτό έχει πράξει μέχρι τώρα.

Ένα τρίτο στοιχείο: Η συζήτηση, η διαβούλευση, η κοινωνία, η ανταλλαγή των απόψεων μεταξύ των κορυφαίων παραγόντων της Πολιτείας, όπως παραδείγματος χάριν –αναφέρομαι στους τρεις κορυφαίους- ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός (ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως) και ο Πρόεδρος της Βουλής, σε καμμία περίπτωση δεν συνιστά παρέμβαση του ενός στο

έργο του άλλου. Είναι επιβεβλημένη υποχρέωση η συνεννόηση μεταξύ τους.

Γι' αυτό πιστεύω ότι πρέπει να αναγνωστεί ξανά η επιστολή του Πρωθυπουργού και από εκεί είναι δεδομένο ότι αυτό το οποίο ισχυρίζομαι μπορεί να γίνει απολύτως αντιληπτό. Η συνεννόηση δεν συνιστά παρέμβαση και είναι επιβεβλημένη μεταξύ των κορυφαίων πολιτειακών παραγόντων.

Η Βουλή πρέπει να συνεχίσει το έργο της εύρυθμα προς όφελος της κοινωνίας, έργο που δεν επιτρέπεται να ατονεί από την πρόκληση κάποιων κρίσεων τυπικισμού. Εξάλλου, καμμία κυβέρνηση που σαλεύει σταθερά στην εμπιστοσύνη της Βουλής δεν πέφτει με τέτοιους τρόπους. Είναι απρόσφορη κάθε τέτοια απόπειρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλή εκτελεί το έργο της μέχρι της τασσομένης συνταγματικής προθεσμίας, το ίδιο και η Κυβέρνηση που απολαύει της εμπιστοσύνης της. Όποιος διαφωνεί μ' αυτό, διαθέτει ικανά συνταγματικά εφόδια και δύναται να τα ασκήσει. Διαφορετικά η παρακώλυση του έργου της Βουλής διά παντοίων τρόπων, διαδικαστικού χαρακτήρος ή όχι –πάντως όχι πολιτικού- θα μου επιτρέψετε να πω –εξάλλου τόσα έχουν ακουστεί- κατά τη δική μου ταπεινή άποψη συνιστά πράγματι θεσμική απρέπεια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον τελευταίο ομιλητή κ. Συρίγο.

Τώρα θα κλείσουμε τη συζήτηση με τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Νίκο Βούτση.

Ορίστε, κυρίες Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω μ' αυτό με το οποίο θα τελειώσω κιόλας, ότι δηλαδή εκτιμώ πως αυτά τα τριάντα χρόνια εγώ ως Πρόεδρος της Βουλής και οι συνάδελφοι του Προεδρείου εκτελούμε τα καθήκοντά μας με απόλυτη θεσμική προσήλωση. Το λέω έτσι και θα το πω και στο τέλος. Γι' αυτό ακριβώς όποιος ή όποια πολιτική δύναμη ευλόγως κατά το Σύνταγμα έχει ένσταση σ' αυτήν την προσπάθεια που κάνουμε με τον τρόπο που την κάνουμε, έχει κάθε τρόπο να λειτουργήσει ανατρεπτικά, αποτρεπτικά, για το καλό της Βουλής, καταθέτοντας πρόταση δυσπιστίας.

Δεν είναι σωστό αυτό που έγινε τέσσερις-πέντε φορές τα τελευταία δύο χρόνια μέσω διαρροών και μέσω διάφορων ανοίκειων πεζοδρομικών εκφράσεων. Θυμάμαι γραφείο τύπου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που έγραψε «να μην ξύνεται πολύ στην γκλίτσα του τσοπάνη ο Πρόεδρος» και διάφορα άλλα για τα οποία πραγματικά σηκώνω τα χέρια ψηλά, διότι όσο μεγάλες αντιπαραθέσεις κι αν έχουμε εδώ μέσα, η φρασεολογία μας μάς τιμά και εν πάση περιπτώσει την προσέχουμε.

Άρα λοιπόν, δεν είναι δυνατόν –σας επαναλαμβάνω- επί διетία να στοχοποιούμε από συγκεκριμένο κόμμα, εν προκειμένω από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, με αιτιολογημένα ή αναίτια πράγματα –σέβομαι όλες τις ενστάσεις ή τις υποδείξεις που γίνονται ή και τα επιχειρήματα που υπάρχουν- και αυτό να δημιουργεί μια αχλή που να φτάνει σε κάποια αδιέξοδα.

Άρα λοιπόν, πιστεύω –το λέω για τρίτη φορά- ότι και εγώ και όλοι οι συνάδελφοι Αντιπρόεδροι, δηλαδή το Προεδρείο, με εξαιρετική θεσμική προσήλωση αυτά τα τριάντα χρόνια –και πιστεύω και από εδώ και πέρα- κάνουμε το έργο μας. Το λέω ευθύτητα.

Πρέπει αρκετά πράγματα που ετέθησαν σήμερα λόγω κλίματος –έτσι ειπώθηκε- να τα διευκρινίσουμε απ' αυτό το Βήμα. Διότι ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι παρ' ότι γράφω πολύ, μιλάω, πηγαίνω και σε εκπομπές και σε ραδιόφωνα, ουδέποτε για θέματα που αφορούν τη Βουλή –όπως για θέματα αστυνόμευσης μέχρι οτιδήποτε άλλο- δεν τοποθετούμαι παρά από του Βήματος αυτού ή στους κοινοβουλευτικούς συντάκτες. Μερικά πράγματα, λοιπόν, πρέπει να ξεκαθαρίσουν.

Πράγμα πρώτο, σε σχέση με την κινητικότητα Βουλευτών που έχει υπάρξει σ' αυτή την τελευταία Σύνοδο ιδιαίτερα, αλλά και στις προηγούμενες συνόδους της Βουλής. Δεν θα αναφερθώ σε προηγούμενα παραδείγματα, για το τι έγινε στις κυβερνήσεις που ήταν στο πρώτο και το δεύτερο μνημόνιο, ποια κόμματα έγι-

ναν, πόσοι Βουλευτές ήρθαν, έφυγαν κ.λπ.. Δεν με ενδιαφέρει το συγκριτικό στοιχείο. Με ενδιαφέρει να φύγουμε από τη συνωμοσιολογία. Με ενδιαφέρει να αντιληφθούμε όλες και όλοι πως βρισκόμαστε σε μια οκτακομματική Βουλή, είμαστε στην τέταρτη Σύνοδο κάτι που δεν έχουμε ξαναζήσει τα τελευταία τουλάχιστον δεκαπέντε χρόνια, βρισκόμαστε ενώπιον κορυφαίων ζητημάτων, όπως η συνταγματική αναθεώρηση που ξεκινά, κύριε Πρόεδρε, την άλλη εβδομάδα και βρισκόμαστε και αντιμέτωποι, δηλαδή αντίθετοι, ως πολιτική έκφραση της κοινωνίας σε μεγάλες εκκρεμότητες παραδείγματος χάριν, εθνικές, όπως το ζήτημα των Πρεσβών που διχάζει, διαιρεί, δημιουργεί συνειδησιακά προβλήματα. Οι Βουλευτές είναι έξω απ' αυτό το κλίμα; Πού είναι οι Βουλευτές;

Εγώ θα υπερασπίσω όλους τους κυρίους και κυρίες Βουλευτές που έκαναν οποιαδήποτε νέα θεώρηση της πολιτικής τους θέσης και στάσης προς οποιοδήποτε κόμμα ή προς τον χώρο των Ανεξαρτήτων. Φεύγω από τους έξι. Θα έρθω ύστερα. Σας υπερασπίζομαι, διότι ακριβώς αυτά που γίνονται, με την έννοια της πολιτικής σημαντικότητας και της περιόδου που διανύουμε στην Ελλάδα και την Ευρώπη, είναι τόσο σημαντικά που προφανώς αναδιαμορφώνουν ενδεχομένως -δεν ισχύει για μένα ή για το ΚΚΕ, όπως είπε προηγουμένα ο κ. Παφίλης- συνειδήσεις, πολιτικές επιλογές κλπ. Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να φύγουμε από τη συνωμοσιολογία, πόσα πήρε, τι έγινε, πώς το είπε, πόσους θα βάλει στα ψηφοδέλτια ο Μητσοτάκης μεθαύριο απ' αυτούς που ήδη ήρθαν ή που θα έρθουν. Δεν πρόκειται περί αυτού. Πρέπει να καταλάβουμε τι περνάμε, πώς το περνάμε και να μπορέσουμε από κοινού να το αντιμετωπίσουμε θεσμικά.

Δεύτερον, σε σχέση με τις επιστολές που υπήρξαν. Λυπάμαι πάρα πολύ πραγματικά. Δεν μπορώ προφανώς να παρεμβαίνω σε ραδιόφωνα και σε κανάλια διορθώνοντας, αλλά ακούω από χθες το εξής. Κανείς δεν λέει -προηγουμένα ακούστηκε μόνο από τον κ. Παρασκευόπουλο και από έναν, δύο ακόμα συναδέλφους- πως οι συνάδελφοι αυτοί στις ατομικές τους επιστολές λένε σαφώς εκτός από τα νομοσχέδια που έχουν ονομαστική ψηφοφορία. Δηλαδή, όλα τα νομοσχέδια πάνω στα οποία υπάρχουν σοβαρές αντιστάσεις, ενστάσεις και που κάθε Βουλευτής καλείται να τοποθετηθεί προσωπικά με την Ολομέλεια παρούσα.

Η ανάγκη αυτή πώς προέκυψε; Δεν ήμασταν όλοι εμείς εδώ; Τότε για σιγά. Πριν από μια εβδομάδα, λοιπόν, ήταν το νομοσχέδιο για το ΑΣΕΠ. Το θυμόμαστε. Υπάρχει, λοιπόν, η παραδοσιακή μέθοδος με την οποία η Βουλή εκφράζεται. Δεν είναι πουθενά στον Κανονισμό. Ούτε η έννοια της δεδηλωμένης υπάρχει μετά τη δεύτερη μέρα των εκλογών. Το λέω μήπως ακούνε από το κοινοβουλευτικό και από αλλού. Ψύχραιμα και ήρεμα λίγο να τα μαθαίνουμε.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι κατά την κοινοβουλευτική πρακτική, δηλώνουν οι εκπρόσωποι των κομμάτων και τεκμηριώνει το Προεδρείο, αυτό που είπε ο κ. Βενιζέλος προηγουμένα, το τεκμήριο της πλειοψηφίας με βάση τις δηλώσεις των εκπροσώπων των κομμάτων. Κι έτσι δεν έχει ούτε συνεχείς ονομαστικές ψηφοφορίες ούτε είναι ανάγκη να είναι όλοι οι Βουλευτές εδώ ή έστω οι εβδομήντα πέντε που λέει ο Κανονισμός. Γιατί λέει κάτι. Να είμαστε εβδομήντα πέντε, να μην είμαστε πέντε. Δεν πειράζει. Το έχουμε τσουλήσει έτσι. Και σωστά.

Τι έγινε λοιπόν, σ' αυτό το νομοσχέδιο; Υπήρχε πλειοψηφία. Διότι κατά την κατάθεση των απόψεων, ο μεν εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ εκπροσωπούσε τους εκατόν σαράντα πέντε Βουλευτές, οι δε άλλοι όλων των άλλων κομμάτων αθροιστικά ήταν εκατόν τριάντα τρεις. Πλην όμως όλοι αντελήφθησαν, γνώριζαν και καταλάβαμε ότι καθώς υπάρχουν δεκαέξι συνάδελφοι πλέον στη χορεία των Ανεξαρτήτων, κάτι έπρεπε με έναν τρόπο να διορθωθεί, κάτι έπρεπε να τονιστεί.

Πήγαμε την άλλη μέρα και έγινε μία διαδικασία, η οποία πάλι είχε μία ρητορική μέσα της άνευ προηγουμένου -διογκώσεις πραγμάτων, διαφωνιών, τα αφήνω αυτά- και κάναμε μία ονομαστική ψηφοφορία που είχε το γνωστό αποτέλεσμα. Διότι, όπως ειπώθηκε προηγουμένα κατά κόρον και δεν έχει αμφισβητηθεί και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αυτή η Κυβέρνηση τουλάχιστον στους τελευταίους επτά μήνες -δεν έχει ξαναγίνει- έχει πάρει τρεις φορές την εμπιστοσύνη της Βουλής.

Είπαμε τότε -θυμάστε, είχαμε σκηωθεί, διότι έγινε διάλογος μέσα στο Κοινοβούλιο- να πηγαίνουμε παντού σε ονομαστικές. Αυτή ήταν μία λύση. Ύστερα στη Διάσκεψη των Προέδρων είπαν τι γίνεται, έχουμε και δουλειές έξω να κάνουμε. Είπαμε, λοιπόν, να προσεγγιστεί το ζήτημα με μία ευρύτερη συναίνεση, εφόσον θα υπάρχει η διάθεση από πλευράς άλλων Βουλευτών να δηλώσουν ότι ψηφίζουν, όπως δήλωσαν τελικά οι έξι συνάδελφοι, έχοντας ψηφίσει πολλές φορές και έχοντας δώσει ψήφο εμπιστοσύνης και πρόσφατα, στα νομοσχέδια που δεν έχουν ονομαστική ψηφοφορία και δεν προκαλείται ονομαστική ψηφοφορία.

Προφανώς, σε οποιαδήποτε από αυτά -εγώ δεν το αποκλείω αυτό, μπορεί να έρθουν και νομοσχέδια που να έχουν λεπτά ζητήματα, παραδείγματος χάριν ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δεν είναι πια το μνημόνιο ή το μη μνημόνιο, υπάρχουν διάφορα δεν είναι μόνο οι Πρέσβεις- μπορεί οποιοσδήποτε εξ αυτών, όπως και οποιοσδήποτε εξ ημών, να πει εγώ αυτό δεν το ψηφίζω.

Αυτό έγινε. Αυτό έγινε, έτσι ώστε από κοινού να είναι τεκμαρτό, να υπάρχει το τεκμήριο πως όταν οι συνάδελφοι λένε κάθε κόμμα τι ψηφίζει, να γνωρίζουν ότι από τους δεκαέξι -ή μεθαύριο μπορεί να είναι έξι, μπορεί να γίνουν λιγότεροι ή να γίνουν είκοσι τέσσερις, δεν μπαίνω στην αριθμητική αυτή- ανεξάρτητους Βουλευτές υπάρχουν τουλάχιστον έξι οι οποίοι με μία αρχική δήλωση θεωρούν ότι ψηφίζουν το νομοσχέδιο που έφερε η Κυβέρνηση, έτσι ώστε να μην υπάρχει καμμία αντιδικία και να μην γίνονται οι ονομαστικές ψηφοφορίες κ.λπ.. Περί αυτού πρόκειται.

Αντ' αυτού, υπάρχει μία ρητορική περί παρακμής, περί ευτελισμού, μία ρητορική που κανιβαλίζει τους έξι συναδέλφους, με ερωτηματικά και με άλλα πράγματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Με συγχωρείτε, κύριε Τσιάρα.

Δεν λέω μόνο τι έχει γίνει από την πλευρά σας. Μιλώ και για δημόσιους εκβιασμούς και για αφιερώματα και για πακέτα που θέλουν να μακελέψουν ή θέλουν πολλάπλά να στοχοποιήσουν συναδέλφους και στα οποία πρέπει να είμαστε όλοι από τη μία πλευρά και να μην επιτρέπουμε αυτή την κατάσταση.

Λέω, λοιπόν, ότι αυτό είναι επτακάθαρο. Περί αυτού πρόκειται. Όποια πολιτική δύναμη θεωρεί ότι η παρούσα Κυβέρνηση προφανώς δεν έχει την εμπιστοσύνη της Βουλής, κάνει τη σχετική συνταγματική διαδικασία. Έχει περάσει και το εξάμηνο κ.λπ.. Προς τι όλη η άλλη αχλή; Θίχθηκε η δημοκρατική ευαισθησία σε σχέση με ποιο πράγμα; Αφού ακριβώς υπήρξε αυτή η πρόνοια για να θεραπευτεί αυτό που όλες και όλοι από κοινού είδαμε και αντιμετωπίσαμε.

Και έρχομαι στο θέμα της επιστολής του Πρωθυπουργού. Εδώ πια, πραγματικά σας λέω, αδυνατώ να παρακολουθήσω αυτά τα οποία έχουν ειπωθεί από χθες.

Ο Πρωθυπουργός, ο κ. Τσίπρας, με την πυκνότητα παρουσία του επί τριετίσμι χρόνια στην ελληνική Βουλή -σε αντίθεση με το πρόσφατο τουλάχιστον παρελθόν άλλων Πρωθυπουργών, διότι και στο παρελθόν υπήρχαν κι άλλοι Πρωθυπουργοί που είχαν μία πυκνή παρουσία και συμμετοχή στα δρώμενα- έχει μία εξαιρετική παρουσία, από πλευράς συνέπειας, μέσα στο Κοινοβούλιο, σε όλα τα επίπεδα, για όλα τα θέματα. Όπως, επίσης, έχει και δικαίωμα να κάνει και αναφορές. Το γνωρίζετε καλύτερα εμού, διότι είστε παλαιότεροι. Θα μπορούσε, δηλαδή, να κάνει και αναφορές ή επιστολές που να διαβάγονται προς την ολομέλεια. Και να λέει ότι γι' αυτό το θέμα που έχει ανακύψει δημοσίως η άποψή μου είναι αυτή και θα παρακαλούσα αυτό. Διότι είναι και Πρόεδρος της μεγαλύτερης Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κοινοβουλίου.

Σας λέω αδυνατώ να καταλάβω πώς παραδείγματος χάριν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σήμερα για πολλοστή φορά με φρασεολογία τύπου «ο υπάλληλος» -από γραμμένο κείμενο- αναφερόμενος σε εμένα είπε ότι δεν επιτελώ τον θεσμικό μου ρόλο, διότι έπρεπε κανονικά να επιστρέψω στους έξι συναδέλφους τις επιστολές τους και στον Πρωθυπουργό την επιστολή του.

Σας λέω ευθύτατα: Εγώ στην πρόκληση και στην πρόσκληση να λειτουργήσω αντιθεσμικά και να συνεργήσω εναντίον της

Πλειοψηφίας της Βουλής και εναντίον του Πρωθυπουργού, όχι απλώς δεν πρόκειται να συναινέσω, αλλά θα το θεωρούσα ως το έσχατο θεσμικό ατόπημα και θα παραποιούμουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Περί αυτού πρόκειται! Ή είμαστε θεσμικά προσηλωμένοι και με έναν τρόπο αντιμετωπίζουμε τα πράγματα ή είμαστε υπάλληλοι «κομματο-τάδε» -το τι έχω ακούσει και από κορυφαία στελέχη τις τελευταίες μέρες δεν λέγεται- και καλούμαστε να συμπεριφερθούμε διαφορετικά. Τι δηλαδή; Να στραφούμε εναντίον της πλειοψηφίας! Αυτή είναι η πρόσκληση. Και αυτή η πρόσκληση προφανώς δεν εμπεριέχει ίχνος θεσμικής ευπρέπειας και από πλευράς ιστορικότητας δεν εμπεριέχει ίχνος θεσμικής προσήλωσης.

Άρα, λοιπόν, υπάρχει και ένα τέταρτο ζήτημα που θέλω να διευκρινίσω και αφορά στη λειτουργία της Βουλής. Ενώ τις περιφημες διατάξεις που θα έρχονταν στον Κανονισμό κ.λπ.. Σ' αυτό το ζήτημα περίμενα πραγματικά να υπάρχει μία ευρύτερη συναίνεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπήρξε καμμία πρόταση από μέρους μας η οποία να έχει μοιραστεί ή να την έχουμε δημοσιοποιήσει πριν την Επιτροπή Κανονισμού. Όλοι προσπαθούσαμε να καταλάβουμε, να αντιληφθούμε τι θα μπορούσε να θεραπευτεί για το καλό της κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Είναι σαφές και δεν θέλω να αναφερθώ και σε ιστορικά παραδείγματα ονοματίζοντας τουλάχιστον τέσσερις κορυφαίους πολιτικούς τα προηγούμενα χρόνια. Και εκείνοι έμειναν χωρίς Κοινοβουλευτική Ομάδα. Ήταν κορυφαίοι πολιτικοί της χώρας, οι οποίοι ήταν αρκετοί και υπήρχε ένας εξαιρετικός σεβασμός απέναντί τους από το Κοινοβούλιο.

Με κοιτάτε. Θέλετε να πω ονόματα; Ήταν ο Ζίγδης, ο Ηλιού, ο Μαρκεζίνης και άλλοι. Το γνωρίζετε.

Αφού, λοιπόν, τροποποιήθηκε λόγω των πολιτικών εξελίξεων η Κοινοβουλευτική Ομάδα της οποίας ηγούντο κατά τη διαπίστωση της δεδηλωμένης, δηλαδή το βράδυ των εκλογών, και έμειναν ως μονάδες, ως δύο, ως τρεις άνθρωποι, και ουδείς διανοήθη να τους βγάλει εκτός σειράς και των ελάχιστων προνομιών -ονομάστε τα- για να μπορούν να λειτουργούν ως Αρχηγοί ενός κόμματος. Περί αυτού πρόκειται. Αυτό θέλαμε να θεραπεύσουμε.

Θα μιλήσω με ονόματα για να είμαστε σαφείς. Είναι ο κ. Θεόδωράκης και ο ρόλος του. Έχει ένα κόμμα, έχει κατέβει δύο, τρεις φορές στις εκλογές. Τυγχάνει της κρατικής επιχορήγησης. Το κόμμα του είναι στις λίστες του ΕΣΡ για το πόσο χρόνο δικαιούται στα media. Το ζήτημα είναι να μπορεί να λειτουργεί σαν Αρχηγός κόμματος. Διότι, η Βουλή δεν έχει κανένα δικαίωμα να καταργήσει το κόμμα. Είναι θέμα λαϊκής κυριαρχίας από εκλογές σε εκλογές.

Είναι άλλο πράγμα η Κοινοβουλευτική Ομάδα. Και είπαμε και είπα και εγώ -τη μόνη φορά που μίλησα πριν την Επιτροπή Κανονισμού- ότι δεν προτιθέμεθα να παρέμβουμε επί των Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Εάν χρειαστεί κάτι, θα περιμένουμε μία γνωμοδότηση, την οποία θα συζητήσουμε. Και εγώ έχω άποψη για το τι λέει ακριβώς ο Κανονισμός, αλλά δεν παίζει ρόλο. Απομπεξάμε, λοιπόν, αυτά τα δύο.

Ήταν μία προσπάθεια έτσι ώστε αν και στο προσεχές μέλλον υπάρξουν και άλλοι πολιτικοί αρχηγοί και άλλα κόμματα τα οποία θα στερηθούν της δυνατότητας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας με τον τρόπο που ξέρουμε -διότι δεν μπορεί να υπάρχει Κοινοβουλευτική Ομάδα λιγότερη από πέντε, πρέπει να έχει Αντιπρόεδρο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, εισηγητή, αρχηγό, την αλφαβήτα θα πούμε τώρα μεταξύ μας;- να υπάρχει μία πρόνοια, μία προσθήκη στον Κανονισμό ότι, εν πάση περιπτώσει, κατ' αναλογία κ.λπ. μπορούν και αυτοί, όσοι είναι εξ αυτών των αρχηγών, να τυγχάνουν μιας διακριτικής μεταχείρισης όταν παίρνουν τον λόγο. Περί αυτού επρόκειτο.

Όλη η θεσμική εκτροπή, όλη η Πομπή, περιγράφηκε από τον αγαπητό Βαγγέλη Βενιζέλο προηγούμενα με τη γλαφυρότητά του, όπως και από αρκετούς από εσάς, από Βήματος της Βουλής, διότι προφανώς θέλετε να φτιάξετε ένα σκιάχτρο, ώστε να νομιμοποιήσετε να υπάρξει ένα δημοκρατικό -Θου, Κύριε, φυλακήν τω στόματί μου- μέτωπο απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ εν όψει της

εκλογικής διαδικασίας -όλοι το αντιλαμβάνονται- με πρόσχημα πράγματα για τα οποία όλοι θα μπορούσαμε να συνεννοηθούμε ή είναι εύλογα μέχρι και αυτονομία. Αυτές είναι οι αλήθειες, οι οποίες βέβαια δεν συζητούνται στα πάνελ, στα ραδιόφωνα, στις μεγαλόσχημες δηλώσεις των αρχηγών κ.λπ.. Ενώ σε σχέση με αυτά που έγιναν.

Επιτρέψτε μου να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι υπάρχει ένας σχεδιασμός, ένα αφήγημα για να παρουσιαστεί μία Κυβέρνηση ότι δεν είναι ισχυρή, παρότι πέρασε αυτούς τους σκοπέλους οι οποίοι υπήρχαν, ο Αύγουστος, ο προϋπολογισμός, ύστερα η έξοδος στις αγορές, ύστερα τα επιμέρους μέτρα και νομοσχέδια που ήρθαν. Υπάρχει, λοιπόν, όλος αυτός ο σχεδιασμός να παρουσιαστεί ανίσχυρη και σε δημοκρατική θεσμική εκκρεμότητα. Προσέξτε την επικινδυνότητα! Και μιλάτε περί Χρυσής Αυγής, με συγχωρείτε πάρα πολύ!

Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά η λογική αυτή, η ρητορική αυτή, ο σχεδιασμός αυτός, το αφήγημα αυτό, ότι «υπάρχει μία Κυβέρνηση που τι να κάνουμε; Θα μείνουν μερικούς μήνες ακόμα -άλλοι λένε τέσσερις, άλλοι λένε οκτώ ή εννιά κ.λπ.- αλλά να ξέρετε ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν είναι Κυβέρνηση, είναι μειοψηφία και κάνουν κόλπα με ρετάρια και με διάφορους περιφερόμενους για να κυβερνάνε τη χώρα», τι ωραίο σήμα είναι διεθνώς, στην πολιτική ζωή του τόπου, στην κοινωνία, που έχει τα χίλια βάσανα και που ξέρουμε και από αυτά που γίνονται τώρα ευρωπαϊκά πως είναι έτοιμη να θεωρήσει ότι συνολικά η πολιτική ζωή του τόπου και συλλήβδην οι πολιτικές δυνάμεις και συλλήβδην η δημοκρατία και το Κοινοβούλιο είναι άχρηστα! Τι ωραία ρητορική!

Θα μπορούσε να πει κανείς, ας πούμε, -τι να πω τώρα;- ότι το γαρ πολύ της θλίψεως γεννά παραφροσύνη ή αμηχανία; Είναι επικίνδυνο, όμως. Το καταλαβαίνουμε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Έχετε κάθε υποχρέωση και έχουμε όλοι υποχρέωση να εντοπίζουμε τα λάθη, τις αδυναμίες, τα ολισθήματα, τη φρασεολογία, τις ακρότητες -αλίμονο!- και να συνυπάρχουμε μέσα από αυτό και μέσα από τις αντιπαραθέσεις μας. Όχι, όμως, μία τέτοια ρητορική η οποία οδηγεί σε καταστάσεις οι οποίες είναι σε βάρος της δημοκρατίας.

Θέλω να πω και κάτι άλλο. Ο κύριος Πρωθυπουργός αισθάνθηκε την ανάγκη να δηλώσει κάτι που αισθάνομαι και εγώ να το πω από αυτό το Βήμα. Δεν εκβιάζομαστε και δεν μπορεί κανείς να μας εκβιάσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αντιλαμβάνεστε πολύ καλά ότι οποιαδήποτε προσπάθεια σε αυτήν την κατεύθυνση όχι μόνο θα πέσει στο κενό, αλλά θα οδηγήσει και τους εμπνευστές της κυριολεκτικά και στο περιθώριο της πολιτικής ζωής, αλλά και στο περιθώριο γενικότερα της δημοκρατίας μας. Αυτό ας το κρατήσουμε.

Και να κλείσω με το εξής, διότι πιστεύω ότι και τα άρθρα του Κανονισμού πρέπει να υπερψηφιστούν. Σημείωσα του κ. Κεγκέρογλου για το άρθρο 12 και 19, που αφορούν και το προσωπικό της Βουλής.

Σημειώνω με αρνητική έκπληξη τη θέση της Νέας Δημοκρατίας, διότι δεν θέλω να καταθέσω στα Πρακτικά του Ιουλίου αυτής της Συνεδρίασης του Κανονισμού ότι ο κ. Τραγάκης είχε πρωταγωνιστήσει -το λέω με θετικό πρόσημο- στο να τεθούν και τα δύο ζητήματα που αφορούν σε προσωπικό είτε τους ειδικούς φρουρούς είτε τους αποσπασμένους. Εκπλήσσομαι, πραγματικά.

Η δε δικαιολόγηση, «ξέρετε, μέσα σε αυτό το κλίμα εμείς δεν μπορούμε να συζητάμε αυτά», είναι πρωτοφανής, είναι απίστευτη, διότι αυτή η χώρα και αυτό το Κοινοβούλιο, αν μη τι άλλο τα τελευταία δέκα χρόνια έζησε κλίμα για το οποίο θα γίνονται διδακτορικά τα επόμενα σαράντα χρόνια από τους φοιτητές και μπορούσαμε και πορευθήκαμε και εμείς και εσείς και άλλοι. Είναι δυνατόν τώρα; Περί αυτού πρόκειται;

Επιτρέψτε μου, -και δεν κάνω ερμηνεία προθέσεων- σήμερα ήταν μία επιλογή να μπει ένα πετραδάκι ακόμα σε ένα παζλ για τη δημιουργία όξυνσης, κορύφωσης, διχασμού εν όψει και των προσεχών πολιτικών αναμετρήσεων και στη χώρα και μέσα στη Βουλή. Κρατήστε το αυτό.

Εγώ δεν εισηγούμαι, παρ' ότι αυτά θέλουν ευρύτατη συναί-

νεση και παρ' ότι πάντοτε θέλαμε να διαμορφώσουμε ευρύτατες συνααινέσεις, σας το είπα προηγούμενα και για τη διάταξη για τους αρχηγούς. Τελικά, την αποσύραμε, αφού κανένας δεν βγήκε δημόσια να στέρξει ούτε όσοι θα έπρεπε να καταλάβουν τι εννοούμε για το καλό όλων μας ούτε αυτοί που τους αφορούσε. Ουδείς βγήκε να στέρξει. Μας έλεγαν «ναι, κάντε το, καλά είναι αλλά ξέρετε, αντιλαμβάνεστε τώρα». Το αποσύραμε. Εγώ δεν θα το αποσύρω. Δεν παίρνω την ευθύνη το άρθρο 12 και το άρθρο 19 να τα αποσύρω, διότι μιλάμε για ανθρώπους, μιλάμε για υπαλλήλους, μιλάμε για ζωές, μιλάμε για οικογένειες, μιλάμε για υποχρεώσεις, μιλάμε για δεσμεύσεις που έχουμε πάρει εδώ πέρα μέσα και δεν βάζω στον τακτικισμό αυτή την ιστορία. Τα άρθρα 12 και 19 θα μείνουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κλείσω με το εξής: Εάν προκληθεί συζήτηση γενικευμένη για το τι κάνουμε και πώς συμπεριφερόμαστε μέσα στη Βουλή και τη θεσμική μας προσήλωση, θα είναι μία ευκαιρία -δεν το επιδιώκω, δεν την προκαλώ, να είμαι σαφής- να πούμε πάρα πολλά. Απλώς σήμερα θα πω ότι είναι ένα ολοκλήρω κεφάλαιο που θα άξιζε τον κόπο κάποτε που θα έχουμε ώρα ή κάποτε που θα αναγκαστούμε, αν πάμε σε πρόταση δυσπιστίας για το πρόσωπο του Προέδρου, να πούμε το τι Βουλή παραλάβαμε και ποια βήματα έχουν γίνει εδώ πέρα μέσα.

Δεν έχουμε κάνει ούτε νύξη για αυτά και το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά. Δεν έχουμε κάνει ούτε νύξη για το πώς και ποιοι είχαν στελεχώσει, άξια στελέχη που όλοι έρχονται εδώ και λένε «τι άξιοι όλοι εσείς που μας βοηθήσατε κ.λπ.». Αξιότατα στελέχη. Αλλά πώς γινόντουσαν οι προσλήψεις, οι κρίσεις, οι στελεχωσεις; Σε κάθε προεδρία πόσες εκατοντάδες -είναι λίγο ανατριχιαστικά τα νούμερα- φίλων και συναδέλφων και συνεργάτων με τους οποίους εγώ πορευτήκα αυτά τα τριετήσια χρόνια και τους βγάζω το καπέλο μου, πορευτήκαμε χέρι-χέρι, είναι λειτουργοί. Πλην, όμως, πώς ήρθαν, πώς μπήκαν και με ποια διαδικασία έγινε αυτό.

Δεν μιλήσαμε για τον Κανονισμό, επιτρέψτε μου να σας πω. Μιλάτε περί Κανονισμού; Τι ωραία! Από πού ήρθαν; Από κόμματα τα οποία είναι -επειδή μιλάτε για την Μεταπολίτευση και τυχαίνει επειδή είμαι πολύ παλιός, γέρος πια να ξέρω τη Μεταπολίτευση μέρα, μέρα έτσι- αυτές τις δεκαετίες. Μιλάτε τα δύο κόμματα, που ήσασταν εδώ πλειοψηφίες, περί Κανονισμού της Βουλής; Ναι;

Πόσοι Ειδικοί Κανονισμοί υπήρχαν; Διότι εγώ λέω ότι συντελέστηκε έργο. Είχε συντελεστεί έργο και στο Μέρος Α' και στο Μέρος Β', στον Κεντρικό Κανονισμό. Πόσοι Ειδικοί Κανονισμοί υπήρχαν, σε πόσες υπηρεσίες της Βουλής έξω από τη γνώση και την ψήφο της Ολομέλειας; Πολλοί.

Και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι όλοι μαζί με συνεργασία απόλυτη και με τον κ. Τραγάκη και τον κ. Τσιάρα και τον κ. Κακλαμάνη με όλους πορευτήκαμε τριετήσια χρόνια για να ενοποιήσουμε τον Κανονισμό, να είναι όλος στη «ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ» και στη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και να έχει ψηφιστεί κάθε άρθρο του εδώ πέρα μέσα. Αυτά για τον Κανονισμό, επειδή μιλάμε ότι στο πλαίσιο του Κανονισμού έχουν γίνει κάποια τέρατα και κάποια σημεία. Αν είναι δυνατόν!

Για τις κρίσεις, δεν είμαστε ο μόνος χώρος στην ελληνική επικράτεια που έκανε και ολοκλήρωσε πλήρως -πλήρως, το τονίζω- τη διαδικασία αξιολόγησης και για όλα τα επίπεδα επιλογής προσωπικού, από τον τμηματάρχη και τον προσωπάρχη μέχρι τον γενικό διευθυντή;

Επαναλαμβάνω: Έγινε με τη βοήθεια και τη συναίνεση και μαζί πορευτήκαμε, αλλά ήσυχα. Δεν θα έχουμε τρία πρόσωπα και τρεις ομιλίες και τρία αξάν και διαφορετικές ρητορικές! Άλλα να λέει το Γραφείο Τύπου, άλλα ο Γενικός Γραμματέας του κόμματος, άλλα ο τάδε Βουλευτής, άλλα ο Αρχηγός και άλλα να κάνουμε εδώ μέσα, που τα κάνουμε καλά και τα κάνουμε από κοινού, λέω εγώ! Τι θα γίνει; Πού θα πάει αυτή η κατάσταση; Είναι δικό σας θέμα, αλλά είναι και θέμα λειτουργίας του Κοινοβουλίου και της δημοκρατίας, επιτρέψτε μου να πω. Δεν μπορεί να συνεχιστεί κατ' αυτόν τον τρόπο.

Θα μπορούσαμε να πούμε και πολλά άλλα ζητήματα και πλευρές της λειτουργίας του Κοινοβουλίου. Ακούστηκαν κάποια στοι-

χεία και απόψεις. Έλεος! Ήταν λάθος του κ. Παπαθεοδώρου, που είπε περί της διαύγειας, της διαφάνειας και του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής, διότι δεν αφορά αυτό το εδάφιο, αλλά είναι το από πάνω εδάφιο. Δεν έχει καμμία σχέση. Είναι λάθος. Δεν πειράζει, αλλά πρέπει να το πω. Σιγά να μην φοβόμαστε τι; Αφού το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής αναρτά τις εκθέσεις του, τις φέρνει όπως και όλες οι άλλες ανεξάρτητες αρχές, πηγαίνουν σε όλες τις επιτροπές, γίνεται διάλογος, γίνεται συζήτηση, γίνονται διεθνείς συζητήσεις. Έχει αναβαθμιστεί ουσιαστικά ο ρόλος του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής. Θέλετε να πούμε όχι λόγω του κλίματος; Ε, ας πούμε όχι λόγω του κλίματος! Δεν θα λέμε, όμως, ότι λέμε όχι για το Γραφείο του Προϋπολογισμού της Βουλής, επειδή ξαφνικά κάποιοι περιέργοι θέλουν να κρύψουν, που έχουν κάποιον δικό τους, και δεν θα αναρτά τις εκθέσεις του. Τι πράγματα είναι αυτά; Είναι, δηλαδή, εκτός τόπου και χρόνου αυτού του τύπου τα επιχειρήματα, όπως και άλλα επιχειρήματα τα οποία δεν στέκουν, διότι γι' αυτά που στέκουν, προφανώς, έχουμε ευήκοον ους, από κοινού να τα δούμε.

Άρα, λοιπόν, κλείνω με αυτό το οποίο ξεκίνησα. Πιστεύω, εκτιμώ ότι με τη βοήθεια όλων ή των περισσότερων, και πολιτικών δυνάμεων και προσώπων και σίγουρα και του προσωπικού και των λειτουργών -δεν είναι απλό προσωπικό Βουλής- εδώ συντελούμε ένα έργο σε όλα τα επίπεδα, το οποίο είναι θεσμικά απολύτως στέρεο, θεμελιωμένο και είναι υπέρ των θεσμών, υπέρ της Βουλής, υπέρ της Δημοκρατίας, υπέρ της ιστορίας της πολιτικής ζωής του τόπου.

Οι άναρθρες κραυγές και η ρητορική, η οποία συστηματικά δημόσια ασκείται, σε αντίθεση με το τι γίνεται εδώ μέσα, θα πέσει στο κενό, διότι όλα τα ψέματα έχουν κοντά ποδάρια. Όσον αφορά δε την πρόκληση -διότι υφίσταμαι και μία προσωπική συνηχή στοχοποίησης- και την πρόσκληση για το πώς θα λειτουργήσει κάθε θεσμικός και πολιτικός παράγοντας, ας δει πρώτα τον εαυτό του, ας δει στον καθρέφτη του, ας δει πώς πρέπει να λειτουργούμε όλοι μας. Εγώ το προσπαθώ πάρα πολύ. Μπορεί να κάνω λάθη, μπορεί να κάνω πιασουργίσματα, να μου τα εντοπίζετε, αλλά το να κουνά το δάχτυλο ένας πολιτικός παράγοντας στον άλλο πολιτικό παράγοντα λόγω του ότι έχει βάλει στο σχεδιασμό του μία ένταση, μία όξυνση και ίσως και μία διχαστική λογική, είναι ανεπίτρεπτο και πάντως δεν μπορεί να γίνει με τη ρομφαία της δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την τοποθέτηση του Προέδρου, του κ. Νίκου Βούτση, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της πρότασης του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων: «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής - Μέρος Β' (ΦΕΚ 51 Α'/10-4-1997) και Μέρος Κοινοβουλευτικό (ΦΕΚ 106 Α'/24-6-1987), όπως ισχύουν».

Εισερχόμαστε στην ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης του Προέδρου και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Παρακαλώ τους εισηγητές των κομμάτων να παραμείνουν μέχρι το τέλος της ψηφοφορίας.

Σας επισημαίνουμε ότι η ψηφοφορία περιλαμβάνει την αρχή της πρότασης, είκοσι τρία άρθρα, το ακροτελεύτιο άρθρο, καθώς και το σύνολο της πρότασης.

Κάθε φορά στην οθόνη εμφανίζονται έως τέσσερα άρθρα προς ψήφιση. Για να ψηφίσετε και τα υπόλοιπα, θα πρέπει να κυλήσετε την οθόνη αφής. Στο πάνω δεξιά μέρος της οθόνης εμφανίζεται κάθε φορά ο αριθμός των άρθρων που απομένουν για ψήφιση.

Αφού βεβαιωθείτε ότι έχετε ψηφίσει όλα τα άρθρα, το ακροτελεύτιο άρθρο και το σύνολο και αφού καταχωρίσετε την ψήφο σας, έχετε τη δυνατότητα να την ελέγξετε ή και να την αναθεωρήσετε έως τη λήξη της ψηφοφορίας. Για οποιαδήποτε απορία μπορείτε να απευθύνεστε στο Προεδρείο, προκειμένου να σας συνδράμουν οι αρμόδιοι υπάλληλοι.

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ να κλείσει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Οι θέσεις των κομμάτων, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα, έχουν ως εξής:

Επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Όχι

ΔΗΣΥ: Όχι

Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι

Ένωση Κεντρώων: Παρών

Άρθρο 1 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Ναι

ΔΗΣΥ: Ναι

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι

Ένωση Κεντρώων: Ναι

Άρθρο 2 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Παρών

ΔΗΣΥ: Ναι

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι

Ένωση Κεντρώων: Όχι

Άρθρο 3 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Ναι

ΔΗΣΥ: Ναι

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι

Ένωση Κεντρώων: Όχι

Άρθρο 4 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Όχι

ΔΗΣΥ: Όχι

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Όχι

ΑΝΕΛ: Όχι

Ένωση Κεντρώων: Όχι

Άρθρο 5 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Ναι

ΔΗΣΥ: Ναι

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι

Ένωση Κεντρώων: Όχι

Άρθρο 6 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Παρών

ΔΗΣΥ: Όχι

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι

Ένωση Κεντρώων: Παρών

Άρθρο 7 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Παρών

ΔΗΣΥ: Ναι

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι

Ένωση Κεντρώων: Παρών

Άρθρο 8 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Ναι

ΔΗΣΥ: Ναι

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι

Ένωση Κεντρώων: Παρών

Άρθρο 9 όπως τροποποιήθηκε κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Παρών

ΔΗΣΥ: Παρών

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Όχι

Ένωση Κεντρώων: Παρών

Άρθρο 10 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Ναι

ΔΗΣΥ: Ναι

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι

Ένωση Κεντρώων: Παρών

Άρθρο 11 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Ναι

ΔΗΣΥ: Ναι

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι

Ένωση Κεντρώων: Παρών

Άρθρο 12 όπως τροποποιήθηκε κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Όχι

ΔΗΣΥ: Ναι

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι

Ένωση Κεντρώων: Όχι

Άρθρο 13 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Ναι

ΔΗΣΥ: Ναι

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι

Ένωση Κεντρώων: Όχι

Άρθρο 14 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Ναι

ΔΗΣΥ: Ναι

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι

Ένωση Κεντρώων: Όχι

Άρθρο 15 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Ναι

ΔΗΣΥ: Ναι

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι

Ένωση Κεντρώων: Παρών

Άρθρο 16 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: Ναι

Νέα Δημοκρατία: Ναι

ΔΗΣΥ: Παρών

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι

ΚΚΕ: Ναι

ΑΝΕΛ: Ναι
 Ένωση Κεντρώων: Παρών
 Άρθρο 17 ως έχει κατά πλειοψηφία
 ΣΥΡΙΖΑ: Ναι
 Νέα Δημοκρατία: Όχι
 ΔΗΣΥ: Όχι
 Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι
 ΚΚΕ: Παρών
 ΑΝΕΛ: Όχι
 Ένωση Κεντρώων: Όχι
 Άρθρο 18 ως έχει κατά πλειοψηφία.
 ΣΥΡΙΖΑ: Ναι.
 Νέα Δημοκρατία: Ναι.
 ΔΗΣΥ: Ναι.
 Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι.
 ΚΚΕ: Παρών.
 ΑΝΕΛ: Όχι.
 Ένωση Κεντρώων: Ναι.
 Άρθρο 19 ως έχει κατά πλειοψηφία.
 ΣΥΡΙΖΑ: Ναι.
 Νέα Δημοκρατία: Όχι.
 ΔΗΣΥ: Ναι.
 Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι.
 ΚΚΕ: Ναι.
 ΑΝΕΛ: Ναι.
 Ένωση Κεντρώων: Όχι.
 Άρθρο 20 ως έχει κατά πλειοψηφία.
 ΣΥΡΙΖΑ: Ναι.
 Νέα Δημοκρατία: Ναι.
 ΔΗΣΥ: Ναι.
 Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι.
 ΚΚΕ: Ναι.
 ΑΝΕΛ: Ναι.
 Ένωση Κεντρώων: Ναι.
 Άρθρο 21, όπως τροποποιήθηκε, κατά πλειοψηφία.
 ΣΥΡΙΖΑ: Ναι.
 Νέα Δημοκρατία: Ναι.
 ΔΗΣΥ: Ναι.
 Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι.

ΚΚΕ: Ναι.
 ΑΝΕΛ: Ναι.
 Ένωση Κεντρώων: Ναι.
 Άρθρο 22 ως έχει κατά πλειοψηφία.
 ΣΥΡΙΖΑ: Ναι.
 Νέα Δημοκρατία: Ναι.
 ΔΗΣΥ: Ναι.
 Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι.
 ΚΚΕ: Ναι.
 ΑΝΕΛ: Ναι.
 Ένωση Κεντρώων: Ναι.
 Άρθρο 23 ως έχει κατά πλειοψηφία.
 ΣΥΡΙΖΑ: Ναι.
 Νέα Δημοκρατία: Όχι.
 ΔΗΣΥ: Όχι.
 Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι.
 ΚΚΕ: Ναι.
 ΑΝΕΛ: Όχι.
 Ένωση Κεντρώων: Όχι.
 Ακροτελεύτιο άρθρο κατά πλειοψηφία.
 ΣΥΡΙΖΑ: Ναι.
 Νέα Δημοκρατία: Ναι.
 ΔΗΣΥ: Ναι.
 Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι.
 ΚΚΕ: Ναι.
 ΑΝΕΛ: Ναι.
 Ένωση Κεντρώων: Παρών.
 Επί του συνόλου κατά πλειοψηφία.
 ΣΥΡΙΖΑ: Ναι.
 Νέα Δημοκρατία: Όχι.
 ΔΗΣΥ: Όχι.
 Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: Όχι.
 ΚΚΕ: Ναι.
 ΑΝΕΛ: Ναι.
 Ένωση Κεντρώων: Παρών.
 Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, οι θέσεις των κομμάτων, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα καταχωρίζονται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχουν ως εξής:

Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής
- Μέρος Β' (ΦΕΚ 51 Α'/10.4.1997) και Μέρος Κοινοβουλευτικό
(ΦΕΚ 106 Α'/24.6.1987), όπως ισχύουν

Επί της Αρχής ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Άρθρο 1 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 2 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΠΡΝ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ

Άρθρο 3 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ

Άρθρο 4 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΟΧΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ

Άρθρο 5 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ

Άρθρο 6 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΠΡΝ

ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Άρθρο 7 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΠΡΝ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Άρθρο 8 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Άρθρο 9 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΠΡΝ

ΔΗ.ΣΥ: ΠΡΝ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Άρθρο 10 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Άρθρο 11 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Άρθρο 12 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ

Άρθρο 13 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ

Άρθρο 14 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ

Άρθρο 15 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Άρθρο 16 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΠΡΝ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Άρθρο 17 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΑΝ.ΕΛ: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ

Άρθρο 18 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΑΝ.ΕΛ: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 19 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ

Άρθρο 20 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 21 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 22 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 23 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ

Ακροτελεύτιο άρθρο ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Επί του συνόλου ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς η πρόταση του Προέδρου της Βουλής: «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής - Μέρος Β' (ΦΕΚ 51 Α'/10-4-1997) και Μέρος Κοινοβουλευτικό (ΦΕΚ 106 Α'/24-6-1987), όπως ισχύουν», έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής - Μέρος Β' (ΦΕΚ 51 Α'/10.4.1997) και Μέρος Κοινοβουλευτικό (ΦΕΚ 106 Α'/24.6.1987), όπως ισχύουν

I. ΜΕΡΟΣ Β'

Άρθρο 1

Στην περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 22 (πρώην 26), όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η τήρηση αρχείου καταγραφής Συνόδων Ολομέλειας και Τμημάτων Διακοπής των Εργασιών της Βουλής, καθώς και σύνθεσης του Προεδρείου της Βουλής.»

Άρθρο 2

1. Η περίπτωση β' της παραγράφου 3 του άρθρου 27 (πρώην 33/23), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«β) να διορίζεται ένας μετακλητός υπάλληλος κατηγορίας ΠΕ ή ΤΕ ή ΔΕ, για τον οποίον εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 35 (πρώην 41/30) παράγραφοι 2, 3, 6, 7 και 36 (πρώην 42/31) παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος Κανονισμού.»

2. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 27 (πρώην 33/23), όπως ισχύει, η φράση «για τριετή θητεία» αντικαθίσταται από τη φράση «για διετή θητεία».

Άρθρο 3

1. Στο έκτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 30 (πρώην 36), όπως ισχύει, προστίθεται φράση ως εξής:

«, εξουσιοδοτημένους από τον ιδιοκτήτη ή τον διευθυντή του μέσου.»

2. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 30 (πρώην 36), όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Σε όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις η άδεια εισόδου ή η χορηγηθείσα διαπίστευση δύνανται να ανακαλούνται, πέραν των κριτηρίων που τίθενται στο προηγούμενο εδάφιο, και σε περιπτώσεις παρακώλυσης των εργασιών των υπηρεσιών της Βουλής ή σε περιπτώσεις πρόκλησης ζητημάτων ασφάλειας και διατάραξης της εύρυθμης λειτουργίας του Κοινοβουλίου.»

Άρθρο 4

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 30Α (πρώην 36Α), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Το Γραφείο συντάσσει και υποβάλλει προς τις Επιτροπές της παραγράφου 2 εκθέσεις σχετικά με την τήρηση των δημοσιονομικών στόχων που τίθενται στα Μεσοπρόθεσμα Δημοσιονομικά Πλαίσια Στρατηγικής, τις παραδοχές των μακροοικονομικών εκτιμήσεων και δημοσιονομικών προβλέψεων που αυτά θέτουν και τη συνολική εναρμόνιση της δημοσιονομικής πολιτικής της Γενικής Κυβέρνησης με τις αρχές και τις διαδικασίες της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας για τη «Δημοσιονομική Διαχείριση και Ευθύνη» και για τις «Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας (Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ) – Δημόσιο Λογιστικό και άλλες διατάξεις.»

2. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 30Α (πρώην 36Α), όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Το Γραφείο δύναται να δημοσιοποιεί, στο πλαίσιο των ανωτέρω εκθέσεων, ανεξάρτητες προβλέψεις για τη μελλοντική εξέλιξη των μακροοικονομικών και δημοσιονομικών μεγεθών της ελληνικής οικονομίας.»

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 30Α (πρώην 36Α), όπως

ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Το Γραφείο συνεργάζεται και δύναται να συνάπτει συμφωνίες, σε θέματα αρμοδιότητάς του, με δημόσιους φορείς, εκπαιδευτικά ιδρύματα, ερευνητικούς φορείς και ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες της Ελλάδας και του εξωτερικού, με αντικείμενο, μεταξύ άλλων, τη διοργάνωση συνεδρίων, την εκπόνηση και διεξαγωγή ερευνητικών και εκπαιδευτικών προγραμμάτων, την εκπόνηση και έκδοση μελετών και την εν γένει υποστήριξη του έργου του. Οι ανωτέρω συμφωνίες υπογράφονται από τον Συντονιστή του Γραφείου, με έγκριση του Προέδρου της Βουλής.

Το Γραφείο δύναται να συστήνει ομάδες εργασίας με υπηρεσιακά στελέχη δημοσιονομικών, φορολογικών, ασφαλιστικών και άλλων δημόσιων φορέων και αρχών για την υποστήριξη του έργου του. Η σύσταση των ομάδων εργασίας γίνεται, κατόπιν εισήγησης του Συντονιστή, με απόφαση του Προέδρου της Βουλής, μετά από συγκατάθεση του αρμόδιου Υπουργού ή του φορέα ή της αρχής. Στην ίδια απόφαση δύναται να ορίζεται αμοιβή για τους συμμετέχοντες, που επιβαρύνει τον προϋπολογισμό της Βουλής, η οποία δεν δύναται να υπερβαίνει το όριο που προβλέπεται από το άρθρο 21 του ν. 4354/2015 (ΦΕΚ 176/Α/2015).»

4. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 30Α (πρώην 36Α), όπως ισχύει, προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Το Γραφείο δύναται να συνάπτει μνημόνια συνεργασίας με τις δημοσιονομικές, φορολογικές, ασφαλιστικές και άλλες δημόσιες αρχές και φορείς σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών και τους εν γένει όρους συνεργασίας. Τα μνημόνια συνεργασίας υπογράφονται από τον Συντονιστή του Γραφείου και από τον οικείο Γενικό Γραμματέα ή τον επικεφαλής του φορέα ή της αρχής, με έγκριση του Προέδρου της Βουλής.»

Άρθρο 5

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 30Γ, όπως ισχύει, προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Γραμματέας της Επιτροπής Ελέγχου Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης ορίζεται, με απόφαση του Προέδρου της Επιτροπής, υπάλληλος που υπηρετεί στην Ειδική Υπηρεσία. Με απόφαση του Προέδρου της Βουλής, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται η αποζημίωση των μελών της Επιτροπής Ελέγχου που δεν είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, καθώς και του γραμματέα της Επιτροπής, η οποία δεν δύναται να υπερβαίνει το όριο που προβλέπεται από το άρθρο 21 του ν. 4354/2015 (ΦΕΚ 176/Α/2015).»

2. Στην περίπτωση β) της παραγράφου 2 του άρθρου 30Γ, όπως ισχύει, η φράση «της Ειδικής Επιτροπής» αντικαθίσταται από τη φράση «της Επιτροπής Ελέγχου».

Άρθρο 6

Στην παράγραφο 4 του άρθρου 35 (πρώην 41/30), όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ο αριθμός των υπαλλήλων της Βουλής που δύνανται να τοποθετούνται σε Γραφεία των Αντιπροέδρων της Βουλής δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τέσσερις (4).»

Άρθρο 7

Στο στοιχείο τρία (3) της υποπερίπτωσης ζγ) της περίπτωσης ζ) της παραγράφου 1 του άρθρου 36 (πρώην 42/31), όπως ισχύει, μετά τη φράση «Ειδικού Γραμματέα της Βουλής» προστίθεται η φράση «ή του προσώπου».

Άρθρο 8

Στην περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 56 (πρώην 62/51), όπως ισχύει, μετά τη λέξη «τοπογραφίας» προστίθεται η φράση «ή ναυπηγών».

Άρθρο 9

1.α) Στο πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 81 (πρώην 87/75), όπως ισχύει, μετά τη φράση «ή άλλου νομικού τύπου» προστίθεται η φράση «, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στον οργανισμό του.».

β) Μετά το πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 81 (πρώην 87/75, όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η δαπάνη μισθοδοσίας των αποσπασμένων ως άνω υπαλλήλων βαρύνει τη Βουλή των Ελλήνων.»

γ) Στην παράγραφο 4 του άρθρου 81 (πρώην 87/75), όπως ισχύει, μετά τη φράση «για την ίδια αιτία» προστίθεται η φράση «, καθώς και οι δαπάνες κίνησης της περίπτωσης β' της παραγράφου 4 του άρθρου 164Δ».

δ) Η ισχύς της περίπτωσης β' της παρούσας παραγράφου αρχίζει από 1.1.2018.»

2. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 81 (πρώην 87/75), όπως ισχύει, διαγράφονται οι λέξεις «της δεύτερης παραγράφου 4».

3. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 81, όπως ισχύει, πριν από τη λέξη «απαγορεύεται» προστίθεται η φράση «Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 111 του παρόντος Κανονισμού.».

Άρθρο 10

Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 12 του άρθρου 81, όπως ισχύει, μετά τη φράση «μετά από γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου» προστίθεται η φράση «, λαμβανομένων υπόψη και κοινωνικών κριτηρίων.».

Άρθρο 11

1. Στο προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 95 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'), όπως ισχύει, προστίθεται η φράση «μη εφαρμοζομένων, στις ως άνω περιπτώσεις, των διατάξεων της παραγράφου 10 του άρθρου 25 του ν. 4354/2015 (ΦΕΚ 176/Α/2015) και της παραγράφου 9 του άρθρου 153 του ν. 4472/2017 (ΦΕΚ 74/Α/2017), όπως εκάστοτε ισχύουν.».

2. Η διάταξη της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ισχύει από την ημερομηνία έναρξης ισχύος των άρθρων 25 του ν. 4354/2015 (ΦΕΚ 176/Α/2015) και 153 του ν. 4472/2017 (ΦΕΚ 74/Α/2017), αντίστοιχα.

Άρθρο 12

Το άρθρο 111 (πρώην 117/105), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 111

«Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 4440/2016 (ΦΕΚ 224/Α/2.12.2016), όπως ισχύει, εφαρμόζονται, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο παρόν άρθρο, για τους μόνιμους υπαλλήλους, υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, καθώς και δικηγόρους με σχέση έμμισθης εντολής, του δημόσιου τομέα όπως ορίζεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 81 του παρόντος Κανονισμού, οι οποίοι υπηρετούν στη Βουλή με απόσπαση κατά την 20.1.2019. Η αίτηση των υπαλλήλων υποβάλλεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Η μετάταξη διενεργείται με κοινή απόφαση του Προέδρου της Βουλής και του οικείου Υπουργού, μετά από σύμφωνη γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου για τους υπαλλήλους της Βουλής. Το υπηρεσιακό συμβούλιο κρίνει την καταλληλότητα ή μη των υπαλλήλων, σύμφωνα με τα τυπικά και ουσιαστικά τους προσόντα, συνεκτιμώντας τις ανάγκες των υπηρεσιών της Βουλής. Η μετάταξη διενεργείται με την ίδια σχέση εργασίας, σε συνιστώμενες προσωπικότητες θέσεις της ίδιας κατηγορίας και σε κλάδους / ειδικότητες ανάλογες με αυτές που κατέχουν και με διατήρηση της τυχόν προσωπικής διαφοράς στις αποδοχές. Ο χρόνος υπηρεσίας που έχει διανυθεί στον φορέα, από τον οποίο μετατάσσονται,

καθώς και ο χρόνος που έχει εκεί αναγνωριστεί για βαθμολογική – μισθολογική εξέλιξη συνυπολογίζονται για τη βαθμολογική – μισθολογική κατάταξη κατά τη μετάταξη στη Βουλή.»

Άρθρο 13

Η παράγραφος 5 του άρθρου 139 (πρώην 145/133), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Με αποφάσεις του Προέδρου της Βουλής ή των εξουσιοδοτούμενων οργάνων, ορίζονται οι υπόλογοι διαχειριστές των ποσών που εισπράττονται με τα εντάλματα προπληρωμής, καθώς και η προθεσμία πληρωμής και αποδόσεως λογαριασμού, που δεν μπορεί να ορισθεί πέραν του διμήνου από τη λήξη του οικονομικού έτους, μέσα στο οποίο εκδόθηκε το χρηματικό ένταλμα προπληρωμής, πλην των ενταλμάτων που εκδίδονται τον μήνα Δεκέμβριο, για τα οποία η προθεσμία δεν μπορεί να οριστεί πέραν των τεσσάρων (4) μηνών από τη λήξη του οικονομικού έτους. Με απόφαση του Προέδρου της Βουλής ή των εξουσιοδοτούμενων οργάνων, κατόπιν εισήγησης της αιτούσας οργανικής μονάδας, είναι δυνατή η παράταση της προθεσμίας πληρωμής και απόδοσης λογαριασμού και μέχρι τη λήξη του επόμενου οικονομικού έτους από αυτό που εκδόθηκε το χρηματικό ένταλμα προπληρωμής. Με τις ανωτέρω αποφάσεις δύναται να συγκροτούνται και οι αναγκαίες, κατά περίπτωση, επιτροπές παραλαβής.»

Άρθρο 14

1. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 144 (πρώην 150/138), όπως ισχύει, προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Βουλής, που εκδίδεται τον μήνα Σεπτέμβριο κάθε έτους, καθορίζεται, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης γενικής και ειδικής διάταξης, τρόπος πληρωμής, μέσω της έκδοσης υπηρεσιακών πιστωτικών καρτών από πιστωτικό ίδρυμα, για την αντιμετώπιση έκτακτων δαπανών που αφορούν στην κάλυψη δαπανών κοινοβουλευτικών και υπηρεσιακών αποστολών, δημοσίων σχέσεων, ηλεκτρονικών προμηθειών και υπηρεσιών συντήρησης. Οι εν λόγω υπηρεσιακές πιστωτικές κάρτες εκδίδονται στο όνομα καθορισμένου αριθμού υπαλλήλων και με συγκεκριμένα πιστωτικά όρια. Ο διαχειριστής της Πάγιας Προκαταβολής εντέλλεται να καταβάλει το ποσό της μηνιαίας εντολής πληρωμής που εκδίδεται από το εκδόν πιστωτικό ίδρυμα, αφού έχει προηγηθεί η απόδοση λογαριασμού από τους δικαιούχους των υπηρεσιακών πιστωτικών καρτών μετά των σχετικών συνημμένων δικαιολογητικών.»

2. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 144 (πρώην 150/138), όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Τα χρηματικά εντάλματα αποκατάστασης της Πάγιας Προκαταβολής υπόκεινται σε κατασταλτικό έλεγχο από την Υπηρεσία Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου στη Βουλή.»

Άρθρο 15

Μετά το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 149 (πρώην 155/143), όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Διαδικασίες σύναψης συμβάσεων της Βουλής, οι οποίες έχουν εκκινήσει πριν από τις 18.10.2018, συνεχίζονται και ολοκληρώνονται σύμφωνα με το καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο έναρξής τους.»

Άρθρο 16

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 164Δ, όπως ισχύει, διαγράφεται η φράση «, καθώς και η αποζημίωση που προβλέπονται αντιστοίχως στην παρ. 2 του άρθρου 95 (πρώην άρθρα 101/89) του παρόντος.».

Άρθρο 17

Στον Ειδικό Κανονισμό του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή, ο οποίος προσαρτήθηκε στον Κανονισμό

της Βουλής – Μέρος Β' (ΦΕΚ 51/Α'/1997), μετά το άρθρο 165 αυτού, ως Παράρτημα υπ' αρ. ένα (1), σύμφωνα με το άρθρο 53 της από 28.6.2016 απόφασης της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων (ΦΕΚ 122/Α/2016), όπως ισχύει:

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι πιστώσεις που απαιτούνται συζητούνται και ψηφίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 123 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β' - ΦΕΚ 51/Α'/1997), καταγράφονται δε σε διακριτό πίνακα.»

2. Μετά την παράγραφο 2 του άρθρου 1 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Το Γραφείο δύναται να υποβάλλεται σε εξωτερική αξιολόγηση τουλάχιστον μία φορά στη διάρκεια της θητείας κάθε Συντονιστή. Η αξιολόγηση μπορεί να αφορά την ποιότητα και την επάρκεια των εκθέσεων καθώς και την εν γένει λειτουργία και αποτελεσματικότητά του. Η έκθεση αξιολόγησης αναρτάται αυτούσια στον δικτυακό τόπο του Γραφείου. Με απόφαση του Προέδρου της Βουλής καθορίζεται η διαδικασία και οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας διάταξης, σύμφωνα με τις βέλτιστες διεθνείς πρακτικές και πρότυπα.»

3. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με απόφαση του Προέδρου της Βουλής, κατόπιν εισήγησης του Συντονιστή, ορίζεται ένα μέλος της Επιστημονικής Επιτροπής ως αναπληρωτής του Συντονιστή.»

4. Μετά την παράγραφο 7 του άρθρου 2 προστίθενται παράγραφοι ως εξής:

«8. Ο Συντονιστής μπορεί να απομακρυνθεί από τη θέση του πριν τη λήξη της θητείας του αποκλειστικά για τους παρακάτω λόγους:

α. Αδυναμία άσκησης των καθηκόντων του που διαπιστώνεται είτε κατόπιν απουσίας για χρονικό διάστημα άνω των τριών μηνών είτε κατόπιν παράλειψης δημοσίευσης δύο τακτικών τριμηνιαίων εκθέσεων.

β. Υποβολή υποψηφιότητας σε βουλευτικές ή αυτοδιοικητικές εκλογές ή εκλογές για την ανάδειξη των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

γ. Τελεισίδικη καταδικαστική απόφαση για οποιοδήποτε κακούργημα ή για αδικήματα κατά της ιδιοκτησίας ή κατά περιουσιακών δικαιωμάτων ή για αδικήματα σχετικά με τα υπομνήματα ή σχετικά με την υπηρεσία ή για αδικήματα κατά των ηθών.

δ. Έγγραφη υποβολή παραίτησης προς τον Πρόεδρο της Βουλής.

Η συνδρομή των ανωτέρω λόγων διαπιστώνεται από την Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής, με πλειοψηφία των τριών πέμπτων (3/5) των παρόντων μελών της, μετά από πρόταση του Προέδρου της Βουλής. Κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής Κανονισμού δύναται να αναπτύξουν τις απόψεις τους, τόσο ο Συντονιστής, όσο και τα μέλη της Επιστημονικής Επιτροπής.

9. Ο Συντονιστής, τα μέλη της Επιστημονικής Επιτροπής και το προσωπικό του Γραφείου δύναται να συμμετέχουν, ως εκπρόσωποι του Γραφείου, σε εθνικούς και διεθνείς οργανισμούς και επιτροπές εμπειρογνομόνων, εφόσον δεν προκύπτει σύγκρουση συμφερόντων και δεν περιορίζεται η άσκηση των κύριων καθηκόντων τους στο Γραφείο. Ο Συντονιστής, τα μέλη της Επιστημονικής Επιτροπής και το προσωπικό του Γραφείου δύναται να χρησιμοποιούν τον τίτλο του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή σε επιστημονικές και ακαδημαϊκές δημοσιεύσεις τους σε εγχώρια και διεθνή επιστημονικά έντυπα, με την επισημάνση ότι οι απόψεις που εκφράζονται δεν εκπροσωπούν το Γραφείο.»

5. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 7, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Η απόφαση ή ανάθεση καθηκόντων διενεργείται με απόφαση του Προέδρου της Βουλής, μετά από συγκατάθεση του αρμόδιου Υπουργού, χωρίς χρονικό περιορισμό.»

Άρθρο 18

1. Στο άρθρο 1 του Ειδικού Κανονισμού της Ειδικής Υπηρεσίας

Επιτροπής Ελέγχου Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης, ο οποίος προσαρτήθηκε στον Κανονισμό της Βουλής – Μέρος Β' (ΦΕΚ 51/Α'/1997), μετά το άρθρο 165 αυτού, ως Παράρτημα υπ' αρ. τρία (3), σύμφωνα με το άρθρο 53 της από 28.6.2016 απόφασης της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων (ΦΕΚ 122/Α/2016), όπως ισχύει, προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Μετά από πρόταση του Προέδρου της Επιτροπής Ελέγχου, οι πιστώσεις για τη λειτουργία της Επιτροπής Ελέγχου και της Ειδικής Υπηρεσίας συζητούνται και ψηφίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 123 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β' - ΦΕΚ 51/Α'/1997), καταγράφονται δε σε διακριτό πίνακα.»

2. Το άρθρο 2 του Ειδικού Κανονισμού της Ειδικής Υπηρεσίας Επιτροπής Ελέγχου Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης, ο οποίος προσαρτήθηκε στον Κανονισμό της Βουλής – Μέρος Β' (ΦΕΚ 51/Α'/1997), μετά το άρθρο 165 αυτού, ως Παράρτημα υπ' αρ. τρία (3), σύμφωνα με το άρθρο 53 της από 28.06.2016 απόφασης της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων (ΦΕΚ 122/Α/2016), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 2

Αρμοδιότητες Τμημάτων

1. Οι αρμοδιότητες του Τμήματος Ελέγχου Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης είναι, ιδίως:

α) Η παραλαβή δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης και οικονομικών συμφερόντων.

β) Η τήρηση ηλεκτρονικού πρωτοκόλλου.

γ) Η ενημέρωση της βάσης δεδομένων των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης και των δηλώσεων οικονομικών συμφερόντων.

δ) Η συνεργασία με ορκωτούς λογιστές και ειδικούς επιστήμονες στους οποίους η Επιτροπή αναθέτει τη διενέργεια ελεγκτικών πράξεων για την εκπλήρωση της αποστολής της.

ε) Η συνεχής ενημέρωση και παρακολούθηση των τροποποιήσεων της σχετικής νομοθεσίας και η πληροφόρηση υπόχρεων.

στ) Η συμμετοχή στις εργασίες της Ομάδας Εργασίας του Συμβουλίου της Ευρώπης (Group of States Against Corruption - GRECO) και η σύνταξη των απαντήσεων στα ερωτηματολόγια που αφορούν την πρόληψη της διαφθοράς σε βουλευτές.

2. Οι αρμοδιότητες του Τμήματος Ελέγχου Δαπανών των Κομμάτων και Συνασπισμών Κομμάτων, Υποψηφίων Βουλευτών και Ευρωβουλευτών είναι, ιδίως:

α) Η παραλαβή ισολογισμών, απολογισμών κομμάτων, συνασπισμών κομμάτων, καθώς και αναλυτικών καταστάσεων εσόδων και εξόδων υποψηφίων ή/και αιρετών αντιπροσώπων της Βουλής των Ελλήνων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

β) Η τήρηση ηλεκτρονικού πρωτοκόλλου.

γ) Η ενημέρωση της βάσης δεδομένων των ανωτέρω στοιχείων.

δ) Η τήρηση και διαχείριση της επίσημης ιστοσελίδας της Επιτροπής Ελέγχου στο διαδίκτυο, στην οποία η πρόσβαση για ενημέρωση είναι ελεύθερη.

ε) Η θεώρηση των ονομαστικών κουπονιών.

στ) Η συνεχής ενημέρωση και παρακολούθηση των τροποποιήσεων της σχετικής νομοθεσίας και η πληροφόρηση των υπόχρεων.

ζ) Η συνεργασία με ορκωτούς λογιστές και ειδικούς επιστήμονες στους οποίους η Επιτροπή αναθέτει τη διενέργεια ελεγκτικών πράξεων για την εκπλήρωση της αποστολής της.

η) Η συμμετοχή στις εργασίες της Ομάδας Εργασίας του Συμβουλίου της Ευρώπης (Group of States Against Corruption - GRECO) και η σύνταξη των απαντήσεων στα ερωτηματολόγια που αφορούν χρηματοδότηση των κομμάτων και των υποψηφίων ή/και αιρετών αντιπροσώπων της Βουλής των Ελλήνων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

3. Οι αρμοδιότητες του Τμήματος Γραμματειακής Υποστήριξης είναι, ιδίως:

α) Η γραμματειακή υποστήριξη της Επιτροπής Ελέγχου Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης.

- β) Η παραλαβή και πρωτοκόλληση τυχόν καταγγελιών.
 γ) Η διεκπεραίωση των εξερχόμενων εγγράφων.
 δ) Η αρχειοθέτηση των στοιχείων και του υλικού.»

Άρθρο 19

1. Το τρίτο εδάφιο της υποπαραγράφου 1 της παρ. 5 της υπ' αρ. 7876/6041/25.11.2002 (ΦΕΚ 1502/Β'/2002) απόφασης του Προέδρου της Βουλής, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Η αποζημίωση αυτή περιορίζεται κατά το ποσό του προϊόντος εκκαθάρισης που έλαβαν κατά την εκκαθάριση του Τ.Α.Υ.Β., σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 106 (πρώην 112/110) του Κανονισμού της Βουλής – Μέρος Β', όπως ισχύει.»

2. Η υποπαραγράφος 4 της παραγράφου 8 της υπ' αρ. 7876/6041/25.11.2002 (ΦΕΚ 1502/Β'/2002) απόφασης του Προέδρου της Βουλής αντικαθίσταται ως εξής:

«4. α) Μέχρι τη συμπλήρωση της τρίτης θητείας τους, όπως παρατάθηκε με την από 11.12.2018, κατά ΜΑ' Συνεδρίαση, απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής (ΦΕΚ 210/Α/14.12.2018), μετράσσονται για την κάλυψη πάγιων αναγκών της Βουλής σε προσωποπαγείς θέσεις μονίμου προσωπικού και σε κλάδους ανάλογα με τον τίτλο σπουδών που κατέχουν.

Σε κάθε περίπτωση μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας μετράτσης ή το αργότερο μέχρι την κατά τα ανωτέρω συμπλήρωση της τρίτης θητείας τους, απαγορεύεται η ανάθεση άλλων καθηκόντων, με εξαίρεση την ανάθεση καθηκόντων στην Υπηρεσία Ασφαλείας Βουλής των Ελλήνων, κατά την κρίση του Προέδρου της Βουλής και ύστερα από την εισήγηση της Υπηρεσίας.

β) Για τη μετράτση απαιτείται σύμφωνη γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου για τους υπαλλήλους της Βουλής, η οποία διατυπώνεται το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από τη λήξη της τρίτης θητείας τους. Το Υπηρεσιακό Συμβούλιο κρίνει το ευδόκιμο της υπηρεσίας τους. Η μετράτση διενεργείται με απόφαση του Προέδρου της Βουλής και η πράξη μετράτσης δημοσιεύεται σε περίληψη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

γ) Ως προς τη διασφάλιση αποδοχών του προσωπικού που μετράσσεται, υπολογίζεται προσωπική διαφορά βάσει του συνόλου των πάσης φύσεως αποδοχών και επιδομάτων που λαμβάνει το προσωπικό αυτό την προηγούμενη ημέρα της μετράτσης του, εφαρμόζονται δε αναλόγως τα άρθρα 164Γ και 164Δ εδάφια β' και δ' του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'/ΦΕΚ 51Α'/10.4.1997), όπως ισχύει.

δ) Η τοποθέτησή τους σε υπηρεσίες της Βουλής, μετά τη μετράτση, γίνεται με απόφαση του Προέδρου της Βουλής ή του εξουσιοδοτημένου από αυτόν οργάνου, σύμφωνα με τις ανάγκες της Υπηρεσίας, κατόπιν εισήγησης τριμελούς επιτροπής, αποτελούμενης από τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών και Διοικητικής Υποστήριξης, ως Πρόεδρο, ο οποίος αναπληρώνεται από τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Κοινοβουλευτικού Έργου, και από τους προϊσταμένους της Διεύθυνσης Νομοθετικού Έργου και της Διεύθυνσης Ανθρώπινου Δυναμικού και Επιμόρφωσης, ως μέλη, αναπληρούμενα από τους προϊσταμένους των Διευθύνσεων Διαρκών Επιτροπών και Οικονομικών Υπηρεσιών, αντίστοιχα. Η τριμελής επιτροπή κρίνει την καταλληλότητα ή μη των υποψηφίων, σύμφωνα με τα προσόντα που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων της θέσης που πρόκειται να τοποθετηθούν, συνεκτιμώντας τις ανάγκες των υπηρεσιών της Βουλής. Ειδικότερα, για την αξιολόγησή τους λαμβάνεται υπόψη, κυρίως, η συνάφεια των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων τους με τις θέσεις και τις ανάγκες των υπηρεσιών της Βουλής, η εμπειρία στην άσκηση αντίστοιχων καθηκόντων και κάθε στοιχείο από το προσωπικό μητρώο τους που καταδεικνύει την καταλληλότητα για τη συγκεκριμένη θέση. Για την πληρέστερη αξιολόγηση των υποψηφίων δύναται να διενεργείται συνέντευξη ενώπιον της Επιτροπής. Το πρακτικό της συνέντευξης είναι συνοπτικά αιτιολογημένο, περιλαμβάνει αξιολόγηση των υποψηφίων και εισήγηση για τον υποψήφιο που πληροί ή όχι τα απαιτούμενα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για την προς τοποθέτηση θέση.

ε) Οι ανωτέρω δύνανται να μεταταγούν εκ νέου ή να μετακινηθούν σε άλλη υπηρεσία, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 12 του

άρθρου 81 (πρώην 87/75) του Κανονισμού της Βουλής – Μέρος Β', όπως ισχύει, μετά τη συμπλήρωση πενταετούς υπηρεσίας στις οργανικές μονάδες και θέσεις όπου τοποθετούνται μετά την αρχική, κατά τα ανωτέρω, μετράτση, εκτός των περιπτώσεων απόκτησης, κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα, ανώτερου τυπικού προσόντος».

3. Μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών της υποπαραγράφου 4 της παραγράφου 8 της υπ' αρ. 7876/6041/25.11.2002 (ΦΕΚ 1502/Β'/2002) απόφασης του Προέδρου της Βουλής, όπως ισχύει, καταργούνται η παρ. 3 του άρθρου 6 και τα άρθρα 8 και 9 του Ειδικού Κανονισμού του Τμήματος Γραφείων Βουλευτών και του Τμήματος Γραφείων Κοινοβουλευτικών Ομάδων και Κοινοβουλευτικών Προσώπων της Βουλής των Ελλήνων, όπως έχει προσαρτηθεί ως Παράρτημα στον Κανονισμό της Βουλής – Μέρος Β' και ισχύει, και η υπ' αρ. 7876/6041/25.11.2002 (ΦΕΚ 1502/Β'/2002) απόφαση του Προέδρου της Βουλής.

Άρθρο 20

Όπου στον Κανονισμό της Βουλής (Μέρος Β' - ΦΕΚ 51 Α'/10.4.1997) αναφέρεται η φράση «κωδικός αριθμός εξόδου του Προϋπολογισμού της Βουλής» νοείται «λογαριασμός της οικονομικής ταξινόμησης» και «λογαριασμός της διοικητικής ταξινόμησης» αντίστοιχα.

II. ΜΕΡΟΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ

Άρθρο 21

1. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 9, όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Λήγει επίσης αυτοδικαίως, όσον αφορά τους Αντιπροέδρους, τους Κοσμήτορες και τους Γραμματείς, σε περίπτωση απώλειας της ιδιότητας του μέλους Κοινοβουλευτικής Ομάδας από την οποία προέρχονται.»

2. Σε περίπτωση απώλειας της ιδιότητας μέλους Κοινοβουλευτικής Ομάδας από την οποία προέρχονται πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας τροποποίησης, η αυτοδίκαιη λήξη της θητείας των μελών του Προεδρείου της Βουλής επέρχεται με τη δημοσίευσή της παρούσας τροποποίησης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 22

Το δέκατο εδάφιο του άρθρου 167Α του Κανονισμού της Βουλής, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο κατασταλτικός έλεγχος είναι ετήσιος, τακτικός και διενεργείται μετά το τέλος κάθε οικονομικής χρήσης από την Υπηρεσία Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου στη Βουλή των Ελλήνων.»

Άρθρο 23

Στην περίπτωση γ' της παραγράφου 3 της περίπτωσης IV) του άρθρου 3 του Ειδικού Εσωτερικού Κανονισμού της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής (ΦΕΚ 1745/Β/2009), όπως ισχύει, μετά τη φράση «του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β')» προστίθεται φράση «, που δεν αίρεται αυτοδικαίως με την έναρξη των εργασιών της νέας Βουλευτικής Περιόδου.»

Άρθρο 24

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των διατάξεων της παρούσας τροποποίησης αρχίζει από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν άλλως ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις της.

Αθήνα,.....2019

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση της παραπάνω πρότασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Με τη συναίνεση

του Σώματος και ώρα 21.57' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τετάρτη 6 Φεβρουαρίου 2019 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της από 31 Δεκεμβρίου 2018 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου "Παράταση δυνατότητας εξαίρεσης κύριας κατοικίας από τη ρευστοποίηση δυνάμει του ν.3869/2010 (Α' 130), παράταση μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ στα νησιά Λέρο, Λέσβο, Κω, Σάμο και Χίο και επέκταση εφαρμογής του μέτρου του "Μεταφορικού Ισοδύναμου" του ν.4551/2018"».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ